

پاوه‌روانی

ئارام کاکه‌ی فهلاج

- ❖ ناوی کتیب: چاوه‌پوانی
- ❖ بابهت: رۆمان
- ❖ نووسه‌ر: ئارام کاکه‌ی فهلاج
- ❖ بەرگسازی: جەبار سابیر
- ❖ تابلۇقى بەرگ: نەرمەن مىستەفا
- ❖ تىراژ: ۵۰۰ دانه
- ❖ چاپ: چاپى يەكەم سويد(۱۹۹۲)
- ❖ چاپى دووھم سلىمانى (۲۰۰۹)
- ❖ چاپخانه: ياد، بازايى سۆز-نەرمى سىيەم
- ❖ نرخ: ۲۰۰

ژماره‌ی سپاردنى (۴۹۹) وەزارەتى روشنىيىرى بۇ سالى ۲۰۰۹ دراوهتى.

له چاپ کراوه کانی پروژه‌ی کتیبی یانه‌ی قهله‌م
زنگیره‌ی ژماره (۵۸)

رۆمان

سەرپەرشتیاری پروژه: جەبار ساپىر
جىڭرى سەرپەرشتىار: ئارام سدىق

ئارام كاكەي فەلاح

پاوه روانى

ناونىشان: یانه‌ی قهله‌م، سليمانى، سابونكهران، بىنای
ھەورامان نھۆمى سىيھەم. ژمارەي تەليفون: ٠٧٧٠١٥٧٥٧٢٦

Pin_clap2008@yahoo.com

٢٠٠٩ سليمانى

Yulia : بُشْرَى

کاتهیه که من شهريکي زورم لهگه ل خومدا ههبوو بۆ ئەوهى بتوانم به زمانىكى خۆم و شىوازىكى خۆم بنووسىم. سوپاس بق ئەو دوو برايەش كه ئەو شهريان بير خستمهوه. رۆمانەكە به زمانىكى شاعيرانه نووسراوه، به تاييهتى له سەرەتكەيدا، رەنگبى ئەوهش چەندە تىكستىك جوان بكت، هىندهش زيانى لى بدت، زيانەكەش بەر پروسەى گىرانەوهكە دەكەويت، هۆكەشى ئەوهىه كه هەندى جار شىعريكى زور لە روحى مندا كۆدەبنەوه، جاران ئەو شىعرانە دەھاتنە ناو تىكستەكانمەوه، بەلام ئىستا باشتى دەكەم كه ئەو شىعرانە كۆدەبنەوه بە سەربەخۇ وەك شىعر دەياننۇوسمەوه دايىاندەنیم و نايەلم بەو ليشاوه بىنە چىرۇكەكانهوه.

ئارام كاكەي فەلاح
ستوكھولم، ئاوجوست ٢٠٠٩

پىشەكى

ئازىزان! ئەم رۆمانەم لە سالى ١٩٩٢دا نووسىيۇوه لەھەمان سالدا لە ستوكھولم چاپ و بلاوبۇوه، خوينەرىكى زور كەم بىنيويانەو تىراژىكى زور كەملى لى گەيشتەوه كوردستان، لە سەفەرى ئەم جارەمدا، هەردۇو برايان كاك جەبار سابىرو كاك ئارام سدىق داواي ئەوهيان كرد كە من سەرلەنۈي رۆمانەكەم بە قىد بنووسىمەوه بۇيان بىنېرم تا ئەوانىش لە يانەقەلەم چاپى بکەنەوه تا خوينەرانىكى زور بتوانى بىخويىنەوه.. من سەربارى دوودلىيەكى زورم كە لە ويوه سەرقاوهى گرتىوو كە ئەم رۆمانە ١٧ سال پىش ئىستا نووسراوه و بلاوبۇتهوه، بەلام لەگەل ئەوهشدا ئەمە سەرەتكانى منەو ئەو ئەزمۇونەيە كە من پىاي تىپەربۇوم و گەيشتۇوم بە ئىستا، بويە شتى نىيە من پەشيمان بىمەوه لىي. ئىستا كە من بە چاويكى تر دەيخوينەوه ھەست دەكەم ئەمە ئەو

ئەو دەم چاوانى رۇزىك لە رۇزان لەبەر چاوان بۇون، ئەو
 ھەناسانەي بۆ رۆحى گۈتىپەربۇوم شەنەيەك بۇون، شەنەيەكى دەم بە¹
 خەندە. ئەو ھەستو نەستانەي بە ناخى دامالدرابى مندا رۇچۇبۇون،
 چەشنى برووسكە تارمايىھەللىنىشتبۇون، منيان بە تەنیا جىھىشتۇ
 لەم گۆرە فراوانەدا، لەم ژۇورە كەلاوه بە عومرەدا، سەرنجى پېپەتىم
 بەسەر شەقامە دەرزىدا دەزىكىنەتىو ھەناسە سارد بەدواى چەند
 تارمايىھەللى دووكەل و گەردۇ تەمۇ مۇز لەبەركەدۇرى دووردا رادەكتات،
 كە لەو پەنجەرە ھەلکۈورە ماۋەي ناو دیوارى زەردەلگەرەوابى، بە
 دووكەللى جىڭەرە بۇنگەرتۇوى ژۇورە كەمەوە دەردە كەمۇنۇ درىناكەون.
 منيش ھەستم، ھەستى بەجىماوو ھەلچۈرمۇ وەك تىپەي دل پىرەتە
 دەكتات، دەكۈزۈتەوە ھەلدەكتات، وەك عاشقىكى ھەتەرى فى لىيھاتو
 من بىيىكەسم.

تەنیايى رۇز بە رۇز تىئىتر رۆحى دەپىت، پىر چىنگى لى گىرەكتات،
 سركە حەزم ھەلدەفرىتىتەوە ھەناسەم لەتە پەت دەكتات.

تەنیايى ھەپرونەن بە ھەپرونەن دەكتات، بىزمارىكە چىركە بە چىركە
 تەمەنم كون كون دەكتات، سات لە دواى سات بىرىنەم گەورەتە دەكتات،
 ھەناسەش لە دواى ھەناسە دەكۈلىتەوە. خەيالىم وەك پۇورەھەنگ
 دەرۈزىنەت، مىشكەن چەشنى جىلىكى تەپ تۈوند دەگۈشىت، تەماشاكە
 وردوخاشم ھەر بەشىكەم لە لايەكەوە ھەرچەند دەكەم خۇم بۆ
 كۆنەكىتەوە.

رۇوبەرى فراوانى دەشتى دەرى دەرى، رۇزگار بۆتە رەمۆزىنەك
 لىي، چەشنى لاستىك تا كۆئى بىرەكتات، تا ھەناسە بەرىيەبىت دەورم
 دەداو رايىدە كىشىت.

گوړه کان له برچاومدا تیکه‌ل و پیکه‌ل ده بن، وه ک خونه کانی مندالی بهناو یه کتريدا ده چن، وه ک ته مهنيکی هست پی نه کراو دینو ده چن.

— کورم! ئه وه تو له کويت؟
دهنگی ماموژنمهو ګه ماروم ده دات، له شويتی خوم بهزم ده کاته وه وه کو بايه ک هملم ده کات. وه ک برووسکمه کی هناسه لېبر او بهرهو مالموه دیمه وه، به په لهم.. تمامه زرقم.. شپرزم، وه ک قنگه جګه رهیه کی تازه تازه فریدراو، دوا مژم تیدا ماوه یان نه ماوه، ده چمه به رده می:

— ماموژن! ئه وه تو بوویت بانگت کردم?
— نه خیز کورم.

— چون تو نه بوویت؟ دلنيایت؟

— من نه بوم کورم، ئه مه دوو هم جاره دیستو ئه پرسیاره ده کهیت. چې روویداوه؟

ده چمه وه ژوروه کهی خوم، به رده می په نجهره که، ئیواره هیو په نجهره که ده خمه سر ګازی پشتو که س دیار نییه، پشت ده که مه په نجهره که و چند هنگاویک دیمه دواوه، له پشت سه رم دیسانه وه وه ک هم مو کات ژاوه ژاوه. تارمایه خوش ویسته کانم هاتونه وه، بیرم ده کهن، منیش غه ربیبیان ده که م. له پشت سه رمنو له خومدا رانابینم سه ربیان بکه م، نه وه کو لیم هلبین، نه وه کو دیسانه وه به حیم یېلن و بتونه وه. هه ر به وشیوه راوه ستانه دیاندوینم، ولام ناده وه ژوروه که م له یېده نگیدا نو قم ده کهن.

ته نیا ته نیایی نه بیت، وه ک بیه ویت فریام بکه ویت، جار به جاریک وا ز له تیکش کاندنم دینیت، له خویه وه ده بیت ها و پیش که ده مدویت.

روحی ګلزاروی منیش وه ک کتريیه کی پرههستی سه رئا ګر قولپ ده دات، دهستیک نییه دامبکریت، دهستیک نییه وه ک دهستی نه رموله (نهر مین) کولجی ژانم بشیلیتو شاره زه ره والهی یادم ئا ګر تیبات، دهستیک نییه ګری قولفه و پینه بکاته وه ګوشادم بکات، ګوییه ک نییه لاریتنه وه ګویم لی ګری و بوزهند ساتیکی که میش بیت خه نیم بکات.

پیکه سی من پیکه و نه بوم، خویم پیوه خه ریک نه کات، حه زیش نه بوم په شیمانی له دوا نه بیت. ته نیاییم ثه فسانه بوم چه شنی نه مامی ژان باریکه له ثاودیزی زور بوم بالای کردو هه ره ک شیریکی به جیماوی ده که کردووی سه رئا ګریش توروه بوزه خوی هه لچوو.

ژوروه که م به جیده هیلم، ده نگیکه و ګازم ده کات، له دوروه کاسم ده کات، سوله سولی روح بون ده کات، شوین قاچی ده نگ دیار نییه و شوین پیی هه لدہ ګرم. وه ک شه پولیکی ته نیاو ګیر خوار دوو نه ویش دره ختی هه تاو ده مه ویت تیکه لاؤی بم و بتونه وه. وه ک بیه ویت به نه نهست لابدات، ئا ګام لییه و هنگاوی خیراتر دنیت، منیش ګور جتر. وه ک رابکات، وه ک لیم هه لیت هه ناسمه که و بهرهو ګور ستانه که ده کشیت. ګشت په نا پا ساریکی بوزه ده ګرینم.. ګشت قور بنو په نا به ره دیک بون ده کم، ((بون دیت، بونی (ناسیا و) دیت.. لهم دور و پشتانه دیت)). نای ګرم و خویم لیده شاریتنه وه. وه ک هه ناسه، وه کو هه لم تیکه لاؤی سروشت ده بیت.

ماتو مه لوول داده نیشم. دهستم به تال، کورهی هه ناویشم بیده نگ.. زمان شه خته.. خالی. سه رنج دده ده چاوم په شکه و پیش که ده کات،

کۆنزو لولم، هەر سوور دەخۆم و سوور دەخۆم. دەستیک نییە
ھەلمبگریتەوە، فووم لى بکاتو بمتە کیتىت، چاکم بکاتەوەو بمخاتە
سەر ئىسەفەنجى بچووکى گوئى. كەسیک نییە ھەست بە ئازارەكانم
بکاتو چنگ لە خەونە ئالۇزەكانم گىر بکاتو تا دەستى دەگات
فرىيان بىداتو ئارامىيەك بەم دلە شە كەھتەم بىدات.

نهی بُو نهارمین نایتهوه لام، وهرزی دُوزه خم بکاتهوه وهرزی ئه وئين؟
نهی بُو شهيتان نايتهوه و هر زهري رُوح بُو بکاته گه زُوي شيرين؟
دونيا شهو بُو، کاروانه كدهش زور پلهي بُو، پشووی نهبوو، وام
همهست ده کرد که خومان همه دخله تيئين.
_ تيئمه به رو کوي کوچ ده کهين؟

وا چهند به رزاییه کمان بری، تمهو مژ بwoo، چاو چاوی نه دبینی،
جهسته و سیمامان پهشوکاو، کورهی گهرمی همناسه شمان پر سه هوّل و
ته رزه بwoo. ئهوان له پیشنهوه بعون، من له دواوه. به سه رولاغه کوه کهم
کم خمه ده برد مهود، به لام ترسیک جار به جاریک وه کو دستیک،
نه رمه پالیک، قورسایی پیلووه کانمی هله فراندو چاوه کانمی زدق
ده کرددوه.

دنیای دور پشت تاریک و نووته ک بwoo. ئیمهش گشتمان ماتو زویرو
بریندار. وک بی هوش بینو کوته ک بهر ته پلی سه رمان که و تیت،
گیز و بیدنگ، همراه ک بو خوی، همراه ک له ثاوازیک دهیخونند،
همراه ک بو شتیک ده گریا، شتیکی خوی. بهدوای یه کتريدا
ریچکه مان بهستبوو، له میروولهی زل زل ده چووین خانوچکه مان
لیشیوابیت. مل که چ بوبین، هله ک هله ک ملمان دنا. رنگه کان
پرخه بیان دهات، دهنگه کان گشتیان خه و تبوبون. تنهها دهنگی زیرو فلیش

دست دخاته سه رشانم و حیکایه‌تی عهشق و غوریه‌تی سهده کانم بؤ
ده گیزیته و هو له نیوهیدا به جیم دیلیت. منیش ئیتر دهست به جی ئاگرم
تیبه‌ردیت. خو تامه زرۆیم جاری چاوی نه چوتە خمو، کەچی ئهو زور
له ناکا و کۆچ ده کاتو ده مسسوتیینیت.

وک ئهودى چاونم لیلایان داھاتیت.. وەک ئهودى له شوینیکى نادیارەوھ بىھ ناسە، بەبى جولە.. بەبى خشپە به يەكجاري بکەوەمە خوارەوە، كەوتەمە خوارەوە لهسەر زۇي، لهسەر پشتى كۆمى تاشەبەردىكى نەوي بەتهنیا خۆم دۆزىيەوە. دل پىر لهەشق.. لە كۆچ.. فرمىسىك. كاروانەكەش بەبى ئهودى ئاگادار بىم، بەبى ئهودى بمبىنیتەو بىبىنەم، هەر زۇو رۆشتەو بەجييەپېشتم.

من (نه رمین)م خوشنده‌ویستیم. خوش‌هه‌ویستیم کی ساده نا وه ک به فر،
یه ک ره‌نگ نا وه ک سه‌هه‌ول، سانا نا وه ک خوری ددم کهل
کاتیک وه ک توپیکی زهرد باوی لاواز دودول سه‌رزه‌مین جیدیلیت.
من خوش‌هه‌ویستیم چه‌شنی بارانو ته‌رزه به پهله بورو، چه‌شنی مندالیکی
ده‌رجووی کارتی نمره‌ی سه‌ری سال به‌دهسته‌وه بورو رای ده‌کرد..
زیریان بورو هه‌ره‌شهو گوره‌شهی له کات ده‌کرد، چه‌شنی می‌ژرو سه‌رلیو
بورو له حیکایت، هه‌روه ک گه‌ردونو خمیالیش بی کوتایی. پهیزه‌ی
خوشنده‌ویستیم وه کو هه‌نگاو.. وه ک هه‌ناسه.. وه ک ترپه‌ی دل یه ک
له دوای یه ک بورو.

ئیستاکه من ههوریکی لالووتو دل پر له قینی رهش و چلگنم. به سه ر
بالای تندیسی خومدا داده کم، داده کمهو له خوم زیاتر که س تهر
ناکهم. ئاوازیکی پر زایله‌لە شریتیکی کاسیتی فریدراو به تەمهن و

هنهناسه‌یه کیش کفریک بکات، بوسوی ثانی له پیشه‌وه رهشه‌با بwoo، شالاوی بو دهبردم.

وهک ئهو رؤژه باوکم هاتمه‌وه پیش چاو که له سالی ۱۹۶۴ دا له بهندیخانه ههلاطبوو، من ئهوسا دوو سالان بووم، سالی ۱۹۶۳ وک دایکم دهیوت:

— باوکت ئهوسا بھر رهشبگیریه که کموتبیوو.

دوای لمناوبردنی قاسم بwoo، که دهستکرا به گرتنو کوشتنی کومۇنیسته کان، له پهناو پاساره کاندا سەريان دەپەراند، زینده بەچالیان دەکردن، بە تانکو زرى پۆشان له کۈلانو شەقامو لمناوا مالله کاندا وک گورگى هار بە دواياندا دەگەران، يان خوینيان دەمژین ياخود فەریان دەدانه بهندیخانه تارىكە کانه‌وه. لاشه کانيان وک کيسىي چىمەنتۇ لەسمر يە كتر هەلەچنىن، پىيان پىدە كەنин، گالتىيان پىدە كردن، تاوانباريان دەکردنو هەر بھو بىانووه‌شەوه خانووه‌کانيان دەسووتاندىن.

— خۆم بھرن، چىم لى دەكەن بىكەن، واز لهو مندال و ژنەم بىئن. قۆلېبەستىان كردو بھ پىي پەتى بردىيان. ئەفسەرە كە شقارتهى دەرھينا دايکم رەنگى زىرد بwoo. دەنكىنکى لى داگىرساند، دايکم زياتر بھ خۆزىيەوه نۇرساند.

فوويەكى لە ئاگىرى كى دەنكە شقارته كە كردو كۈزاندىيەوه، بھ خەمبارىيەوه سەبىرىكى كە دىن و بە جىيەيىشتىن.

بەلام من سىماي ماندووى باوکم لە ياد نەچوو، هەميشه بۇم دەگىرایەوه كە چۆن چۆنی بwoo، باوکىشم هەميشه پىم پىدە كەنی و دهیوت:

بردووی ولاغە كان نەبىچ وک پشتى زھوی سەرمابىدوو كۆلنچى كەردبىت، خرم خرم دەياتەقاند. يان تاوناتاوايىك هنهناسه‌یه كى پەنگخواردوو وکو قىين يان نالىك لە دەمى ولاغىكى ئاگا لەدونيا نەماووه دەگەيشتە گۈيى مندالانم، ياخود زورنای زۆر نەشازى لچ و لىييان هەروه كەرهشەو گورەشەي باوکى نەرمىن بۇون لەلام.

— كورە هەتيو! لهو بەرەوه سەرتاتىكى بکەيت، ئەمجارە بھ مامىت دەلىم داخت بکات.

كۆچ و گۈرەپانى فراوانى، بۆ من وک فيلمى كارتۆن وا بwoo، پالەوانە كەيان بەند كەرىت، پالەوانىش چەشنى دلى مندالانم ياخود وک پەتى سەرنىجم گرى گرى و بەستراوه بىت. ئەمانەش هەموويان لەلایەك و رەنگ و رووي پەرييوو رېش ھاتۇرى باوکم لەلایەكى تر، دوو پشكۆي سوور بۇون چاوانى، پېشىكى ئاگىريان دەداو تەمۇ مىرى پىست ئەستورى بەرەمى خۆيان دەقلېشاند. وک دوا چەقۇ لە جەستەي يېكەلکى بەدن، ئىدى بى باك بwoo، هيتر.. هيتر، وک بىزانتىت گەر بکەۋىتە خوارەوه ئىتىر هەلنانسىتىتەوه، جەستەي خۆى رەق كەرببۇو. وک بىزانتىت گەر لە جىڭەي خۆى رابوھستىت دەيكۈژن، بھ پەلە بwoo. وک تەنبا يېت ئاوري لە كەس نەددايەوه، وک پىيان و تېبىت تونىلى مەرگەت لە رېنگەدايە، دوودل دوودل كەروېشىكە خەوى دەكەد، سيماي وک دوقۇلى تە Mizioi بەناویە كدا چوو كلۇم دابوو، تەنلى چرچ و لۇچ و برقى لە دوينىي چىرتۇ بالاپىم وايت كورتر بwoo. وک بۆ هەناسىدان زۆر لەخۆى بکات، لە دوای هەر

— ئا كورى خۆم! ھەموو كەس، ھەموو كەسيك ئەوسا لەتاو گيانى خۆى، ژيانى خۆى، ئاگايى لە كەسى تر نامىيىت، فرکان فرکانيك دەبىت ئەوسەرى ديار نەبىت. ھەر دايىكە مندالى خۆى بە جىدىيىت. ھەر باوکەو روو لە كۆرپەي خۆى وەردەگىرىت. كەس ئاوار لە كەس ناداتەوه. ھەرييەكەو لەبەر قىزەو ھاوارى خۆى دەنگى كەسى تر نابىستىت. كەس فريايى كەس ناكەويت.

— ئەي دايىه گيان! ئىيەش من بە جىدەھىلەن؟

— نەخىر كورم! ھەرگىز.

— ئەي باشه بۆچى ليمان دەپرسنەوه؟ چىمان كردووه؟ چى بووه؟ رۆژى ليپرسىنەوهى چىيە؟

— هيچ كورى خۆم! هيچمان نەكردووه، بەس ئەوه خۆى وايه، بىدەست ئېمە نىيە.

باوكمىش بە گالتەپىكىرىنىكەوه وتنى:

— ئەوكاتەي سەرزەمەين كەسى تيا نامىيىت، شەيتان دىتە سەر زۇي.

— ئەي ئەمه كەى دەبىت؟

— چۈزازان، خوا نەكت، ئەوه لە باوكت پېرسە.

باوكمىش زۆر تۈورە بۇو، وتنى:

— ئەوه چىيە ئافرەت! ئەو شستانە چىن فيرى دەكەيت؟ كورە كەمان بە هيچ شىيەدە كەنابىت بىرۋاي بەو شستانە بىت.

زۆرجار خەونم دەبىنى و خەلگەم لى دەبۈوه شەيتان، يەك.. دوو.. سى.. دى.. سەد.. دەمۇيىت رابكەم، نەمدەتوانى. دەمۇيىت بېرم بۇ ئاسمان، ھىزى بالە فېرىم نەبوو. ھەموو كەسيك، ھەموو شىيىك بۇ ئاسمان بەرزا دەبۈوه. دەترسام، ترس رۆحى دەقۇستەوه. دەترسام بە تەنیا

— كەللە زل! ئەم قىسە زلانە لە كويىدە فيرىبۈوت؟ من ئەوسا كە لە بەندىخانە ھەلھاتم، تۆ دوو سالان بۈويت. ئەها ئەوه خەتاي دايىكتە، ھەبى و نەبى ئەو بۆي گىزەويتەوه.

دایكىشىم ھەزار سويندو قورئانى دەخوارد كە شتى واي لە دەم نەھاتقۇته دەرەوه.

— پياوه كە! لە خۆتەوه تاوانبارم مە كە.

تەنانەت دایكىشىم بە سەرسامىيەوه سەيرى دەكىدم، پېسۈتم:

— كورم! ئەوانەي باست كردن ھەمووى راستن، بەلام تۆ چۈزازانى؟ كى بۆي گىزەويتەوه؟

لە يادمە رۆزىكىيان بە باوكم وتن:

— باوکە! بىرته ئەوسا كە تۆ گىرایت من پىم وتن: لەبەر من خانوە كەمان مەسووتىن، من جارى مندالىم.

باوكمىش وەك ئەوهى بىرىنېكى قۇولى لە مىز بى لە سووجە كانى راپردودا حەشار دايىتتو نەيەويت وە بىرى خۆى بىنېتەوه، خىسىيە كى لى كردمۇ لەبەرخۆيەوه وتنى:

— مندالى ئاخىر زەمانە.

دایكە! من مندالى ئىيەم يان هى ئاخىر زەمان؟

كورم! تۆ مندالى ئېمەيت.

— ئەي ئاخىر زەمان كىيە؟ چىيە؟

— كورى خۆم! ئەوكاتەيە كە سەرزەمەين كەسى لى نامىيىتتو ھەموو كەس دەفرىت بۇ ئاسمان. رۆزى ليپرسىنەوەيە.

— ئېمەش دەفرىن،؟ منىش؟

— من تۆم ده گرتە باودش ده گرگیام، كە توش وا منت دەبىنى لېچت دەكىدو لە من بە خورتەر ده گرگیايت، ئىتىر دەبوايە من تۆزىر بکەمەوە، بەلام تۆزەر زىر نەدەبۈيىتەوە.

— ئەى من ئەوسا بۇ ده گرگیام؟

— ئۆزى! ئەوە بە خوتىلى، ئەى تۆنالىيەتەممو شىتىكەم لە بىرە، ئەوە بە راست تۆز بۇ ده گرگیايت؟

ئاخ! ئىستاڭە وە بىرم دېت، خۆشەويىستىم بۇ نەرمىن گەردەلولۇ بۇو، هەر لە بوارى رۆحى ئەمدا گىرى خواردبوو، كە بۇنم دەكىد، كە ماچى لاملو لاقھەنم دەكىد، دەتسام وەك گۈلەباخ ھەلبۇرىن. قەپالىيىك وەك دەنكەھەنار بودىرىن.

— كورە سووك! دوايى دىيار دەبىت.

كە نەرم نەرم لە گەمل نەرمىندا دەپۋىشتم، تەممەنۇ ڪاتم قەرزابىار دەكىدو بەرەو كوى باللى پواو ھەناسە سوار، وەك لە كاروان بەجىمان، گۈر دەدىنۇ تۈرۈم دەكەن.

ھەرخۆشم نازانم چۈن لەسەر ولاغە كەوە وەك ورددوالە بەرىبۈمىەوە، وەك كەمەنچىك بەر مىشىكۈزۈك كەوتىبىت. حەپۆل حەپۆل ھەلدەستاچو دەكەوتىمەوە. چاوم رەشكەو پىشكەى دەكىد، ھەردوو گلىنەم وەك دوو جۈلانە وابۇن، ھەممو قورسايى ئەم دونيايەبان تىيا ترنجا بۇن. ھىزلىپراو، رۆحم تاساو، لەسەر تاشەبەردىيىكى بەسالاچوو خۆم بىننېيەوە كە منداڭانى قوزىھى چاوم سەوز تەراتىيان لەسەر دەكىد. ورو كاس بۇم، هەر نەمزانى كاروانە كە چۈن رېيى كەدو چۈن تىپەرى، بەسىن من چۈن لە جولە نەكەوت و بەرددوام بۇو. وەك برووسكەيە كى رەشى

بىننېمەوە. لە خەودا ھاوارم دەكىد ((بەتەنیا جىم مەھىلەن)). دايىكم دەگەيشتە سەرم.

زۆرجارى تىريش خۆم لىدەبۈرە شەيتانو خەلکەم دەتساند ((كورە بېرپن! كورە راپكەن ھاتم بۇتان)).

كەچى كەس لېم ھەلنەدەھات، بىگە زۆرجار ئەوان منيان دەتساند، بەدومدا راياندەكىدو يەكى تىللايە كىش بە دەستەوە. تۈورە دەبۈرم ((من چۈن شەيتانىكەم كەس لېم ناتىرىت؟)).

لە قۇزىنېكىدا خۆم دەشاردەوە، گۈئىم لە ھاتوھاوارى خەلک بۇ دەيانوت:

— ئەمە شەيتان لە كۆى خۆى ماتداوە؟

— ئەمە لە كۆيىيە با بىيكۈزىن.

— گەر نەمېنېت سەر زەمىن پاڭ دەبىتەوە.

منىش چاوبە فرمىسىك لە قۇزىنە كەم دەھاتىمە دەرەوە، ھاوارم دەكىد.

— خەلکىنە من ئەو نىم، مەممىكۈزىن.

— دايىكە! ئەو بۇ باوكم بىرلەي بە شەيتان نىيە؟

وەك دەگىرەنەو باوكم كۆمۈنىست بۇو، يەكىك بۇو لەو ئەندامانەي كە لە مانگى ئەيلولى 1956دا بەشدارى دووھەمىن كۆنفرانسى حىزبى كەرددوو سوور بۇو لەسەر ئەمە كە كوردستان دەبىت دەولەتىكى سەربەخۆ تايىھتى ھەيىت.

— كۈرم! ئەوسا باوک و مامت پەبىوهندىيان زۆر خۇش بۇو، سويندىيان بەسەرى يەكتىر دەخوارد، بەلام دوايى لەسەر مەسەلەي سىياسەت بەسەر ھاتن، تەنانەت كە باوكت گىرا، مامت ھەر نەھات بە لاماندا.

— ئەى ئىمە چۈن دەزىيان؟ چىمان دەكىد؟

ترسام، زۆر ترسام، لهو ساتهدا لمهو ترسام بمرم، بهس تهنيا لهبهر ئەوهى تۆم خۆشەدەويست لە مردن دەتسام.

— منت خۆشەدەويست؟ ئەي ئىستا؟

من تهنيامو له شەو دەچم، تارمايىيە كان هەموو رۆژىك لەلام گەنجو گەنجلەر دەبنەوه، پېرەنگىترو سەرلىيۇ له تاسەو جوشو خرۇش. ھاواريان بەتىنتەرە. رۆحيان نزىكىتلەر، ھەستىيان زىندۇوتەر.

تهنها دوو هو (نەرمىن) يان له من كەدو تەنباييان پى به خشىم، دوو ئەفسانەو دوو خىالو لەھەمان كاتدا دوو راستى. وەك نەوهى جەستەي ھەنجن ھەنجن كراوم له دوو لاوه وەك سەرچاوه خوینى لى بچىت، وەك ئەوهى گىرىنى ژانم دەممەور بىتەو ھەمىشە كراوه بىت، بۇم دابىن ناكىتتە، ئەم گەرلاۋۇزىيەئى رۆحەم بۇ يىدىنگ ناكىتتە، چى بىكمى! دىيمەنى ژۇورەكەم مەستى كردووم، پەستى كردووم، جار بە جارىك ژۇورەكەم دەپەيتە پارچەيەك ھەور، ھەورييىكى سەوز، ھەورييىكى شىين، سەقەتكەش بە ئاسمانىيىكى بەرين، گەشكە دەبم، وەك مىوانىيىكى ناوەخت بىت دەشلەژىيەم وەيچ جىيڭە بە خۆم ناگرم. له خۆشىاندا ھەر سەيرىدەكەم توپ تىيەنابىم. سەر ھەلدەبىرم، دەپۋانم ئاسمانى ژۇورەكەم پېر دەپەيت لە ئەستىرەتىش تەشىملىك شىرىن. لەكتەدا رووخسارم پىياسەددەكتە، ھەناسەشم وەك مىزەلان يارى دەكتە، لەپېر ھەور جلى تەنك تورىدداتو خۆى گۈرمۈلە دەكتە دەخولىتەوو دەخولىتەوو دەپەيتە تۆپەللىك قور، پەنچەرە كە بە گەلائى زىرد، گەلۇپە زىردە كەش بە كالله كىتىكى تەپپىو. ئەستىرەكايىش شتىك دەلىن، جار جار زمانيان تەتمەلە دەكتە، وەك دەلىيانەبىم دەتاسىيەم بۇ چىركەيەك چاوجادەخەم، وەك دەوروپەشتىم قەربالەغ بىت بىروا ناكەم، چاوجادەكەمەوو دەينۇوقىيەن،

ھەرەشەي مەرگ لېكراو لەبەر چاوانىم نەماو جار بە جارىش لە دوورەوە دەنگى ھەبوو، ئەويش بۇ خۆى رەھىيەوە ئىتىر لە گۆيچەكەم ون بۇو.

وەك ھەپروون بە ھەپروون بۇويم، خۆم بۇ كۆ نەكرايەوە، پەرشو بلاؤ وەك كۆ خەيال، وەك چاونىكى سەرسوالكەم ھېچ نەدييو، بىزىو بىزىو ھەر پارچەيەكەم لەلايەك بۇو.

كە جار بە جارىكىش لە گەل نەرمىندا ورده شەرم دەببۇو، لاي چەپى لېچم بەر زەدبووھو گىانم لە عارەقدا شەلآل، دەستىشىم دەلەرزى و ھەناسەش سوار.

— ھىمەن بەرەوە! ئەوه چىيە؟ بۇ وات لىيەت؟

— نەرمىن.. ھەندى جار لەلائى گۆرستانە كەمە وەك يەكىك بە دوامىمەوە بىت، ھەست بە ھەناسەيەكى زۆر سەيرىدە كەم لە پشت سەرمەوە، ھەناسەيە يەكىك رابكاتتو شېرە بىت. وەك شىت ئاۋە دەدەمەوە، دىسانەوە وەك بخولىتەوە بىتەوە پاشتى سەرم، منىش وەك ئەوهى ھەمۇ لايەك لى چىنارىتتە، رېقىكى ئەستور دەمگىرىتتە دىسانەوە خۆم ناڭرمۇ ئاۋە دەدەمەوە تا بىيىنم، خۆيم لى دەشارىتەوە بۇ ماۋىيەكى زۆر خولىم پى دەدات. ھەتا جارىكىان كەۋەتمۇ لەناو تۆزۈ خۆل و بەردو گۆرەكاندا خۆم بىيىنەوە. ھەستامەوە چاوم گىزى، سەبىرىكى خۆم كەد ھەر لە مەردوویەك دەچۈرمە. بەرەخوار بۇمەوە ويسىتم بېرۇم، دەنگە دەنگىك لە پاشتەمەوە پەيدابۇو، ئاۋرم دايەوە، بىيىنم ھەمۇ مەردووھەكائى گۆرستانە كە ھەستابۇون، بانگىيان كەدم:

— بۇ كۆئى؟ وەرە! وەرەوە! وەرەوە!
خىرااتر بۇوم، ويسىتم دوور بکەمەوە.
— وەرەوە! وەرەوە! وەرەوە!

فرۆکه بەرەو شار نزیک دەبنەوە، بىست فرۆکە وەک پاچ و خاکەنازى ژەھاراپىي دەيانەۋىت بىدەنگى ئاسمان بىكىلەن، بىست فرۆکە بەرپۇھنۇ دەيانەۋىت ئازايىھەتىيەن، شارستانىتىيەن بە خەلکى شار بناسىن، هەرەشەو گۇورەشە بىكەنۇ چاوان بتۆقىنەن.

وەک بىتهوه خەيالىم رۆژى ۲۲ شوباتى ۱۹۲۳ بۇو، ئاسمانى ئەو كاتە تەمۇ مژ بۇو، وەک حەز بە يېڭانە نەكەت سىماى پەست بۇو، رەش داگەراو، خەم داگىرساوا. جار بە جارىك عاشق عاشق، بىزىو بىزىو دەببۇوه دیوار. ھەورەكان ھاتبۇونە پال يەكترى، شانىان لە يەكدى گىر كىردىبوو، بە دەستىرىزىش بلاۋەيان لىئىنەدە كرد، بەلکو گولله كانىان لە ھەناودا يەك يەك بى سەرەو شوين دەشاردەوە. ئاسمانى شار نەرمىنە كەم! ئەو كاتە فراواتىر بۇو، قۇولۇ مەزن، خەيالاپىي، چاوى ئەستىرەكانىش تىئىتر، ئاسمانى ئەو كاتە شار ھەر بۇ بالىندەو ئەستىرە خەيالى دلدارەكان بۇو، گەر پىر تىي راماتىيا، وەك پالەوانى چىرۇكە ئەفسانەيىيەكان ھەلددە فېرىتو دەببۇوتە پەلکەزىرېنىھ.. سروشت.. گەشت. ئاسمانى شارى ئەو كاتە بۇرۇپىن بۇرۇجوانى بۇو، وەك ئىستا پىيس نەبۇو بۇو. ھەورەكانىش وەك ئىستا جلى كۆننیان نەپۇشى بۇو، كەچى دوو فرۆكەي سەر شىيت.. بوغزاپىي.. دەمچە چاۋ كونجاپىي، كەللەزىل، ورگەن، تەماوپىي، توانىيان رى ھەل بىكەنۇ يېنە سەر شار. ئاگادارىيان بەناو شاردا بلاڭىرىدەوە. شار وروۋۇزا.. ھىمنى مەد.. بىدەنگىي بە پەتىك خۇرى ھەلۋاسى. ئەستىرەكان زەرددەخەنە درەشاۋەدى خۇيان گرتۇ بەرەو دواتر كشانەوە. بالىندەكان دوو دوو.. سى سى سەريان نابۇو بەسەرەي يەكتىرىيەوە تا كۆچىيان كرد ھەر جىيە

دەببە دەريا، ھەناسەكانم بە شەپۆل، خەيالىم دەببىتە كەشتى، مندالىيم بە دەرياوان، تاسەم بە سەرەتاتكى، دلم بە قىبلەنوما، چاوهەكانم بە دوورىيەن. خۆيىش لە خۆم جىايدەبمەوە دەببە رۆخىكى تەنياوا دووردەست، ھەر شلپ و ھۇور، ھاۋەھەۋۇرۇمەو سەدول لىيەدەمەو بەخۆم ناگەم. تەنيا دوو ھۆ تەنيايان بە من بەخشى.

گەر پىم بىلەن ئەدوا شەيتان داۋىتى بە سەر شارە كەمدا پىنا كەنم، بەلکو شەيداوا تامەززەرۆي ئەوەم بىبىنەمەوە. لەوساكەوه زۆر پرسىيارى تازەن نوئى لە ناو رۆحىمدا بەندبۇوه.

گەر پىم بىلەن زھوئى و دۆزەخ شوينىيان گۇرپۇھتەوە، وەك بىستىبىتىم، سەرى بۇر دەلەقىنەم، ژيانى من زۆر لە مىزە دۆزەخىكە شەۋەدىئىرى روح بە گەر نەبىت ئاۋى نادات، رمۇزنىكە ھەر لە مندالىيەوە رىسىوای كەردووم، نەرمىنە كەم لېم تىيناگات.

— نەرمىنی ئازىز! من ئەمە دووه مجارە دەزىم. جارى يەكەمم وەكە خەون دىتە پىش چاۋ، ئەو كاتە بۇو ئىنگلىزە كان شارە كەميان بۇمباران كەردى. من ئەو كاتە رېشىكى سېيم ھەبۇو، لە حوزۇورى شىخ مەھمۇدى خاودەن شىكىدا دانىشتىبۇوم، ئەو كاتە من مەرۋەقىكى دىندا دىدە بۇوم، پاڪىر بۇوم، كەم دووتر بۇوم، بەھىزىر بۇوم.

شىخ روپى تېكىرەم وەتى:

— تۆ چى دەللىت؟ من بە تەمام بۇ تووويىز لە گەل ئىنگلىزە كاندا نەچىنە بەغدا، وزىرىھە كانىش بەمە ئاگادار كەردووتەوە.

— گەورەم! منىش ھەرواىي بە باش دەزانم نەچىن. دانىشتىبۇون، بە ئارامىيى دەدواين، جار جارەش بىدەنگ دەبۈين، ئاگامان لە خۆمان نەبۇو، لەپر ھەمال ھاتو و تىيان كە وا بىست

بهلام ئىمە پىش ئەوه هەر زۇو بۆى دەرچۈوين. كۆچىكى تازەمان كردو
 مىزۇوش هەر بە دوامانەوە بۇو رايىدە كردو هەناسە بېرىكىي پى كەوتبوو.
 — باشه نەرمىن! تۆ چى دەلىت؟ باشمان كرد كە شەرە تەنگمان
 دەست پى كردى?
 نەرمىن وەك ئەوهى درۇى لەگەلدا بىكەم، موچىكى پىدا دەھات. لە
 داخدا ليۇى دەكرۇشتۇ سەرى بادەدا. وەك گالىتم پى بکات وتنى:
 — ئىپه بۆى دەرچۈون، ماناي تۆش لەگەلياندا بۇويت. كورى باش!
 ئەى باشه پىم نالىتىت، ئەگەر خۇت ئەوسا ژياویت، ئەى چۈن
 باپىرەگەورەي خۇت بەبىردا نايەتەوه؟
 — هەرچەند دەكەم باپىرەگەورەم نايەتەوه ياد، بىرلا ناكەم لەگەلماندا
 بۇويتتى، ئەگىنا هەر دەمناسى.
 — ئەها دەتناسى.. بىڭومان دەتناسى.
 — باشه تۆ ولامت نەدامەوە، ئىمە باشمان كرد يان خراپ؟ وتۇۋىزمان
 لەگەلياندا بىكىدبايە يان نا؟
 پرسىارەكەى وەك نوكتەيەك لىيەرگەرتىم، وەك لەگەل منىشى
 نەبىت وتنى:
 — بەرائى من وتۇۋىز بىكرايە باشتىر بۇو.
 — ئاخىر ئەوسا دەيانوت بۇويته پىاوى ئىنگلىز.
 — ئىنجا چىيە؟ با وايان بوتايە، خۇ حىچ نەبىت دەبۈوينە دولەتىك.
 — چۈن؟ ئاخىر نەرمىن گىيان تىبىگە! ئىمە ئەوسا...
 قىسەكەى پىېرىيمو ئاڭاي لەخۇى نەما، وەك خانوویەك بەسەرمدا
 رما.
 — ئىمە ئىمەمى چىتە؟ تۆ شىت بۇويت؟

كىۋەكانى سورداش، لە ئەشكەوتى جاسەنە گىرساينەوە، شەكەت تو
 ماندوو، ئارەقاوىي، لەسەر زەویيە كە دانىشتىن، وەك لە شەرىكى
 دۆرلەپ گەرابىنەوە، شىخ دانىشتىن نەدزانى و بەپىوه بۇو، لە
 دارگۇيىتىكى ناو گەرەلەلول دەچۈو لەتۈرەيدا گەھى دەھات، بەپىوه
 هەر لە رەشەبا دەچۈو. نەيدەتوانى لە شۇيىنەكدا ئارام يېتى مەت
 راوهستىت. لە جۆلانە ئاز دەچۈو. هەندى جار كېلىپەيەك و جىنۇيىك و
 هەرەشەو گورەشەي دۇنياى دەكەد، جار بە جارىش لە خەم دەچۈو،
 خەمەنگى تازە هەلھاتوو دەمەو بەيان، خەمەنگى كەنەنگى دەتىتى
 هەستو نەستو مىشكەو بىرين داگىر دەكەت و بۇون دەگۇوشىت.

شىخ لەسەر بۇ ئەو سەر دەرۋاشتۇ دەگەپايەو بەر دەمسان،
 حەپسابۇو، لم سەر دەرۋاشت دارستان بۇو ئاهى گەلای لىيدەھەرى،
 لەسەرە دەھاتوو بەر دەمسان باران بۇو دلۇپ دلۇپ دەتدى دەبارى و
 پشۇسى نەبۇو.

چوار رۆز لەسەر يەك ئىمە دەمانویىست تىمارى دەرەمان بىكەين، چوار
 رۆز لەسەر يەك دەمانویىست مانايەك بۇ ئەو دۆزدە بەدۇزىنەوە، نە
 رۆز ھەبۇو، نە شەۋىمان بۇو. بۇ چوارەم رۆز پەنچەرەيە كمان كىشاو
 كردىمانەوە. بېيارمانداو رۇژنامەي (بانگى حق)مان دەركەدو شەرە
 تەنگمان دەست پېكىد.

رۇژنامە كەمان دەگەياندە زۇرىيە هەرىمى كوردستان. دوو مانگ
 زىاتىر لەو ئەشكەوتەدا بۇوين، تەنها تەختىكى نۇوستىنى ئاسنى تىبا بۇو،
 چەند كورسييەكى لەدار دروستكراو كە بە شەقى زەمانە دەلهقىن.
 ماشىنېكى تايىپى ئىنگلىزە كانىشمان لەگەل خۇماندا ھېتابۇو. ٢٠
 مايس بۇو ئىنگلىزە كان خۆيان كۆكەدەوە تا ھېرىش بىكەنە سەرمان،

هەزم دەکرد بە شەقامە کاندا بخولىمە وەو لە خۆم ون بىم، نەوەکو بگەرپىمە وە كونجى دۇزەخ.

گەرامە وە، نەئىوارە بۇو، نە شەو بۇو، تەنھا ئاواتم ئەو بۇو لە بەر دەرگائى مالى خۆياندا بىبىن، ھەر كە لە سەرى كۆلانە كەوە دەركوتىم، دەستبەجى ئەو ئاواتەم چەشنى ئەستىرەيە كى رېوھە لى ئاوا بۇو، جەستەم قۇورسۇ دلەم پىر لە گىريان بۇو. لۆزە لۆزە گەرامە وە بەر دەر ۋۇرە تەنیا كەم، گەرامە وە سەر شانۇي ژان، لاي تارمايىھە كان.

— مامۇزىن! كەس ھەوالى نەپرسىيۇم?
— نە خىر كۈرم!

چ عەشقىك بۇو ئەو رۆزە وا كەف و كۆلى شانى دلەمى وا ورووژاند؟ چ لاسكە ئازارىك بۇو ئەو رۆزە وا پەلى گرتىم، دەمۇيىت لە گەمل خۆيدا بىباتو ونم بىكات، لەمە زىاتر بۆ كۆيم بىات؟ چ شەپۆلينىكى فى لىھاتۇرى ناوهخت بۇو دەمۇيىت ھەروا بە ئاسانى لەناو خۆيدا نوقۇم بىكات؟ چ ئەويىنېكى ئەم دلە شىتىكەيەي من بۇو ئەو رۆزە وا وەك لە لەلەپەن بۆ سەربانى مالى مامىم سەرىخىستم.

لە سەربان را وەستا بۇو، لە دللى يەكىك دەچۈم را يىكىدىت، كەم كەم شەرمىم بە خۆم دەھات، خۆ مەندالە كەي جاران نىم، وە ختو ناوهختىم نەبىت، لە سەربان بۇو، مالى نەرمىن بە رامبەرم ھەر لە كۆشكى بەھەشت دەچۈو. نەرمىن لەلام فرىشتەيە كى دوور دەست بۇو، خۆشم شەيتانو پىيى ناگەم.

تاسىم بۇو نەرمىن لە دوور دەوە بىبىن، نەوەكو كاتىز مىر شەشى ئىوارە لە بىر چۈوبىت. هەزم دەکرد سەرەتاتكىم جۆلانە مىشكى نەرمىن

بە جىيەھىشتمو پىاسەى نەرمى ئەو ئىوارەيە لى تىكدام. لە دوور دەوە
ھاوارم كەد: بەيانى يەكترى دەبىنин، كاتىز مىر شەشى ئىوارە.
ئاپرى لى نەدامە وە بە تەنیا بە جىيەھىشتم.

ئىوارەيە ك بۇو، من لە ھەستى رەقو رەزىنى ژۇورە تەنیا كەم ھەلھاتبۇوم، دەمۇيىت بۆ ماودىيە كىش بىت لە تارمايىھە كام رابكەم. ئەو ئىوارەيە من دەرەختىكى سەھىز ژان بۇوم، ورپىنەم گىرتىبۇو، مىزز.. تاودار، نەرمىنە كەم حەزى نە كەد تامى بىكات، بەرى رەنجم بە فيرۇچۇو. ئەو ئىوارەيە من لاشەيە ك بۇوم ئاوى كوللا تووى مىززۇوم بە سىمادا پەزابۇو، سووتا بۇوم، نەرمىنە كەم حەزى نە كەد تىمارم بىكات. رووبارى فرمىسىك بۇوم پەزابۇوم، نەرمىنە كەم نەيىيىت، نا، لە شەپۆلە كام بىگات. دەمۇيىت بە گەشتى خەيالدا ئەۋىش بىتىو بە شدارىم بىكات، كەچى ئەفسوس چەشنى ئاسكە خەمىك لە دەشتى كاكى بە كاكى ژانە دلەمدا جىپىن جىپىن پاي دە كەد.. وەستانى نەبۇو.

ھەر لە گەل رۆشتى ئەودا ئىوارەش خۆى دىزىيە وە، (شەو) نەيدەزانى چى بىكات، بىت يان نەيدەت؟ زۆر دوودل بۇو، جارى كاتى نەھاتۇو، شەقامە پەستە كەم سەر رىم وەك لە پالكەوتىن وەرس بىت، دەستە كانى بەر دەواه كېشاپىيە وە دۇنيا بۇوە چالىكى زل، سەرنجە كام وەك شەكەت بنو حەزىنە كەن چاۋ بە ئارەزۇرى خۆى وەريان بگىرەتىو بەم لاو ئەولادا فەييان بىدات، رېيى مالە وەيان پېشانى چاوم دەدا. گەرامە وە، لە ناچارىدا گەرامە وە، دەنا ئارەزۇوم مەرگ بۇو، مەرگىنىكى كەتكۈپرە پې سەرسامى. شىتىو وېتى رۇوي تىكىر دەبۇوم،

له شهش لایداو نه‌رمین نه‌هات. چاودروانیم عارهقی کردبووه‌وه، بۆچی
شنهی نه‌رمین نه‌هات؟ بwoo به سه‌عات حموت همر نه‌هات، ههشت ههـ
نهـهـات، نۆ هـهـهـهـات.

بـرـسـتوـ هـیـزـمـ لـیـ بـرـاـ، سـهـرـمـ دـاخـسـتـ، رـوـحـمـ وـکـ شـارـیـکـیـ قـهـرـهـالـدـغـ
وابـوـ، باـسـ هـهـرـ باـسـ خـواـسـیـ هـاـتـنـوـ نـهـهـاتـنـیـ (رـوـمـ)ـیـ نـهـرمـینـ بـوـ.
لـهـ پـرـیـکـدـاـ وـکـ دـلـمـ خـبـهـرـیـ دـایـیـتـ سـهـرـمـ هـهـلـبـرـیـ وـ دـاـچـلـهـ کـیـمـ، لـهـبـرـ
دـهـمـدـاـ يـهـ کـیـکـمـ دـیـ، بـالـاـیـ کـورـتـ بـوـ، لـهـشـ تـیـکـسـمـراـوـ، دـوـوـ چـاوـیـ
زـهـقـیـ بـیـ بـرـوـ، فـرـمـیـسـکـیـ نـادـیـارـیـ شـاعـیرـانـهـیـانـ تـیـداـ تـیـزاـبـوـونـ. لـوـوـتـیـ
درـیـزـ، سـمـیـلـیـ زـهـرـ، سـهـرـیـ تـؤـزـیـ پـوـتـاـوـهـ بـوـ، هـهـنـدـیـکـیـشـ چـهـوـرـیـ
کـرـدـبـوـوـ، تـهـوـلـیـ پـانـوـ پـوـپـوـ پـرـ لـهـ دـوـمـهـلـوـ زـیـپـکـهـ بـوـ. جـلـیـکـیـ
رـهـنـگـاـوـرـهـنـگـیـ لـهـبـرـدـاـ بـوـ. هـهـرـوـکـ عـاشـقـیـکـیـ غـهـرـیـبـ، گـوـلـیـکـیـ
چـاـوـپـشـیـلـهـیـ بـهـ يـهـخـمـوـ بـوـ، وـکـ چـاـوـدـرـوـانـیـ شـتـیـکـ بـکـاتـ..
کـمـسـیـکـ بـکـاتـ، سـیـمـایـیـکـیـ زـوـرـ حـهـپـهـسـاـوـ، کـمـسـاسـ، کـمـسـاسـ، دـامـاـوـ،
وـکـوـ يـهـ کـیـکـ شـانـهـیـ هـهـسـتـیـ پـوـخـانـدـیـتـ، نـیـگـایـ چـاـوـانـیـ بـهـ پـلـهـ
بـوـونـ، بـهـ هـهـلـپـهـ بـوـونـ، زـوـرـ سـهـیـرـ بـوـونـ.

— تـۆـ کـیـیـتـ؟ تـۆـ کـیـیـتـ؟ تـۆـ کـیـیـتـ؟ تـۆـ لـهـ تـارـمـایـیـ کـانـ نـاـچـیـتـ، تـۆـ
کـیـیـتـ؟ منـ لـهـ خـمـ دـهـچـمـ، لـهـ چـاـوـدـرـوـانـیـ، ئـهـمـ تـۆـ؟ تـۆـ کـیـیـتـ؟

— شـهـیـتـانـ.

— شـهـیـتـانـ؟!

ئـهـمـ خـمـوـهـ يـانـ رـاستـیـ! ژـیـانـهـ يـانـ رـوـزـیـ دـوـایـیـ! ئـهـمـ نـهـرمـینـهـ
دواـکـمـوـتـوـوـهـ يـانـ خـهـیـالـ! پـرـیـنـهـیـهـ يـاـخـوـدـ حـالـ!

— منـ بـهـرـاـسـتمـهـ، تـۆـ کـیـیـتـ؟

— منـیـشـ بـهـرـاـسـتمـهـ، منـ شـهـیـتـانـ.

رـابـوـهـشـیـنـیـتـ، نـوـهـ کـ جـیـزـوـانـیـ بـهـیـانـیـ لـهـیـادـ چـوـوـیـتـ. حـهـزـ دـهـ کـرـدـ
بـهـسـ لـهـ دـوـوـرـوـهـ بـمـبـیـنـیـتـ، نـوـهـ کـوـ دـلـیـ لـهـ مـنـ کـرـمـیـ بـوـوـیـتـ.

هـهـرـچـهـنـدـ کـرـدـ ئـهـوـ شـهـوـ تـاـ بـهـیـانـیـ دـلـوـپـیـکـ خـوـ نـهـرـژـایـهـ نـیـوـ چـاـوـانـمـ،
پـالـ کـهـوـتـبـوـومـ، نـاـوـ جـیـگـاـکـمـ لـیـ بـبـوـوـ وـرـدـ دـرـکـیـ دـوـوـدـلـیـ،
سـهـرـیـنـهـ کـمـ هـهـرـ لـهـ بـهـرـدـیـکـیـ نـهـرـمـ دـهـچـوـوـ، کـهـ سـهـرـمـ تـیـداـ نـوـقـوـ دـهـ کـرـدـ
وـکـ لـهـنـاـوـ قـوـرـیـ گـوـمـانـدـاـ نـوـقـمـیـ بـکـمـ بـؤـمـ بـهـرـزـ نـهـدـهـ کـرـایـهـ، وـکـ
هـهـمـوـ تـهـمـهـنـ بـهـیـانـیـ سـهـعـاتـ شـهـشـیـ ئـیـوارـهـ بـیـتـ، مـنـ ئـهـوـ شـهـوـ
چـاـوـهـرـوـانـیـ ئـهـوـکـاتـهـ بـوـومـ ئـهـوـ سـاتـهـ بـوـومـ چـاـوـانـیـ ئـهـوـیـانـ تـیـاـ هـهـلـیـتـ.
بـهـ فـرـیـ رـوـحـ چـاـوـهـرـوـانـیـ جـیـ بـیـ قـاـچـیـ نـهـرمـینـ بـوـوـ، چـاـوـهـرـوـانـیـ
بـهـرـسـیـلـهـ بـوـوـ، نـهـرمـینـ لـهـبـهـرـچـاـوـمـداـ دـیـکـرـمـانـدـوـ تـاـ بـهـیـانـیـ تـامـیـ تـامـیـ
دـهـدـاـمـ، دـهـمـ ئـاوـیـ کـرـدـبـوـوـ. هـهـرـ خـوـیـشـ نـازـانـمـ ئـهـوـ شـهـوـ، ئـهـوـ تـهـمـهـنـ،
ئـهـوـ ژـانـهـ چـوـنـ تـیـپـهـرـیـ، چـوـنـ چـوـنـیـ بـوـوـ رـوـژـ بـوـوـهـوـ.

لـهـ کـاتـشـمـیـرـیـ دـوـوـیـ نـیـوـهـرـوـوـهـ مـنـ چـوـوـمـهـ جـیـ ژـوـانـ، چـاـوـهـرـوـانـیـ
نـهـرمـینـ بـوـومـ. وـکـ شـیـتـیـکـیـ رـیـوـلـهـ گـرـمـ دـهـخـوارـدـ. لـهـ (بـهـرـزـهـخـ)ـاـ
رـاـوـهـسـتـا~بـوـومـ، چـاـوـهـرـوـانـ بـوـومـ، هـاـتـنـیـ بـهـهـشـتـیـ ئـهـوـ نـهـهـاتـنـیـ دـؤـزـهـخـ
ئـهـوـ لـیـ دـیـارـ بـوـوـ.

هـهـمـوـ چـرـکـهـیـکـ کـهـ تـیـدـهـپـرـیـ تـهـمـهـنـیـکـ بـوـوـ، هـهـمـوـ چـرـکـهـیـکـ
مـوـوـیـهـ کـمـ سـپـیـ دـهـبـوـوـ، تـاـ کـاتـشـمـیـرـیـ شـهـشـ مـنـ فـرـیـاـکـهـوـتـمـ، دـوـوـ جـارـانـ
لـهـ هـوـشـ خـوـمـ بـچـمـ، دـوـوـ پـاـکـهـتـیـشـ بـکـیـشـمـوـ بـیـکـمـهـ دـیـارـیـ هـهـنـاسـمـ.
مـنـ عـاـشـقـ بـوـومـ، تـاـ سـهـعـاتـ شـهـشـ مـنـ چـهـنـدـ جـارـیـکـ خـهـونـمـ بـیـنـیـ وـ
چـهـنـدـ جـارـیـکـ بـهـ مـهـرـگـ شـادـبـوـومـ.

دوای ئەوهى كە تۆم بىينى ئارەزووى ئەبەدىيەتىشىم نەماوه، فرمىسىكىش
ھەلناپىزىم، ئىستاھىچ شتىك نىيە بىمگىزىنى.

سەيرى دەكىدم، حەپەسابۇو، منىش ئاگام لەخۆم نەمابۇو، دەگرىيام.
يىدەنگ بۇوم، ئەويش وتهى لەدەم نەھاتە دەرەوه. ھېم بۇومەوه،
چاوه كانم سېرى، هەستم بەھەلچۈونم كىرىبوو، بۆيە بەئارامىيەوه پىم
وت:

شەيتانى ئازىز! چۆنە وارپىت كەوتۇتە ئەم ناوه؟ بەدواى چىدا
دەگەرىيەت؟ چى وىلى كەردوویت؟
ئەى تۆ؟

بەدەنگىكى ناساز وتى و پۇوى ودرچەرخاند. قولاپى سەرنجى دىسانەوه
خستە گەپو بەم لاو ئەولادا شۆر كەردوو.

گەر لەو ساتەدا شەيتانم نەدىبايە، وەخت بۇو لە چاوهپوانىدا زىيى دل
پىچىرەتتو هەناسەم دووكەل بىخوات، يان زۇمى قۇوتىم بىدات. ئەمە
حەوت سەعاتى تەواوه من چاوهپوانى نەرمىن، بۆچى نەھاتو خۇى
شارددوه؟

ئاخ! لەو كاتەدا، لەو رۇژەدا چەند پىويسىتم بە نەرمىن بۇو، لەگەر دۇون
ھەلھاتبۇوم، گەردوونى گەرىيەدى ژۇور، گەرىيەدى ناخ، گەردوونى
چەمتوونى ھەست، لاسارى داخ.

قىرى لوولم چاوهپوانى دەستى نەرمى نەرمىن بۇو، مىشكى ورم
چاوهپوانى وتهى شىرىنى نەرمىن بۇو، ھەستو نەستى تىكەللاوم
چاوهنوارى بىزاري وردى نەرمىن بۇو، بەستەي شەمالى تاسەم
چاوهپوانى پەنجەكانى نەرمىن بۇو، تارومار بۇوم، چاوهپوانى ھاتنى
يەكم رېبوار بۇوم، ئەويش نەرمىن بۇو.

— كەواتە تۆى شەيتان، ئاخ! چەند لە مىزە حەزىدە كەم بىتىنم.

لە خۇشى و نەگبەتى و تۈۋەپىيدا ھەموو گىيانم دەلەر زى. ئەوه منم
لەبەرەمە يەكىك لە فريشته ئەبەدىيە كاندا وەستاوم.

— كى ئەم گالىتەخانىيە كەردىووه ئىيمە تۈردىايە ئىرەدە؟ تۆ
خواكانت ئەم دەرگايە چى بۇو كەرتانەوه؟ ئەمە چى بۇو؟
خەرىك بۇو بەھىم بىلەت، رەنگى زەرد ھەلگەرابۇو، بەلام من دەنگ
بەرزتر كەردوه.

— بەلام من دەزانم، گوناھى تۆ نىيە، وەك نۇوسراوەو وەك
باس دەكىيت. مەرۆف تەفو نەعلەتت لى دەكەن، كەچى تۆ لە ناخى
ھەمۇوماندا دەزىتىو بۇونت ھەيە. بىبىنە! چەندە لَاۋازىن ئىيمە. بەلام
ئەوهى لاي من رۇونو ئاشكرايە ئەوهى كە تۆ لە ئىيمە لَاۋازتىت..
كەساستىت. ئىيمە رېبوارىن و تىددەپەرپىن، مىوانىن و لە دەركەن
دەتىسىيەن. ژيانمان وەكى بلقى سابۇون وايە. بەرزىدەتتەوە، نزم دەپەتەوە
لەپەر دەتكەقىت. بەلام تۆ بەخەم ئازارەوە ھەر دەزىتىو مەرگەت بۇ نىيە،
دەپەت چ تاوانىيەكى ترت كەدىت و ئىيمە بەشهر بىن نازانىن، و ئەم
سزا ئەبەدىيەيان داوابىت. لىم مەشارەوە! ھەموو شتىك بە سىماتەوە
دىارە. ئىستا بۆم دەركەوت چەند ئازار دەكىشىت.

من پىش ئەوهى تۆ بىيىنم، ھەميشە بەدواى شتىكىدا دەگەرام ئەبەدىم
بىكەت، جا چ عەشق بىت، چ تارمايى بىت، چ فرمىسىك بىت. من
ئەو ھېزىدم ھەبۇو، ھەموو تەمەن لەبەرەمە خودايەك لە خودا كانتدا
فرمىسىك ھەلبرىزىم، نەك لەبەرئەوهى كە بەقەدەر سەرە دەرزىيەك
خۆيىم پىشان بىدات، بەلگۇ بەس لەبەر ئەوهى ئەبەدىم بىكە، بەلام ئىستا

رپیلگهی کاروان له کوییه، نه مدهزانی چی بکم.. چی. هه موو لایه ک وک په ردیه کی پیوه بیت، په ردیه کی رهش و پهست، تاریک.. نووته ک، پر ته گهره، سه ماي به خیال م دکرد. له سره تادا خوم کوک کردو هر له خومهوه ملم نا، هنگاوی نابله دی مندالانه، ورد ورد چکولانه، سه رلیو له حیژمه تی ترس، له پیش خومهوه دروشتونو منیش یه خسیرو ماندوو به دوایاندا. یه که مجار بورو بهو مندالیه ههستم به غوریه تی کردو تامی تالی یکه سیم چهشت. گریان بھر بینی گرتبووم، بھر سومای چاوی گرتبووم. میشکی پر ونهوزی ورم لم جیهانه تازدیه هیچ تینه ده گهیشت. چون تیبگم؟ منیکی ئوسای یازده سالان چیم دابوو به بزمی کوچمهو؟ جار به جاریک ده چه ماماوهو له گهله هر دوو سی هنگاویکدا بھردیکی ئازیزلم له جی پیی خوم دادنا، چاوم ده سپری، لووتم ده سپری، سکیشم بھله فیره بورو. تاویک بوی روشتمو له ترسو له تهنيايدا گه راماوه لای تاشه بھردی دیزینم.

له پر له سه ماکهی که وتو بارانه سه وزه که ش و هستا. دلپیه بارانه کان، وھ کو فرمیسکی يمزدان بن له سه رزوی باق و برقیان سه رنجی چاوانی دهدزی.

هاته پیشهوه، لبهر دهمدا ئبله ق بورو. وھ ک مندالیک که داواي شتیک بکات تیی ده روانیم، وھ ک لیم بترسیت دوو هنگاو چووه دواوه، هه ناسه یه کی چرچ و لزچی پر به سینگی خوی هملکیشا. سه ری داخستو زیخی نیگای ته پرو وشكی که وتنه بھرپی. گوله نیزگزه کانی گشت شیلا بورو، نیزگزه کان کاتی ئاولیکه بان بورو، به لام وھ ک شهیدای سه ما بن، سه ماي شهیتان. جار به جاریک مه رزی

ئەمه جى ژوانى ئیمیه، من چاودپوانى نەرمىن. وھ ک لە پیشدا قسه کەی منی زانیت، بزهیه ک گرتى. لە بەرخۆيەوە منگە منگیکی کرد، تینه گەيشتم، هەلبەزو دابەزیکی کرد، وھ ک لە بەر خاترو دلى من بیت، وروۋاظام.

گەورەم! تو ولامت نەدامەوە، بۇچى كە تو وويته ئەم ناوه؟ لە پر مات بورو، بھ چىچکانوھ دانیشت، وھ ک دلەراوکى بکۈزىت، تەزىيەتىکى ئەبلەقى لە گىرفانى دەرھىتا، حەزى نە کرد بەلام لە گىرفانى سەردىلى، جامى وينەيە کى لە دوورەوە پى نیشان دام، وھ ک بېھوپت لە گومانىکى تازددا نوقم بکات، جامى وينە كەی نەدایه دەستم، منیش لە هیچ حالى نەبۈوم.

ئەی پیم نالیت تو ئەو گولە بھ يە خەتمەدیه، ئەو جامى وينەيە ھى كىيە؟

بھ چاوتروو کاندىنیك وھ کو مارىك پیوهى دايىت، داچلە كى و هەستايە سەر پېي، وھ ک بىنېكى قولل، دەرۋېشتى گۆمى خويياو بیت، چۈزايەوە.. تفىكى لە ئاسمان کرد. پیم سەير بورو لەو ساتەدا نەرمە بارانىكى سەوز دايىكى دىرىگز رپاوا بھ دورىدا تەننېيەوە.

وھ ک ئەوهى بھردىكى بھسەر كە وتبىت، وھ ک ئەوهى پرسىارە كەم دانى لى جىر كە دېتەوەو قەپالى پىدا كە دېت، خولى خواردو خولى خواردو سەمايە كى ترسناك و بەدو مەنگى دەست پى كردو ئاوازىكى پر زايەلەش وھ ک لە دلپیه بارانه کانوھ هەلقۇلايىت، وھ ک پەلەي بیت، وھ ک لە کاروان بھ حىمامىت، دە گەيشتە گويم.

كاتىكى کاروانه کە بھ جىيەپتىم، ترسىك سەرتاپاي گيانى لە تىزابى بى بىنی خويدا نوقم كرد، دونيا شەو بورو، نە مەدەزانى، نە مەدەزانى

دانیشتبوومو چاودروان بuum. چاودروانی پلوورهی روحی رووشاندم.
لهوکاتهدا نوزده نوزیک وهکو هی خم بیت یان شادی، تاسهی
پیکامو به یه ک قوم هستمی ههلدا. وهکو گوله تستیرهیک پهره
رنهنگاو رنهنگه کانی بهسهرمدا دابارین. زور بهثاسته، زور به چربه
وهک دلخوشیم بدنهوه، بونو بهرامهیان بهسهر سیمای رنهنگ
پهريومدا پرژاند، بهلام من هینده دلم په بوو، هیچ شتیک دلی
خوش نده کرد. بؤیه لهبه رخومهوه وتم ((من تهواو بuum، چند
ههناسهیه کی کهم به بهرهوه ماوه)). دنهنگی ناخ وتهی ((نه خیز،
چاودروان به)). من ده مزانی ئهو نوزدهو چربه و گولاوه ههستو نهستی
تیکشکاوی ثم روحه شه کمهی من بعون هملفرینو ئازادانه هاتنهوه
لام. ((ههسته بچورهه مالی مامت، بهرامبهه نه مرmine کهت،
کاروانه که نایه تهوه)). چون بیتهوه؟ يه ک ههفتی تهواو بuuو من
له گهمل باوکمدا بهشهه هاتم.

— من له گهملاندا نایم بؤ دههوهی ولاط، ئیووش مهچن.
خوش نازانم چون ویرام شتی وا بلیم. شایهت هی ئوه بuo بیت که
ههستم نه ده کرد بهوهی باوکم ههیدو له بهرد میدا و هستاوم، يه ک
شه قازللەی مزرى له بنا گویم سرهواند.

— هه رئوه ماوه بیته گهوره به سه رمانهوه. بستیک گوو به
قنقتهوهیه، خو بهثاره زووی خوت نییه، من باوکم یان تو؟
ثاخ وهک ئوهی دویی و پیری روویاندایت، دایکم چون وهک رهش با
بهرهو لام هاتو وهکو په رژین له بهرد میدا و هستاوم وهک چناریک
بهسهرمدا نوشتایهوه. وهک له باوکم بشاریتیوه، وهک پهنجهی

مه رگیان دهبری و به سهيرکردن ههناسهیان و هرده گرتو خهنى ده بون.
زهوي ژیر پیمان پیده کهنى و دونیای دله راندهوه. بهرده تممه له کانی
ده روباشمان یان قسهیان ده کرد یان دله رزین. دوو سى جووته
ئه تستیرهی نیرو میش له ئاسمانهوه کشاپونو لیمان نزیک که وتبونهوه،
تیشكی دهستیان تیکه لاؤی يه کتری کرد بuuو، چربه چرپیان بuuو.
وهک بگری، به کول بگری، گوله کهی يه خهی هملوری و چاوی
پشیلهی راسته قینه، وهکو ههلماتو گوییز بهريونهوه که وتنه خوارهوه،
له بهرد میدا ههلمه زو دابه زیان بuuو، خل بعونهوه وهک میرووله يه ک
له دوای يه ک ریچکهیان بهست، دهستی نیزگر کانیان گرت،
ئاوریکیان دایه وه سهيریکی شهيتانیان کرد. شهيتانیش سهيریکی بؤ
له قاندن، زهويش دهستبه جی وهک شهق بuo بیت بانگی کردنو
گشتیانی ههلموشی. هیچ نه ترسام، بؤ بترسیم؟ ئه ديمه نانه هه ممويان
له خهونی به سامو تیکه لی و پیکه لی شهوانی تهنيايم ده چوونو
روحیان له گهمل خویاندا راهیتايابو.

له سهر تاشه بهرده که نه ماميک بuum رهش داگهراو، ترووسکهی
سه وزايي لى براو، هيز تيانه ماو، له شوينى خۆم ههلمه ندرارو. وشك و
رەقو رەپ دانیشتبووم، خۆم پیس کرد بuuو، بۇنم لى دههات. ((تۆ بلىي
بىنهوه لام))؟ ئه ديمه پرسياره هه زاندمى، ئه ديمه جرينه، بى
حهوسهله يه چاودروانی وهلام بuuو.

بى وهلام به جىي هيشتىو هه زارو يه ک كونو كله بىری كرده شې بهقى
ههستم، له گومانو له يه قىندا ونى كردم. ((من تهواو بuum)), دنهنگی
ناخ وتهی ((نه خير تهواو نه بويت)).. من وتمهوه ((با، تهواو بuum)),
دنهنگه که ديسان هه ليدا يه وتهی ((نه خير.. نه خير.. نه خير)).

دونیای لى هاتبووه يه ک، وه ک له خۆی زیاتر کەس شک نهبات
يەخەی بگریت، سیمای تەپ تەپ پەشۆکاو، هەردوو گلینەی بزیو بزیو
بەملاو ئەولادا، جار به جاریش لەسەر دەمۇ چاوى دايکم وەستاو.
له پېیکدا به خىرايى ھەستاوا وەک شاعيرىك خىالى شىعىرىكى
تازەي بۇ ھاتىيتو نەيەويت لە دەستى خۆى بىدات، عەترى هيئاوا
پەنجهىيەكى پى تەپ كەردو لە لووتى نا. سەيرى دەكەردو وەک
خەمىك بەسەريدا نۇوشتابووه. دايىھى بى ھۆش داچلەكى و وەک
فريشتهيەكى پالكەوتتو ھەناسەيەكى قۇولى يەزدانىي دا، نەرم نەرم
پەردهي تەنكى پىلۇوه كانى ترووكاند، لە خۆشياندا موچركىكى پر
حەزىمەتم پىا ھات. باوکىشىم بزىدەكى مندالانى سەيرى كەوتە سەر
لىيۇ، چەند سائىك بۇو، لەوەتەي من ھۆشم ھەبىت، بزەم لە باوکم
نەذىبۇو، لە خۆشياندا دەستە كانى دەلەرزىن، بە دەستى چەپ قۆلۈ
دايىكمى گرتۇ دەستى راستىشى خستە پشتۇ كەمەرى، زۆر لەسەر
خۆ وەک مندالىكى قۇناغە بەرزاكتەمە ئاواها دايىكمى ھەستاوا
بردىيە ژوررەوە لەسەر چىپاکە درىزى كەردو گۈيىم لى بۇ پىيىوت؛
_ ئازىزەكەم! بەھەمۇ دۆنييات ناگۇرەمە، شەو چى بۇ؟ بۇ وات
ليھات؟
_ وا بىزانم ھى شەو بۇو كە ئىمەرۇ زۆر ماندۇو بۇوم، شتى ناو مالّ
پېچاوهتەوە شتى قورسم ھەلگرتۇوە. قىسى خۆمان يېت دىسانەوە وَا
بىزانم ناوكم كەوتۇوە.
_ هەرچەند من باودرم بە ناوك كەوتەن نىيە، شتى پەپىيەزنى، بەلام
وا دەنېرم بە دواى خازلىخادا.

خۆى لە درېك يان ئاگر بىپارىزىت، دەستى گەرتمۇ چاوانى پر بۇون لە
گەلائى وەريوی پارانەوە.
_ ئاخىر بەو شىۋىھىي نايىت، ئەو مندالە.
_ چۆن نايىت؟ تەمەنى يازدەيەو بەرپەرچم دەدانەوە، وە يەک
ھەفتەيە چەنەچەنەتى، خۆ ئاگاڭات لىيە!
_ ئاخىر كورى شىرىنەم! چۈن لە گەلەماندا نايىت؟ ئەى تو بە تەمايت
لە كۆى بىزىت؟ وَا خانووه كەشمان فرۇشت.
_ دەچمە مالى مامىم، لە لاي ئەمان دەزىيم.
باوکم ھەر لە گەل وشەي مامدا وەک ئاواي كولاتتو بەسەريدا بىكەن،
وەک پلەنگىكى بىرىندار ھېرىشى كردد سەرمۇ شەقازلەيەكى ترى پر بە
دللى خۆى تىسىرەواندە خې خستى، كە كەوتەم دايىكمىش لە گەلەماندا
كەوتەلە ھۆش خۆى چۈچۈ.
_ گەر باسى مامت بىكەيت، لەمەولا تو كورى من نىتو حاشات لى
دەكەم، دە بەسە ئىتىر بىپەرەوە.
دەستم كەر بە گەريانو ويسىتم رابكەم، بەلام دىمەنى پر ئازارى
كەوتۇو دايىكم لە شۇنەتى خۆم قاچە كانى وشك كردم، باوکمى
زىيانىشى كردد شەمال، باوکم وەک ئەوهى بە فراو بە گەرووبىدا چۈچۈ
يېت، ھېمن بۇودۇو بە فەركانىك جامىنەك ئاواي ساردى هيئا، نەرم
نەرم وەک ئوتۇوى كراسىك بىكەت، ئاواي بە سىمای زەرده لەگەرداوى
دaiىكمدا پىزىاند. جار بە جارىش نەرمە زلەلەيەك وەک سەرى دايىكم
تۆپىنگ بىتە خۆى يارىزان. ئاگام لى بۇو دوو جارانىش ماچى كەردو
لە گەل ھەر ماچىكىشىدا مۇرەيەكى لى دەكەرم. وەك شەرم بىكەت و
ھەزىنەكەت لەوازىي خۆى پىشان بىدات، تەھۋىل چىچە دەستەپاچە،

دوو سى سال بwoo هاتبووه گەرەكى ئىمە، خەلکى گەرەكە كەش
ھەميسە بەزەيىان پىدا دەھاتەوە، زۆرجار خواردىيان بۇ دەبرد، منىش
بىرمە زۆرجار مەنچەلە ياپاراخو كفتهى سابۇنکەرانو كفتهى
جولەكەم بۇ بىردوو، كە دەھات بۇ لاي دايىكم، بە پىنج سەعاتو
شەش سەعات نەيدەپرىيەوە، تەنانەت دايىكىش ھەندى جار لىي يېزار
دەبwoo.

لەبەر دەرگا چاودەروانى خازلىخا بۈوم، ئەوھ چى بwoo مالى ئەم قومە
چايەم بە قور گرت، ھەر تەواو نەبwoo؟
لەوساتەدا رقم لە ھەموو پىرىزىنەكانى ئەم دونيايە ھەستابوو،
نەمدەزانى بۇ ئەوندە خاوخلىچىك، (ئاھىر من دايىكم نەخۋىش، چا
خواردىنەوە گۈنگۈترە يان دايىكم)؟؟

لەپىر دەركوت، وەك ئەستىرە، وەك ئەستىرەو كەوايەكى لەبەردا بىت،
وەك فريشته عەبای بە سەرەدە بىي و پاشى كۆماوه بىت، پىشىم كەوت.
— خازلىخا گىيان! بۇ دواكەوتى؟
— كورم! ھەر وا دەبىت.

چۈويىنه ژوردوو، چۈنى و چاكى كرد، دايىكم وىستى لەبەرى ھەستىت،
بەلام نەيتوانى.

— پىویسىت ناڭا لەبەرم ھەستىت گەلەپىز خان!
لە ژوردوو تەنها دايىكمى لى بwoo، پىم سەير بwoo. ((ئەي باوكم
كوا))

سەد فلسى لە دايىكم وەرگىرتو قولى چەپى دايىكمى تا ئانىشىك
ھەلكردو سەد فلسەكەي لەسەر دەمارەكەي داناو چەند جارىيەك پەيتا
پەيتا پەنچە گەورەي لەسەر سەد فلسەكە دادناو فشارى لى دەكردو

بانگى كىدم: دەي كورپە بچۇ خازلىخا بانگ بکە، دايىكت ناوکى
كەوتىووە.

بەفرەكائىك چوومە لاي پىرىزىن، ئەوپىش وەك لەلاي شىتىكى زۆر
ئاسايى بىت، وتى:

— باشه كورم! ئىستا ئەم قومە چايە دەخۆمەوو دىم.

خازلىخا پىرىزىكى زۆر بە تەمنەن بwoo، پشت كۆماوه بالاى ھەر
ھىندىي بالاى كورتى ئەوساي من بwoo. ھەرقى چىچ و لۇچى دونيا
ھەيە لە دەمۇ چاودىدا ھەبwoo. تەمنەنلى لە سەد لايابوو، بەلام چاودە كانى
جوان بۇون، گەورە گەورە ژىرىپىالەبى، سەوزىكى كاڭ، ورده گىيى
دەشتى دەر بۇون، ژۇورەكەي چىكولە بwoo، ھەربەشى دانىشتنى دوو
سى كەسى دەكىد. شۇ شىتالى سەر زەمى، گۆزەيەك و ئاوىنەيەكى
شكاوو شانەيەكى تەختەي داندار، لەتە سابۇننىكى رەققى.. شتە
سەرەكىيەكانى ژۇورەكەي بۇون. ھەندى جار مەنداڭانى گەرەك لە
دەوري كۆددەبۈنەوو گالىتىيان پىي دەكىدو دەيانووت: ((خازلىخا
ئىستاش و دەزانى مەلىك ماوه)). يان ((وا دەزانى كەباب بە
دەيىھ)). ھەندى جارىش ھەر بۇ زۆلىتى دەيانووت ((خازلىخا ئىستاش و
دەزانى مەلىك بە دەيىھ)).

خازلىخا خۇي دېگىرەتەوە كە يەكىك بۇوه لە كچە جوانە كانى ئەم
شارە، پەنجا پىاپا زىياتر بۇي شىت بۇون. دوو سى كەس پەپمانى
ئەوپىان پىداابوو كە ئەستىرەي بۇ دادەگىن، كاتىك شۇوى كەدەر داوهو
دەنگى نەبردوو، مېرە كەيان لەسەر جوانى ئەم بەر چەقۇ داوهو
لاشە كەيان فېي داوهتەوە بەر دەگای كۆلان. كە ئەو دېمەنەي
بىنیووە، ئىدى بېيارى داوهو بە هيچ كەسىك شۇوى نەكەر دەتەوە.

مندالو کهچی ئەو خەمى دلى خۆى بۇ دەپشتم.. (کورپى خۆم!
گەر ژنت هىندا، قەت ژنە كەت جىئەھىلە).).

بەلام لەگەل باوكمدا وا نەبۈوين. باوكم كاتى خۆى بە من نەددا،
بەرىككوت دەمبىنى. شەوان ھەندى جار درەنگوخت دەھانەو، باوهشى
پىدا دەكەدىن، وەك ئەوهى لە سەفەر ھاتىيەوە، سەرو ملى دەشتى
دایكىش بىجامەيەكى خاۋىن و ئوتۇو كراوى بۇ دەبردو خواردنى بۇ
گەرم دەكەدەوە منىش تۆزىكەم لەگەلدا دەخوارد.

— كورم! لەگەل قوتابخانەدا چۈنى؟

— بابه گىيان! نەرەكانم ھەمۈمى دەيە.

نەختىك لەگەلمىدا يارى دەكەدەوەلى دەدا بىمەنەنیتىو حىكايەتى
گورنەتەلەو شىرى ساختمو ماسىيە رەشە بېچۈرلەي بۇ دەكەدەم. بەيانى
كە ھەلدىستام، لە دواى خەويىكى شىرىن شىرىن وەك گەزو،
دەچۈومە ژۇورەكەي ئەودىيو، تامى دوينى شەو لەزىز زمانم بۇو،
كەچى تەنبا دايىكم دەبىنى.

— دايە گىيان! ئەي باوكم كوا؟

— كورم! باوكت بەيانى زۇو رۆشت.

— ئاخ! ديسانەو؟

— بېچۈر بەخەوە، جارى زۇوە.

— ئەي ئىوارە دىتتەوە؟

— نازانم كورم! ھىچى نەوت.

— باشه تو دوو سى ساڭ لەمەپىش وتت كە شوکور باوكت لە شار
ئىش دەكاتو بەجىمان ناھىيەت. ئەو نىيە وەك جاران ھەر نايىبىنم؟
— چۈزۈنام، وتى كە پىيىستە بېرات، كۆبۈنەھەيان ھەمە.

چەند جارىك قولى نۇوشتانەوە دوايى بە پەرۋىيەك بەستى، ويىستى
سەرى قىسىمەززىتىت.

— ئەرى دايىكە! ئەو باوكم لىرە بۇ چى لىھات؟

دايىكم وەك چاوهرۇانى ئەم پرسىيارە نەيىت، خىسىيەكى لى كەرد،
بەلام نەيەيشت خازلىخا پى بزاپتىت، وتى: كورم! باوكت كەى لىرەيە؟
خازلىخا داچىلەكى، وەك بترسىت، عەباكەمى بەسەريدا دايەوەو بە¹
شەمزاوېيەوە وتى: گەلاۋىز خان! ئىستا باشتە ئىسراھەتىكى بۇ
بىكەيتىو سەرخەويىكى بۇ بشكىنەت.

بەپەلە وەك راپكەت، وەك بال بىگرىت، سەرى داخستو دەرگاكەى
لەدوابى خۆيەوە پىۋەدا.

باوكم لە ژۇورەكەي ئەودىيەوە، وەك كەتىيەكى كەدىت دەرىپەرى و
وەك ئەوهى دايىكمى بۇ ماوهىيەكى زۆر نەدىبىت، بە پرتاۋ ھاتە
ژۇورەوە. وەك بېروا نەكا خازلىخا وا زۇو روشتىت:

— ئەو چۆن وا زۇو يەخەى بەرداي؟

دaiyesh بىرى نەچۈوبۇو شەقازىللەم بەركەوتتوو، بۇيە باسى ئەوهى
نەكەد كە من ھەوالىي بايەم پرسىيەوە پرسىيارەكەش پىرىشنى ترساندۇوە.

— دەبىت ئىشىم ھەمە، بۇيە وا زۇو رۆشت.

— ئاي چەند چاڭكى كەد.

ھەر بە چاوان سوپاىىم كەدو بۇم پىنگەنى. من و دايىكم دوو ھاۋپىي
گىيانى بە گىيانى بۇوين. يادگارىي تاللۇ شىرىنى جۈزىو جۈرمان
پىنگەوە ھەمە، (كورم! ئەم نەرمىنە كىيە؟ چۆنە؟ جوانە؟) يارى
خۆش خۆشمان پىنگەوە دەكەد، زۆربەي كاتى خۆى بە من دابۇو، من

— چون؟ ئى بۇ باوكمۇ مامم شەپىان دەيىت، گەر ھەردووكىان
 دەيانەويت ژيان خوش بىكەن؟

— ئۆى كورم! تو زۆر پرسىيار دەكەيت. جارى سەعات شەشى
 بەيانىيە، بېچۈر بخۇد باشتىرە. ھەفت بەسەر ئەم شتانەوە چىيە؟
 لچىم كردو گىريام.

— چون حەقىم بەسەر ئەم شتانەوە چىيە؟ من باوکم دەيىت.

— ئى كورى خۆم! خۇ باوكت ھەرتۆى بەجى نەھىشتوود، ئەوه نىيە
 منىشى بەجىھىشتوود.

— ئى تو باوكمەت بۇ چىيە؟ تو گەورەيت.

دايىكم وەلامى نەدامەمۇد، بەتانييە كەى بەسەر دەمە چاوى خۆيدا
 دايىھەد. بە دلشكاۋىيەوە چۈرمەمە ئەودىيۇ. ھەرچەندىم كرد نەمتوانى لە
 دايىكم زویرىم. جا ئەوكاتە، كاتى كۆچ، ھەرەبوايە لە دوو رىيگا،
 رىيگايەكىان ھەلبىزىم، لەدوو ئاسمان ئاسمانىك. ئەوانىش دايىھە نەرمىن
 بۇون. لەدلە چكۇلانە كەى ئەوسامدا شەپىيڭ بۇو، بەزمىيڭ بۇو
 ئەوسەرى دىyar نەبىت. ھەندى جار ھەستىم لاي دەداو وەك تەرازوو
 بەرەو لاي دايىكم قورس دەبۇو، جارى تىريش عەشقى نەرمىن رەشەبا بۇو
 لە پەلە پۇيى دەخستم.

— تۈوخوا دايىھە گىيان! شىتىكەت بىن دەلىمۇ بە باوکم مەلى.

— باشه كورم! چىيە بىلى.

— ھەموو رۆزى دواى قوتابخانە دەچمە سەر كۇلانە كەى مائى
 نەرمىن، تا نەيىيەن ناتوانمۇ ھىزم نىيە بگەریمەمە مالەمەد.

— ئەوه بۇيە ھەموو رۆزىيڭ نەختىك دواهە كەويت؟

— نا بىروا بىكە! ھەر بە راکىردىن دەچمۇ بە راکىردىن دېمەدە.

— كۆبۈنەوەدى چى؟
 لەگەل ھاوارپىكانىدا كۆبۈنەوە دەكەن، بۇئەوەدى ژيان خوش بىكەن.

— چۈن چۈنى ژيان خوش بىكەن؟
 بەو شىۋىدەمى كە باوک ھەرگىز مندالى جەڭرگۈشە خۆرى
 جىننەھىلىت.

— مندالى جەڭرگۈشە يانى چى؟
 ماناي وە كۆ تو! ماناي باوكت ھەرگىز جىتنەھىلىت.

— ئەمە چۈن دەيىت؟ كەى دەيىت؟
 كورم! ئەمە رىيگايەكى دوورو درىزە توش مندالى جارى لىتى
 تىننەھىلىت.

— چۈن تىننەگەم! ئى باشه با بىتىھە مالەمەد بەجىم نەھىلىت، ئەى وا
 نابىت. ئەمە ئەوه نىيە خۆى بەجىم دىلىت، دىارە ھەر خەتاي خۆيەتى،
 خۆ خەتاي منى تىيا نىيە، ئەى خۆت ھەمىشە نالىتىت، مندال ھىچ
 خەتايىھە كى نىيە. گەورە ئاو دەپىزى و بچۈرك پىيى لى دەنى.

— كورم! نازانم لە خۆى پرسە.
 ئەم مەتەلم بۇ شىكار نەدەكرا، بەم تەلىسمە نەددەپىزام.

— باشه دايىھە! ئەمە مامىشىم كە وا درەنگ درەنگ دەچىتىمە مالەمەد،
 ئەويش ھەر لە بەر ئەۋەدە ژيان خوش بىكەت؟

— بىلە! بەلام مامىت بە رىيگايەكى تر دەيەويت.
 باشه خۆ مامم مندالى نىيە.

— ئى كورم خۆ شەرت نىيە بۇ مندالى خۆى بىت، ژيان خوشكىردىن بۇ
 ھەموو كەسىكە.

چوومه ئەودىيو. باوکمم وەك غەرېيىك دەھاتە پىش چاۋ، وەك مىوانىڭ و ھېچى تر. وەك مىوانىڭ جار جار دەھات، من مندال و ئەويش گەورە، يارى لە گەل دەكىدم. جار بە جارىتىكىش دىيارىيە كى بۇ دەھىنام. تەنها يەك كەرەتتىش بىرمە من سوارى پشتى بمو بلىم ھەچە.

دایه و بابه له ژووره کهی ئەودیو بۇون، وەک تەمەن بەشى ھېچ نەكەت، زۆر بە خىرايى قىسىيان لەگەل يەك دەكىد. جار جارىش دەنگىيان نزم دەكىدەوه. باوکم وتەنى ((دىوارىش گۈيى ھەيد)). زۆر منداڭ بۇوم كە يەكەم جار ئەم قىسىيەم لە باوکم بىست، دواى ئەۋەھەر سەبىرى دىوارەكانم دەكىد، حەزم دەكىد بىزامن گۈيچىكەيان كەوتۇتە كۈيپە، دەبى گۈيچىكەي دىوار چەند زل بىت؟ كەچى من نەمدەبىنى، شەرمىشىم دەكىد پرسىيار بىكەم، رۇزىيکىيان لە وانەي كوردىدا بۇ ئەم قىسىيەي باوکم دووبارە كەتكەن، مامۆستا تافەرىنى كىردىم. بەلام دواى تەواوبۇونى وانەكە، منداڭانى پۇل كەوتىنە گالتەپىكىردىن پىم، تا مانگىنچىك ھەر لىييان نەدەپىمەوه، لە دوورەوە بانگىيان دەكىدمۇ ھاوارىيان دەكىد ((دىوار.. دىوار)).

دایکم زور مهبهستی بwoo بزایت ئایا ماشینه که شهو درنهنگ له کاتى خۆيدا به دواماندا دیت؟ ئایا کەس ئاگای لى نېيە؟ چونمو چۈن نېيە؟ ئاي چەند داييم خۆشدهويست، دەتوت منمو ئەو پرسىارانه له باوکم دەكەم. باوکىشىم زور بە پەلە وەك لەبەر دەمى دادگادا راوهستابىتتو لەسەر خۇى بکاتەوه، وەلامى يەك لەدواى يەكى دەدایوه، لە زوربەي قسە كانى نەدەگەيشتم، بەلام دياربۇو دەيپىست بۇ

_____ ئەی خۇ ناچىت بۇ مالى مامىت؟

_____ نا دايىه گيان! مەترسە نايەلەم بىمېين.

_____ نا كورپى خۆم! مەبەستىم ھىچ نىيە، بەس مەچۇ، چونكە باوكت
پىي ناخۇشە.

به لام ترس و سيمای باوکم زياتر وايان لی کردم بهو کوچکردنه را زی
بم. پی له جه رگی خوم بنیمو بیدنهنگ بم. ئهوسا هیچ شتیکم
نه ده زانی. کوچ مانای چی؟ بؤ کوي ده رؤین؟ چون ده رؤین؟
ئاره زووی خومانه يان نا؟ چهندمان پىدە چىت؟ کەی دیيئنە وە؟ ئايى من
نه رمین دېيىنمە وە؟ ئەی قوتا بخانە؟ خانووە کەمان بؤ فرۇشت؟ چى
رۇويدا وە؟ تو بلېي ژيانمان بهم شىۋىيە خۇشتەر بىت؟

- کورم! حراپه لیزه بمنینه وه، بو باو کت باش نییه.
- نه مده زانی چون؟ بو؟ بو باش نییه؟
- باشه دایه! گهر سه فهر بکهین ژیان خوشتار دهیست؟
- خوشم نازانم کورم! بهلام ئوهنده ده زانم که له مردن رزگارمان دهیست.

— مردن؟ مردنی چی؟ کاممان له پیشدا ده میرین؟
له انهیه یاه کت.

— بۇ خۆ باوکم جارى گەنجه، تۆ سەيرى خازلىخا بىكە، خۆ ئەو
جارى نەمىددۇوه.

راست ده کهیت، کورم! راست ده کهیت.
که باوکم دواي روشتنی خازلیخا هاته ژوروهود، وهک منی لی نه بم
وهک کوری ئهو ماله نه بم ههر سهيريشی نه کردم. منيش لیدانه کهم
بيرنەچووبوودوه، له دلم گرتبوو بؤويه که هات يه کسهر بى سى و دوو

— من ده زانم هه مورو ئهو بهزمه ئهو دهیکات، تنهنا له بهر خاتری نه رمینه.

ده سالان بووم که نه رمینم ناسى. ئه و کاته بول بۆ ماویه که باوکمو مامم ئاشت ببۇنەوە. مامم هات بۆ مالّمانو باوشى بە باوکمدا كردو و تى:

— کاکه گیان! ئىتىر بىسە، با سىاسەت بخەينە لاوه. باوکمو مامم بەيەک سك لە دايىك بون، بەلام له بهر ئەوھى کە مامم دواى باوکم بە چەند چۈركىيەك لە دايىك بون، هەمېشە باوکمى بە برا گەورە خۆى دادەنا. هەندى جار بۆ تۈورە كردن بە باوکمى دەوت:

— کاکه! چاڭ پىر بۇيىت.

— خۆشت ھەلۋاسىت، تەممۇنى منىت. جا ئه و کاتەي هات بۆ مالّمان، داواى كرد كە دوو رۆژى تر بچىن بۆ مالّيان، خۆمان كۆكىدەوە چۈرىن. ئىوارە بون، دواى نانخواردن بۆ يارىيىكىدىن هاتىمە بەر دەرگا، كەسم نەدەناسى، جا بە شەرمىيەكە و راوه ستابۇوم. مندالله كانى گەپەك يارىيان دە كرد، له لايەك دوو گۆلى و لە لايەك دەست بە عەمۇودو كېچە كانىش خەت خەتىنیان دە كرد.

لەوبەرەوە، بەرامبەر مالى مامم، كچۈلەيەكى خىrin، ماكسىيەكى سورى لە بەردا بون، قىزىكى خاوى ئاورىشمىي، لە ناودەستدا كردىبوى بە دوو بەشەوە، گولە نايلىۇنىكى زەردى بە سەرەوە بون، كە هەندىيەك پەلە هەورى شىنى پىوه بون. لە دوورەوە من دەمبىنин، ديار بون. لە درزى دەرگا كەمە سەرەتاتكىي بون. لە سەرتادا منى شەرمىن،

دایكىمى بىسە لمىننەتو روونى بىكتەوە كە هەمۇو شت لە شوئىنى خۆيەتى و ئاما دەيە.

— ئافەت! تکات لى دە كەم خەمى هيچت نەيىت.

من لە ژۇورە كەي ئەودىيەوە، لە بەرخۇرمەوە لە جىاتى دايىك و تم ((چۈن خەمى هيچم نەيىت)؟ كەچى دايىك و اى نەوت و دىراوى قىسە كەي گۆرى وەك هەمۇو شىتىكى ئەم كۆچ كردنە بە دەي بىرچۈرىتەوە، وەك حەز بىكت تۆزىك ناز بە سەر باوکمدا بىكت، كەوتىنە كەي خۆى بىر كەوتەوە و تى:

— دەزانىت تۆ زۆر رەقىت!

من لە ديو نەبۇوم هەتا كۆ سىيماي پەستى بابە بېيىم، چاوم لى نەبۇ تا بىزام بەو قىسىيە چەند قەلس بون، بەلام بە بىدەنگىيە كەيدا وەك شەو دىار بون كە دەلەمەكى و اى نەبۇو، بۆيە منىش لە لاي خۆرمەوە لە خۆشىاندا وەخت بون بال بىگرم. باوکم دىاربۇو سەرى داخستبۇو. دايىك وەك بىزانتىت بەو قىسىيە هەستى باوکمى رۇوشاندۇو، وەك بىمۇيىت لە مەبەستو واتاكەي يەك هەنگاۋ يىتە دواوه، و تى:

— يە كىجار وا نايىت، باوک چۈن بەو شىۋىيە لە گەل مندالى خۆيدا دە جۈلىتەوە؟ تۆ كەي بپوات بە لىدان هەيم؟

— ئاخىر گەلاۋىز! لەوكاتىدا كە شەقازىللەم لىدا هىچ ئاگايە كم لە خۆم نە مابۇو، ئاخىر خەتاي تۆشى تىيا بون، هاتىتە لايەوە، چەند جارم پى وتۇويت كە يە كىيىمان لە مندالله كە تۈرە بونىن ئەمۇي تر با هەلنىداتى و نە كەمۇيىتە بەينەوە، بۆ مندالله كە باش نىيە.

— ئاخىر ئىمە ئەم شەو سە فەر دە كەين و ئەويش دلى شكاوه، سەرەرائى ئە وەش لىي بىرىت، ئەمە چۈن و دەيىت؟

به حموادا هەلەمانو له دەستم بەردەدانەوەو هەلەمدەگىتنەوە بۆئەوەي بزاپت
كە پارەم پىيەو دەچم لە دووکانە كە شت دەكىم. نازانم چۈن بۇو
چاوىيىكم لى داگىرت، سەرم بۆ خوارەوە بادا.. ها دەچم بۆ دووکانە كە
شت دەكىم توش وەرە. زەردەخەنەيە كى تىيگىرتم، گىيانم كەوتە لمىزىن،
پىي زانى، ئەو خونچىيە پىي زانى، هەستاۋ چووه ژۇورەوە، چۈمىمە
بەردەمى دووکانە كەو خۆم خلاقاند، هەر دەرنە كەوت. منىش هەر
سەيرى ناو دووکانە كەم دەكىد، بە جۈرىيىك سەيرىم دەكىد، وەك
نەفرىيىكى چەور بمو بەمەۋىت هەممۇ دووکانە كە بىكىم. كابراى
دووکاندارىش تىيم رامابۇو، هەر سەيرى دەكىدمۇ حەپەسا بۇو. منىش
شەرم دايىگىرتمۇ پىكىتىيىكم كېرى وەر لەۋىدا خوارەم. دەرنە كەوت، ئەم
گۆلە شەوبۇيە دەرنە كەوت. خىلۇ خىچ بۇوم. چاوىيىكم هەر لەلائى
دووکانە كەو چاوه كەمى ترم لەپەر دەرگای مالى نەرمىن بۇو.
پىكىتىيىكى ترم كېرى و دەرنە كەوت، سىيەمۇ..

پىكىتىه كان دەتوت ژەھرى مارن لەلام. لەپەر دەركەوت، وەك كەنارى،
وەك شەپۇلىيىكى شەرمىنى سورەلگەرلەپەر كەنار دەريا. قونە قۇنى
شىنى با بۇو، نەرم نەرم زۆر بە تاسە بەرەو لام ھات، سەيرى دەستى
كەدو ئەويش پىكىتىيىكى وەك ئەوەي منى كېرى. منىش لە
خۆشىياندا قېپالىم لە پىكىت گرت، ھىنندە خۆش و بەتام بۇون لەلام، لە
ھەممۇ ژيانمدا شتى وا بەللەزەتم نەخواردبوو. ئەو زۆر لەسەرخۇ وتنى:

— ناوت چىيە؟

— بەختىار، ئەم تۆ؟

— نەرمىن.

سەرىيىكم باداو سەرنجىم دايە، ئەم ئازاتر بۇو وتنى:

منى غەريب لەو كۆلانە خۆم نەكەد بە خاودەنى. سەيرى ئەم لاو ئەولام
دەكەد. جار جارەش بە سەرنجىك دەمۇيىت هەورى بەرىلاۋى گومان
پەرت بىكەم بزانم سەيرىم دەكات يان نا؟ كە بۆم رۇون بۇوەوە ئەو بە
تىيلەي چاو سەيرىم دەكات. جا ئىتىر سوئىم بۇوەوە قۆلە لى هەلمالى و
ھەستو نەستو سەرنجى يېعارم لەبەردەمى ئەو بەردەرگا كەيىاندا
رۇكىد. سەيرى يەكتىمان دەكىدو چاومان لەيەكتىر نەدەتروو كاند.
نەمامى يەكەم عىشقمان چاند.

گىزەلەوەكەي سەرنجى مەنداڭانەمان بە گىزى يەكتىدا دەكىدو وەك
دوو هەور، هەورى سېي.. تىيکەلاؤى يەكتىرى كەد. ئەم دلى منى
داگىر كەد. جار بە جارىك وەك سەيرى لايە كى تر بکات، بە دەستە
چكۈلەكانى پەرچەمى زىيەنى نەرم دادەيىنا. دەمزانى ئەو
لەرييە، ئەم باقۇ بىرىقە بۆ منه. دەمزانى ئەمە سلالوو بۆ منه. نامەي
عەشقەو بۆم رەوانە دەكات. وشەن گوچىچەم دەتەن. منىش خىرا خىرا
بۆم دەسىنەوە. لەپەر وەك ئاوازى شەمىلىك لەناو دەرگاكەي خۇياندا
دانىشت، خورەدى دوو دل بۇوين هەر دەرگاكەي خۇياندا
ئەمەتاو بۇو منىش لەمبەر دوو سېيەر. ئەم گۆلەباغ منىش درەختىكى
بىبەر. ئەم لەوبەر دەنەمىنى و ئىوارە بۇو، منىش شەۋو ئاهىيىكى وىتلى
شىپۇكەي بىن سەرەو بەر.

تامەززۇرى ئەم بۇوم قىسى لە گەلدا بىكەم. شىتى ئەم بۇوم بزانم ناوى
چىيە، عەودالى ئەم بۇوم بزانم ئەم پەرييە چكۈلەيە كېيە. بەلام شەرم
وەك تەلىسم هەراسانى كەد بۇوم. لە ناكاودا وەك شىكارى
مەتەلىك بىكەم ھەستاۋ دووکانە كەم كە لە خوار گەرە كە كە بۇو،
كەدەم بىيانوویە كى شىرىن. وردەم لە گىرفانم دەرھەيىناو چەند جارىك

— له پۆلی چەندى؟
— له پىنچ، ئەى تۆ؟
— منىش ھەروهەا.
— هەردوو كمان له خۇشىاندا پېكەنин، ئەو مندالى ئەم گەمە كە بۇو، بۇيە
وتى:

— چى دەكەيت له مالى كاك ئە كەرمە؟
— مامە.

— بەراست، ئەى بۇ تا ئىستا تۇم لەمۇ ئەبىنیوو؟
— باوكمۇ مامە چەند رۆزىكە ئاشت بۇونەتمەوە.
— ئەمى لەسەر چى ناخۇشىيان بۇو بۇو؟
— وا بىزانم لەسەر مەسەلەي سىاسەت.
— سىاسەت؟

بىيەندىڭ بۇين، نىڭامان بە يەكتىدا ھەلشاخاند، من بەھىزىر.. برسى
تر. تىنۇوتىر سەيرم دەكەد بۇيە ئەو سەرى داخستو گازىكى
چۈكۈلانە لە پىكىت گرت، چاوانى دوو دەرياي شىين بۇون، قولۇ
بىن بن، ھەردوو بىرۇي كالى وەك دوو كەنار، وەك دوو جوانى
بەگىز يەكتىدا دەچۈن.

من لەۋاتىدا ھەر لە خۇمەوھ ئازا بۇوم، پىم وەت:
— تۆ زۇر جوانى!

دەلم لە گەمل ئەم قىسىيەدا وەك سەربانىكى پىر خەلک كەوتە تەپە
تەپ. ئەژنۇ كامىن دەلەرزىن. كابرای دووكاندارىش لىمان ھاتبۇوە
پىشەوە، كىز كىرى دەرۋانىن. لەوە دەچۈر تەمەنى مندالىي خۇرى
بىر كەوتېتىھ وە..

نەرمىن! نەرمىن!

لە مالەوە بانگىان كەرددو، ئەويش بە خىرايى پايكەرددو، ژىنلىكى قەلەو
جىلىكى كوردى لەبەردابۇو، لەوە دەچۈر دايىكى بىت، تۆزىكى قىسى
لە گەلدا كەرددو چىنوقىتكى لە قۇلائى گرتۇ نەرمىنىش دايە پەرمە
گىريانو ھەردوو كيان چۈونە ژۇورەوە.

لۇزە لۇزە گەرامەوە بەرددەرگايى مالى مامە. كىز دانىشتم، سەيرى
ئەويھەرەوەم دەكەد، كەس ديار نەبۇو، دەرگاكەيان چەشنى دەلم خە
داخراپۇو. پەرددە قاوايىھە كانى ھۆلە كيان دادراپۇونەوە، سەرنجىم وەك
پشىلەيەكى بىرى بەسەر دىوارو حەوشەو سەربانى مالە كەياندا
ھەلەدەگەرپا.. دادەگەرپا، نەرمىن نەبۇو. ئاي چەند حەزم لە مەلە
دەرياي قوللى ئەو دوو چاوه شىينانە بۇو، ئىۋارەيەكى ھېيمىن بۇو، ھەر
لە چاوى ئاسك دەچۈر، خۆر شەكەتۇ ھەناسە تەنگ ھەر تەنلا
بىستىكى مابۇو، دوو دەل دوو دەل دەستو قەلەمى شاعىر دەچۈر..
سروشت لە جى ژوان دەچۈر دەلىيلى لى دەبارى، سامالى ئاسمان
پىيەدەكەنلى تازە لە خەويىكى شىرىن و قوللە ھەستابۇو، منىش غەمگىن
وەك جودايى و تۈرە وەك كۆچ. لەبەردەمى دەرگاكەدا دانىشتبۇوم،
چاودەرۋان بۇوم، نەرمىن دەرنە كەوتۇ بە ھىچ كلۇجىك نەبۇو. لە
پېرىكىدا ژاوه ژاۋىيەك منى تۆقاند، داچىلە كېمۇ تەنم قورۇتدا، دەنگى
باوكمۇ مامە دەگەيىشتنى دەنلىكىن بەنلىكىن دەنلىكىن دەنلىكىن
رژاوى ناو تەشتى دواى جىل شەتن دەچۈر، بۇنى دەھات، ئەوان بەجىنۇ
يەكتىيان دەشۇشتەوەو منىش ھەر سەيرى مالى نەرمىن دەكەد،
بەشكۈم پەرددە كە لا بەدنۇ سەيرىن كەنزو بىزانن ئەو دەنگە دەنگە لە
كۆيۈھەو منىش نەرمىن بېبىنم.

هه رچه نده با پيره گهوره له گهمل پادشاهي کورستاندا ساردو سري
کمote بهينانهوه، بهلام هيج کاتيک دهستبرداری شيخ نهبووه ليى
دور نه که و توهه، تا به دهستي ئينگلizه کان گولله يه کي به ركه و تووه
هه ر بهو برينوه تا چمند سه عاتيک ژياوهه ئيت دواي شهيد بووه.
ساردو سرييه کهش وک ده گيرنهوه زياتر له سره مهله مه
(سمكوه) بووه.

کاتيک سمايل ئاغا له هه ردوو شهرى (شه كهريازى) او (سارى تاج) ادا
تىك شكاوه، دواي ئوه همه لهات بو شاري هه ولزرو له ويونه هاته
سليماني، جليتكى شكاكي لمبه ردا بووه، رېكى و پېكى و كەم دووه،
زددە خنه يه کي شەرمنانه بەسەر لىۋوه بووه، بە چەشنى سەرۆك
دەولەتىك لەلاين شىخوه پىشوازى لى كراو تەنانەت حمۇت تۆپيان
لەبەر خۆشە ويستى و پېزۇ حورمەتى ئەمۇ تەقاندو دووكانو بازاريان بو
داخست.

سمكوه هاتبوروه لاي پاشاي کورستان بۆئەوهى داواي يارمەتى لى
بكت، بهلام لە برئەوهى هاتنى سمكوه خەرىك بوو نىوانى هه ردوو
حکومەتى بە غدادو سليمانى تىك بدت، جا لە برئەوه شىخ ولامىكى
ئەوتۆي نەدaiيەوهو ئەويش لە دلى گرتۇ ماوهى مانگىك مايەوهو بە
كىيە كەمە سليمانى بە جىھى ھىشت، جا دەلىن باپيره گهوره ئەوهى زۇر
پى ناخوش بووه هەرگىز لە دلى دەرنە چووه.

— گهورەم! دەبوايە پشتى (سمايل ئاغا) مان بىگتايە.

شىخ سەرى دا خستو ولامى نەدaiيەوه، يەكىك لە وزىرە کان بە
ترىتىكەوه هەلidiايەو بە باپيره گهورەي وە:

گوئىم لە باوكم بۇو وتى:

— ناپياو! تۆ براي من نىتو هەر ناتناسىم.

مامم وتى:

— راست دە كەيت كاكە! پياو نىم، چونكە هاتم تۆم ئاشتىرىدە.

دایكەم وتى:

— ئۆف! ديسانمۇه سىاسەت برايەتى تىك دانوه.

ماممۇزىن وتى:

— خەتاي خوتان نىيە، ثەمە هەممۇي میراتى باپيره گهورەتائى بە
رەحمەت بى.

دە گيرنهوه، باپيره گهورە جىڭرى سەرۆك وەزىرانى زەمانى شىخ
مە حمود بووه راۋىز كارى تايىبەتى شىخ بووه. لە هەمۈوان بە تەمەنتىرۇ
جىي بىروا بووه، قىسىم ئامۇز گارىيە كانى لە سەر دلى چاوان بووه.
خەلکى زۇريان خۆش ويسىتۇوه سويندىيان بە سەرى خواردۇوه. بىرمە
گۆرە كەي لە سەيوان بىو، كە زىيارەتمان دە كرد بە دىيەها كەسى
نەناسياومان دەبىنى سەرىيان دەدا، دەچەمانەوهو ماچى گلکۆ كەيان
دە كرد، كەر ئىمەشيان لە وى بىديايە، بە پەلە دەھاتنە لامان و وەك
ئەوهى باپيره گهورە دوينى شەھيد كرابىت، دەستيان دەھىنائ تەۋقەيان
لە گەمل دە كردىن. هەميشە لە گەمل منىشدا تەۋقەيان دە كردو دەستيان
بە سەرەمدا دەھىنائ، هەندىن جار ماچىشيان دە كردم. بۇ تەۋقە كە گەز
گەز بالام دە كردو هەستم دە كرد گهورە بۇومۇ مەندالە كەي جاران نىم.
بەلام دوايى كە هەندىكىيان ماچىيان دە كردم، دەھاتىمەوه سەر سەرە
دەبۈمىمەوه بە مەندالە كەي جاران. بە قەدەر ئەم دەنبايەم پى ناخوش بووه.

— خوتان خۆش بن! باپيرەتائ، باپيرەي ئىمەشە.

— ده زانم چی ده لیت! به لام فه رموو بیلی.

— خۆزگەم بwoo يارمهتى سماكتى بديا، گەر جاريکى تر شتى وا هاتە پىشەوە تكاد لى دەكەم سى و دووی لى مەكە. چونكە دەبى پشتى يە كتر بگرىن و هەر بەوەش دەگىينە ئەنجام.

— هەتا سالى ۱۹۷۵ يىش گۈرەكەي باپىرە گەورە هەرمابۇو، به لام دوايى كەس نەيزانى چى ليھات.

لەبەر دەرگا من هەر سەرتاتىكىي ئەوه بوم كە نەرمىن ببىنەم، يان دايىك و باوكى هېچ نەيت سەيرىنىكى ئەم بەرەو بىكنو بىزانن ئەو دەنگە دەنگە چىيە؟ هەر ئەوەم زانى باوك و دايىك بە پەلە هاتنە دەرەوە، مامۇژىن بە دواياندا راي كرد ((بۇ خاترى خوا! پىويست ناكات، بىگەرپىنهو، دە گەلاۋىزز پىيى بلى! ئاخىر ئىيە براى يەكنا)).

باوكىم هيئىنە تۈرۈ بwoo بwoo چەقۇت لى بادىيە خوتىنى لى نەدەھات. تفييکى لەبەر دەھىمى مالىي مامىدا رۇڭردو وتنى:

— نەعلەت لەو كەسى بەم مالىدا دىتەوە.

دەستى مەنيان گىرتو بەرەو خوار بۇينەوە، تا لە كۆلانە كەيان دەرچۈپىن، من هەر ئاپىم دەدایەوو سەيرى بەر دەرگائى مالىي نەرمىن دەكەد، كەچى ديار نەبۇو، ترسىك هەموو گىانىمى راتە كاند، ترسام هەرگىزاو هەرگىز نەبىيئەمەوە، ئەو ترسەم لە ترسى ئەو رۇزەم دەچۈر كە خۆمان پىچايەوە كۆچمان كرد.

لە زەنگە كە درا، شەو بwoo، گۈيم لە باوكىم بwoo وتنى:

— ئەوه هات!

بە پەلە دەرگا كەي كردەوە، تەوقەيان كردو ئەو وتنى:

— حازرن؟

— گەورەم! ئاخىر سماكتى بەرچەندە مەرقىيەكى نىشتمان پەرورد بۇوە، به لام مەرقىيەكى بى بەزدىي بۇوە دۇرمنانى خۆى لە خۆرپا كوشتووە. باشتىر كە يارمهتىمان نەدا.

باپىرە گەورە تۈرۈ بwoo وتنى:

— نە خىر! يە كەم لە بەرئەوە نەبۇو كە يارمهتىمان نەدا، دوودم ئەو دۇرمنى خۆى لە خۆرپا نە كوشتووە، بەلگو ويستوو يەتى حق بسىيەتتەوە.

وزىرىنەكى تريان بە دوودلى و شەرمىكەمە ھەلدىايە وتنى:

— ئاخىر گەورەم! هەموو كەس هەروا باسى دەكەت، تەنانەت نەك دۇرمنى خۆى، بەلگو خەللىكى بى تاوانىشى كوشتووە.

باپىرە گەورە ئەم جارەيان زۆر تۈرۈ بwoo، بە سەرياندا نەراندى:

— جا كاممان خەلکمان لە خۆرپا نە كوشتووە، كاممان خەللىكى بىتاوانمان نەداوە بە كوشت. لەم جەنگە لستانەدا خەللىكى بىتاوانو تاوانبار، دۆستو دۇرمنى پىكەمە دە كۆزىرىن. ئەوەي دەسەلاتدار بىت هەموو شتىيەكى لە دەست دەدەشىتەوە.

ئىتىر كى بە سەر كىۋىدە؟

كاتىيەك باپىرە گەورە بە دەستى ئىنگلىزەكان بىريندار كراوه، لە سەرە مەرگە با شىخى وتنە:

— گەورەم! هەميشه خۆشەويىتى و رىزى تۆ لە دىلمان، تەنانەت دواي مەرگىش ونيان ناكەم، به لام بۇ دواجار حەزدە كەم بە يە كەوه بىن و قىسىيە كەت لە گەل بەكەم.

شىخىش فەرمانى بە وزىرو بەر دەستە كانىدا كە لە دەوري خۆى و باپىرە

گەورە كۆبۈبۈنەوە، بىچنە دەرەوە.. شىخ وتنى:

باوکم شلهڑا بیو، وتي:

بهلی.. بهلی.. فهرمسو ودهه ژوورهوه.

پیاویکی ئىسمىھەرى خوین گەرم بۇو، قىرى ماش و برنجى بۇو. درېزۋو
رېيەلە. ھەر قاچىكى بەقەدەر من بۇو. چاكەتە پانتۆلىكى قاوهىيى
لەبەردا بۇو، كراسىكى شىن و بۈينباخىكى سور، بۇنى جىبىيە كەى لى
دەھات، چاكەتە كەى بە پشتىيە وە نۇوسابۇو. پياوه كە لە گەل باو كەدا
ئە و شتانەيان خستە جىبىيە كەوه كە دايىكم كۆيىكەدبوونە وە. پياوه كە بە
من و دايىكم وە:

فهارمون! نیوہ بچن دانیشن، نیمه توزیک قسه ده کهین.

له گهله دایهدا چووین و دانیشتین، من فرمیسک له چاوانمدا قهتیس
مابوو. دایکم ماقچی کردم و به خویه وه نووساندم، دیاربوو که م که م
ده گهسا، به لام ددهست بشارته وه بیشانه، منه نهدا.

دابه گان! ئەم بىاوه كىنە؟

کو دم! ئەمە ھا و دنې، سا و كتە.

ئەي ئەمەمە كە دەھەۋەت لە مەدەن دەگەرمان بىكەت؟

ئا كۈلە خەم! لەوانە بە ئەم سىت.

ئەي، لەگەل ئەمداھ بى

ئەمە بەكىنگە لەۋاز:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئا بەخە گان! ئەوان زۆرن:

لہ گھل ئے مانیش، بُو ئے

هندگه

نازانم!
_ ئەی ئىمە كەمى دەگەر يىنە وە؟
_ نازانم! باوكت باشتىرى دەزانىت.
_ ئەى توپ باسى نەرمىنت بۇ باوكم كردىبوو؟ چونكە ئەو وتى كە
بەخە لەبەر نەرمىن حەزناكالا لەگەلماندا بىت..
_ ئاخىر ئەو زىياتىر مەبەستى مامىت بۇو، چونكە نەرمىن بەرامبەر مالى
ماماتە.
_ ئەى دايە! من پىم نەوتى با بەينى خۆمان بىت، چ پىويىستى دەكەد
بە باوكم بلىشىت?
_ ئاخىر كورى خۆم! ئەو باوكتە دەپىن ھەموو شىتىك بىزانىت.
ئاپرىيكم لە بابو كاپراكە دايەوە، نيو سەعات لە حەموشە كەدا ھەر
چېيە چۈپيان بۇو. پياوه كە خىرا خىرا مەزى لە جىڭەرە كەمى دەداو
قسەي دەكەدو ھەندىچ جارىش سەرى باددا. لە درزى دەرگاكەوە بۇو
بىنىم كە باوكم كىلىلى مالە كەمى پىداو ھەردووكىيان بە پىتاو ھاتنە
دەرەوەد. باوكم ئىستىكى كەدو لەسەرخۇ سەيرىتكى ئەم لاو ئەو لاي
كەدو بە غەمبارييە كەوە سەرنجى كۆلانە كەمى دا.
_ دايە! باوكم بۇ ئەوەندە تۈورەو غەمگىنە؟
_ دوايى ھەموو شىتىك دەزانىت، جارى وەختى نىيە.
_ ئەى ئەم پىاۋىيە كە خانووە كەمانى كېرىۋەتەوە؟
_ نا كورى خۆم! ئەو نىيە.
_ ئەى من بىنىم، كىليلە كەمى لە باوكم وەرگرت.

— ئىستا پياوېك دىتتو ولاغه كان دىنېت، تا ئهو ديو لەگەلتاندا دىت،
ئىوه خەمىي هيچتان نېيت.

ماوەيەكى كەم مائىنەو، پياوېكى قەلەۋى كورته بىنە، چاوى
بچووک ھەر لە خانۇچكەمى مىرولە دەچۈون. دەمەكى زل وەك
قلىشى دىوار، لووت لووت نېبۇو فەرمانزەوا بۇو. گەر لە ناكاودا
سەيرەت بىكىدابايدە لە دەم چاوابىدا ھەر بە تەنبا لوقۇت دىياربۇو. چوار
ولاغى بە دواى خۆيەوە راکىشاو وتى:

— ئەم كورە چكۈلەيمەن لاغى دەۋىت، يان لەگەل خۇتاندا دەپىت؟
باوكم پىنگەنى و بى سى و دوو وتى:
— نا، ئەم گەمورە بۇوەن لاغىكىش بۇ ئەم.

— دايە گيان! ئەم كابرايەش دەيمەپەت ژيان خۆش بىكت؟
— نە خىر كورۇم! ئەم ھەقى بەسەر ئەم شتانەو چىيە؟ كاسېكارە.
باوكم بە هاوارپىنكەى وتى:

— دەي ئىتىر توپ بىرۇرۇو، زۆر سوپاپسا.
باوەشيان بە يەكتىدا كردو ئەم وەتى:
— سەفەرىيکى خىر!
باوكم وەتى:
— خىر؟

— براڭن! خواحافىزتان بىت.
— زۆر سوپاپسا! خواحافىز.

چوووه ناوجىيەكەوە بەجىيە ھىشتىن. دوو سى جار لەناو جىيەكەوە
دەستى خواحافىزى بەرزكەردىوو بە خىرايى ون بۇو.

باوكم دەرگاكەى پىشەوە كەردىوو دانىشت. پياوەكەش وەك خاون
مال بىت دەرگاكى كۆلانى داخستو ھاتە نىو جىيەكەوە پىنى نا بە
بەنزىندا.

شەو بۇو، بە كۆلانەكاندا بە خىرايى لىيى دەخورى، كەس بە دەرەوە
نەبۇو، لە بىرمە ئەستىرەكانىش وەك من غەمگىن، خەيال
بىردىيەوە، كەر دىار بۇون. منىش لەلائى خۆمەوە دەلم خورپەي دەكەد،
چونكە لە نەرمىن دورى دەكەوتىمەوە. عەشقەم وەك درەختىك گىرى
دەگرت. سۆماي چاوه كام وەك خۇيان شىتىت، تەر تەر ئەم دىيى
پەنجهەريان نەدەبىنى. ھەر نەمزانى جىيەكە لە كويۇھ پىيى كەرد؟ چۈن
تىپەپى؟ باوكم بە پياوەكەى وەت:

— بىرت نەچى! كۆپى ئەم وەتارانە بىكەو چاوه كەمىي بلاويان بىكەرەوە.
— باشە بەسىرچاۋ! خەمىي هيچت نېيت، ئەم بە راست بەناوى كىۋە
بلاويان بىكەمەوە؟

— بەناوى خۆمەوە، حەزىزە كەيت بنووسە ((باوکى بەختىارا)), يان
بەختىار بەسە، خۇ ئەوان ھەر دەزانن، پىویست بە شاردەنەوە ناكات.
بە چىپە بە دايىكم وەت:

— چى بە ناوى بەختىارەوە بلاودە كەنەوە؟
— كورۇم! توپ حەقت چىيە، لە ھەموو شتىك خۇت ھەلمە قورتىنە.
لە شار دووركەوتىنەوە، گلۇپەكانى شار كەر دىياربۇون، غەمگىن
غەمگىن ھەر لە ئەستىرەكان دەچۈون، شەو توپە تۆزە بۇنى جودايى
دەگرت. كاتى كۆچ بۇو، سروشت لە شتىك دەچۈو ئىستاش ناتوانم
وەسفي بىكەم. لەپىر لە شوئىنىكدا وەستا، پياوەكە وەتى:

کهوتینه ری، هه رماویه کی که می نه برد، ئیتر من که وتمه دواى
هه مسویانه وه. وک شەقەم تى هەلبەن دوايان که وتم. دایکم ئاپری
دايە وە و تى:

— به خە گیان! نە خە و تورى?

— نە خىر.

— ئەی ناترسىت بە تەنیا سوار بوبىت؟

باوکم ھەلیدايە و تى:

— ترسى چى؟ ئەو بوبە بە پیاوا.

لەسەر تاشە بەرده کە، وک رپا بە، وک رەق بوبىم، هەر چاودەوان
بوبوم. چاودەوانى ھەراسانى كردىبۇوم. لەپېرىڭىدا وک رۆحەم بوبىتى
بېرىارىڭىك، ھەستامو بەرەو شار خل بوبەمەو، سەرمام بوبو، بىرى بوبى
دەلەر زىزمىم، گیانم بوبو بوبو بە شەقشەقە. ئەستىزە دوورە كانى ئاسمان تاقە
ترووسكەي رېيگەم بوبون، تاقە ھاۋپى و تەنیا ھېيّبۈن بىمەنەو بۆ لاي
نەرمىن. تاقە گەمىي سەر رېيگە بوبون، بىمەنەو بەرەو دەرياي چاوه
شىنە كانى نەرمىن. چ دەستىز بوبو لەسەر ولاغە كەمە منى ھەلدىيە
خوارەوە؟ چ ھېيىك بوبو؟ چ چارەنۋىسىك؟ چ تامەززۇ
خۆشىيەك؟ من خۆم كەوتىم ياخود عەشقى بە تىنى نەرمىن بوبو
دايىگىرتمو خىتىمە سەر پشتى بە باران كەمىك نەرمبۇرى سەزو زو
زېرى تاشە بەردى زېرىنەم. ((دىيەمەو لات نەرمىنە كەم! ھەرگىز بەجىت
ناھىيەم)).

— باشه بەختىار! ئىۋە سەفەر دەكەن، چەنتان پىدەچىت؟

— نەرمىن گیان؟ خۆشم نازانم.

— باشه چۈن؟ ئەى من؟ تو خۆشەمەيىتى يەك سال دەنیزىت؟

شەو بوبو، خەو تەنگى پى ھەلچىبۈوم، وروژابۇوم، سەرم لە ھىچ
شىتىك دەرنەدە كرد، ((چىم داوه بەم بەزەمەو، من لە نەرمىن دوور
دە كەمەوە))

ھەمۇمان سواربۇوين، كابراكە وک سەد سال بەم رېيگاو بانەو بىت،
پىشمان كەوتۇ منىش بەسەر ولاغە كەمە لە دواى ئەوەو، داىيى دايىكمو
لە دواى ھەمۇوشمانەو باؤ كەم.

كابرا دنيا دىدەبۇو، سەيرى كەدمە زەرەدەخەنەيە كى مندالانەي كەوتە
سەر لېيو.

پىم سەير بوبو دەم و چاوى وا، زەرەدەخەنە رېيى تى بگەويت.
زۆر بە شىرىنى و تى:

— كورە بېچكۈل! ناوت چىيە؟
— بەختىار.

— بىرالە! لە دانىشتىندا زۆر فشار لە خۆت مەكە، داىيى بەينى
رەنە كانت سور دەبنەو.. پىكەنلى و تى:

— تو خەلگى شارىتۇ ئەم شتانە نازانىت، باشه كورۇم؟
— باشه خالە گیان!

— با ئەم دارەشت پى بىت، نەقىزە لە ولاغە كە مەدە، خۆى شارەزايە.
داىيى رووى كەدە ھەمۇوان و تى:
— ئاگادارى خۆتان بن! دونيا تەمە مۇزە، بەلام ھىچ ترسى ناوىت. من
ھەمۇ سەرى خۆم لەم رېيگاو بانە سېي كەدوو، بەس لە دواى منەو
بنو حەقتان نەيىت.

— چاک ده کهیت، کورم چاک ده کهیت!
جار به جاریکیش که نه مرینم له لای دووکانه که وه نه ده بینی، خوم
ده چووم بۆ مالی مامۆژن بۆئه وهی هیچ نه سی له ویه روه بیبینم.
مامو مامۆژنم پییان زانیبوو که من له بیر بیینی نه مرینم دیم بۆ
مالیان، چونکه رۆژیکیان که له بیر دەرگا بوم، سهیری نه ویه روه
ده کرد، ماممو مامۆژن له حوشە دانیشتبوون دیزلمەیان دەخواردوه،
گویم لی بوبو مامم وتی:

— تۇز دەزانیت! ثم كەللەزەلە له بیر ئىمە نايەت، ئەگىنا باوکى پىي
بازانیت، پشتى دەشكىنیت.
مامۆژن وتی:

— دەنگت نزم بکەر وە، نەوە کو گویى لی بیت.
— ئىنچا با گویى لی بیت، من مامى ئەم خۆ شەرمى لی ناکەم.
— دە وازى لی بىنه مندالە.
— مندالى چى؟ خەرىكى دلدارىيە.

— دە ئە كەرم سوک!
بەلام من گویىش لی بوبو، خوم كەر كەدو هەر خۆشم نە كەد بە
ساحىيى. لای من بىينىنى نه مرینم هەممو شتىك بوبو، گەر باوک و
مامم شەپىيان نەبۈوايە، گەر بىانزانىيە عەشقى راستەقىنە چىيە،
منىش ئەو قسانەم بەر گوئ نەدە كەوتو هەستم بىيندار نەدەبوبو.
كازىبە بوبو، دونيا تارىك و لىلىن، شار لە دوور وە فريشتنە كى خەوالى
بوبو خۆى دەكىشايە وە، منىش يە كەم رېبۈار بوبوم، لە دەرگاى ئەم شارە
بىدم. يە كەم رېبۈار بوبوم گەشتىنامەي پې ئە فسانەم لە گەيرفانى چىچ و
لۇچى مىشكى ورک گرتۇومدا هەلگرمۇ بەر وە خوارىم. خوارو خىچ و

— نە خىر! نە خىر! بەلام بە دەست خۆم نىيە، پەيمانت دەدەمى گەر
قاچىش نەبىي، ئەوا بە دەست دېمەوە لات.
گەريابو رايىكەدەوە بۆ مالەوە.

دواي ئەو ئىوارەيەي کە باوکەو مامە شەرە كەيان بوبو، من هەمەو
رۆژىك دواي قووتا بخانە دەچوومە كۆلانە كەي مالى ماممو له لای
دووکانه كەموه چاوهرىي نه مرینم دە كرد، دەمبىنى ئىنچا هيمن
دەبۈومەوە.

— ئەوا هەر خۆت ھاتوويت?
— ئا، بۆ؟
— ئەمى باوک و دايىكت؟

— جارى باوک و مامم ئاشت نەبۈونەتەوە.
— ئەمى ئەوان كەي ئاشت دەبنەوە؟
— ئەوان ئاشت بىنەوە يان نەبىنەوە، من هەر دیم بۆ لات.
— بۆ ھىننە منت خۆشىدەويت؟

جار به جارىك کە دەچوومە سەر كۆلانە كە، مامۆژنم لە دوور وە
دەبىنى، بەلايە كدا ھەلدىھاتم بۆئە وەي نەمبىنیت. گەر نەشمتا نىيابا،
ئەوا بە ملکەچى بەر وە لای دەرۋاشت.

— مامۆژن گىيان! چۈنى؟ ئەوا ھاتووم بۆ مالىنان.
— بەخە گىيان! ياخوا بە خىر بىيىت، وەرە ژۇورەوە.
— مامم چۈنە؟ لە مىزە نەمبىنیووە.

— زۆر باشه كورم! ئەمى باوک و دايىكت؟
— ئەوانىش زۆر باشن، مامۆژن! من هەر دیم بۆ لاتان، حەقىم بە سەر
شەپو بەزەمەوە نىيە.

شەوو بەيانىيە تەمەنیك بۇون، ئىستاش بىرم ناچنەوە. ژانىك بۇون لە رپھم هەلچەقىبۇونو ئازارىك ئىستاش لە ھەستم جىيانابىنۋە.. سەيرى ئەۋەرەدەم كەد، دىياربۇو نەرمىن ھېشتا لە خەموى قولى ھەلنەستا بۇو، نەيدەزانى من دىئمەوە، دەنا ئىستا لەبرەرگا وەك گۈلى شەستپەر چاودەروان بۇو.. نەيدەزانى من لەناكاو، وەك برووسكەيەكى تەزىبۇو، پىستى تىشكىم داماللاراوه دىئمەوە، ئەگىنا خۆى مەلاس دەداو لە سووچىنگىدا وەك يارىي بۇۋەنەوە، گىرى دەدامو دەبىردەمەوە، وەك عىشقىكى ھەلاتۇو دەيگەرتمەوە لە قەفەزى گەرمى سىنەيدا دەيىبەستەمەوە. نەرمىنەكەم نەيزانى من ھاتۇومەوە، بىزانىيە ئەم شەو خەموى لى ئەدەكەوت تو تا بەيانى بۇ خۆى خەيال دەبىردەوە. بىزانىيە چاودەرپەيم دەبۇو، چاودەروانى وەك ھەنگىك شىلەي بىرکەرنەوەي دەمژى و ھەنگۈنى ھاتىنەوەمى بە شانەو پىشىكەش دەكەد.

لە شەكەتو وەرسى خۆمدا بۇو دەستم بە زەنگە كەدا نا، چەند جارىكەم دوبىارە كەردو، گۈيىم لەخشىپە پىيى فريشتنەيەك بۇو بەرەو لام ھات، مامۆژنم دەرگاي بەھەشتى لى كەردىمەوە، راما، شەمەزا، وەك من درىزە خەوتىكى تال بىم، داچەلەكى. بىرۋاي نەكەدو چاودەكانى ھەلگۈ فىن، وىستى بىدۇيت، تف لە دەمیدا بۇو بە بەرد، دىيار بۇو سىمام لە شەو دەچىوو، لە رەشەباو عەرد دەچىوو، لە سىمايى مندال چۈوبۇو دەر، دەنا بۇچى ئەو باوهشى كەد بە سەرمداو بۇ خۆى گەرگىيە.

— بە.. بە.. بەخە گىيان! ئەۋە تۆيت؟

— بەلى مامۆژن گىيان! ھاتۇوم لەلاتان بىزىم.

— بە خىر بىيىت، كورم! بە خىر بىيىت، ھەر خۆتى؟

گەرجىچە گەرجىچە دەرۋىشىم.. نەشارەزا بۇوم، لىيواو لىيواو ھەستىكى تەنيا وەك كاغەزىكى فېىدرار دەجۇولامەوە جار بە جارىكىش دەوەستام. رەشەبايەكى زۆر سارد ھەللىكىرىدۇو، جەززەبەي لە رپھم دابۇو، لچو لىيۇم وەك بە گۆڭەر سواخ درابىن، وشك و بىرنىڭ، روومەتە كامن رەقو تەق ھەر لە نانى تىرى دەچۈون. ھەر ئىستا نا كەمىكى تر ورد دەبن. ھەر دەوو دەستم وەك چلورەي گۆئىسىهبان، ھا ئىستە نا، ساتىكى تر بەر دېبىنەوە لە قاچ و قولم دەچەقىن. ھەر دەوو قاچم وەك دوو تىرۇك، ئەم ئىستا نا، نەختىكى تر لەسەر پىنهى ناو قەدم خل دېبىنەوە بە جىئىم دىلەن. ھەر دوو گۆيىچەكەم وەك تەپەقۇرى دەستىكەر، ھەر ئىستە نا، دەمەنگىكى تر لى دېبىنەوە وەلدەدرەن.

گەرامەوە، بەيانى بۇو. سەرما تەنگى بە شار ھەلچىنى بۇو. جار بە جارىك لەم لاو ئەمولا چەند كىنكارىكەم دەدى، گەپىدەي ئىش، عەودالاڭ دەرىۋىشى پارووپەك نان، تەپ و تۆزى دويىنېيان لى نەبۇو بۇوەوە. يان ناو بەناو ھاوارى سەمۇون فرۇشىك، ئەم ناوهى دەبۇۋاندەوە كە خۆى و سەمۇونە كانى ھېشتا ھەلمىيان لى ھەلدەستا.

ئە دىمەنانە ھەمۈيان ھەستى تەزىبۈي مەنیان گەرم دەكەردو وە بىكەسىميان لە سروشتىدا دەتوناندەوە، بەو بەيانىيە سارددە، ھەر مەگەر ھاتۇوچۇي خىزايى رېبوارانى سەر شەقامە كان ئەم شارەي گەرم بىكەرىدەيەوە، دەنا ئەم شارە تەزىبۈو لە مىز بۇو لەبەر دەم ئەم رەشمبا ئەبەدىيەدا لەدەست دەرچىو بۇو.

نازانم چۈن بۇو، ھەر بە بۇن بۇو كۈلانە كەي مالى نەرمىن دۆزىيەوە، لەبەر دەرگاي مالى مامەدا ھەلتۈرۈشىكام، دويىنى ئىوارە لە كوى بۇوم؟ شەو لە كوى بۇوم؟ ئەم بەيانىيە لە كوى؟ بۇ من ئەم ئىوارەو

ئاسمانى پر دووكەلى كورستاندا خۆيان با دهداو سەمايان دەكىد، ترسيان نەماپۇو، خۇ دژە ئاسمانى و مۇوشە كەكانى ئىران لە دەمەوەپى كەوتپۇون، تىرو تمسل وەنەوزيان دەدا، فرۇكە كانى دۇزمن لە هاتووچۈدا بۇون، لە دۆلە كانى گەللا، ناو پىدان، چۈمانەوە دېيىران تا سەر سنور دىاربۇون.

۱۳ ئى مانگ بۇ فەرمانى وەستانى شەپ بلاو كرايەوە، مامم ھەر لە گەل بىستىنيدا، لە شاخەوە خۆى ھەلدايە خوارەوە تا ئىستاش لاشە كەنی نېبىراوەتەوە.

جا ئەوكتەي من بە يەكجاري چۈومە مالى مامم، تەنها چەند جارىنکى كەن نەبىت، مامم نەدېيىنى. ھەندىيچار وەلامى بۆ دەناردىن و منو مامۆژن دەچۈپىن و لاي گۇرپە كەن باپىرە گەورەوە يەكتىريمان دېبىنى. ئەويش ھەروەك باوكم، جار بە جار شەو درەنگ دەھاتەوە، بۆ بەيانىش زۇو ھەروەك باوكم بۆى دەردەچۈپ.

— كورپى خۆم! ديسانمەوە باوكت نامەي ناردۇتەوە داواي تو دەكت.
دەچىت يان لەلای ئىمە دەمىننەتە؟

— مامە گىان! من لەلای ئىۋە دەمىننەتە.
تەنها بەھۆى مامەوە بۇ كە بۆم دەركەوت لەبرچى باوكم شارى بەجىھىشتۇ لە گەل دايىكىدا كۆچيان كردو ويستىشيان من بەرن، ئەويش ئەو رۇزە بۇ كە بە يەكجاري چۈوبومە مالى مامم، شەو بۇ لە گەل مامۆژن قىسىيان دەكىد، من لەودىيە بۇوم، لەناو جىڭاكەمدا پال كەوتپۇوم. مامم وتى:

— باش بۇ كاڭم سەفەرى كرد، دەنا ھەرەشەيان لى كىدبۇو بىكىژن، ئەم برايەي من ھىچ دەمى خۆى نەدەگرت. چەند جارىك ھەرلەبەر

يەلى، مامۆژن! دايىك و باوكم كۆچيان كرد، منيش لە گەلياندا چۈوم، بەلام لە كاروان بە جىمامو لەسەر ولاغە كەمە كەوتە خوارەوە. چاوهۇان بۇوم كەس نە گەرایەوە سەرم، منيان نېبىنى، چونكە تەمۇ مۇ بۇو، منيش ھاتمەوە ئىرە.

— وەرە ژۇورەوە بەخە گىان! وەرە ژۇورەوە.. خىرا.

چۈويىنە ژۇورەوە، وەك لاشەيە كى كۆندىزىو بۇنەم لىيەھات.

— مامۆژن! دەمەوەت خۆم بىشۇم.

— باشە كۆرم! ئا ئىستا ئاوت بۇ گەرم دە كەم.

— ئەم مامە ئە كەرم كوا؟

— كۆرم! بۇ سىياسەت دەيمەلى مامت بىبىن.

مامم پىشەرگە بۇو، زۇر لە مىز بۇ خەرىكى سىياسەت بۇو، ھەر لە سالى ۱۹۵۳ وە لەدەي سېيەمین كۆنگرەتى حىزبى ديموکراتى كورستانەوە لە كەركوك بۇو ئەندامو يەكىك بۇو لەوانە كە لە سەرەتادا دەيويىست زىاتر لە كۆمۈنېستە كان نزىك بىتەوە. دەيانگىرایەوە كە لە ئازايىتىدا كەس نەيدەتوانى شان لە شانى بىدات، ھەر لە سالە كانى ۶۱ و ۶۲ ووھ چەكى لە شان دانە گەرتۇو، ھەتا دواي تىكشىكانى ئەيلول، ئەوكتەي حەكومەت ھەموو شارە كانى بۇمباران كەد، كورستان پارچەمە كە ئاگىرى ئەم سەرزەمەنە پەستە بۇو، مامم ھەر جارەي لەلایەك بەرگرى دەكىد، لەھەمۇ لايەكەوە شەرى دەكىد، رۇزىك لە زاخۇ، دووەم رۇز لە رەواندز، بۇ چەند رۇزى تر بانگ دەكرا بۇ قەلادزى، لەپى بىرۇسکەيەك و بانگ دەكرايەوە بۇ دۆلى چۆمان بۇ كۆبۈنهوە. ٦٩ مارت بۇ پەيمانى جەزائير ئىمزا كە، ٧١ مانگ فرۇكە كانى حەكومەت بە ئارەزووی دلى خۆيان بە

نهرمین ببینم. شەرمىم دەكىد، نەوەكى مامۇژىن پىن بازىت، بەلام بۆ نەگبەتى پىيى زانى.

— بەخە گىان! تۆ نەخۆشىتەم شەو نەخەوتۇويت. بۆ كۈي دەچىت؟ سەرمات دەبىي، وەرە پالڭىمەوە خۆت گەرم داپۇشە.

— مامۇژىن! بەيانى زۆر ساردى بۇو، رەشەبائى ھەبۇو، بەس تەنها سەيرىك دەكەم، بازانم ئىستاش وايە.

— لە پەنچەرەكەوە سەيرىكە! ياخود سەيرىكى حەوشە بەد باشتەرە، بەپەلە وەك رابكەم، بە دىزىيەوە سەيرىكى بەردارگام دا، تىنۇو بۇوم، سەيرىكى ئەمۇبەرەوەم كرد. كەسم نەدى، تەنانەت حەزم دەكىد باوک و دايىكىشى ببىنم، بۆ نەگبەتى ئەوانىشىم نەبىنى. هاتىمە ژۇورەوە چۈوەمە نىيۇ جىيگاواه. سەعات حەوتۇ نىيۇ بەيانى بۇو. جارىكى تر بە بىيانووئى نەوەيى لە تەقەى دەرگايىان داوه، هاتىمە بەردارگاو سەيرىكىم كردۇدە، نەرمىن نەبۇو، پىيم سەير بۇو، دەبوايە ئىستا بىتە دەرەوە بېچىت بۆ قوتابخانە. كاتى بۇو، بەلام دىيار نەبۇو. چاودۇران بۇوم، دەرنە كەوت. هاتىمە ژۇورەوە، لەناو جىيگاکەدا خۆم مات كرد، ھەر خۆش نازانم چۈن خەو منى ماشىيەوە.

بە تەنبا بۇوين، ھەردووكمان. ھەردووكمان و كەسى تر نا، لەناو باخچە چۈكۈلانەكەي مالى خۇياندا ھەنجىرىمان لىتكىرىبۇوە، دانىشتىبۇوين دەستمان لەناو دەستى يەكتىدا بۇو، ئەو ماكسىيەكى سوورى لەبەردا بۇو. منىش شەپرالىيەكى قاوهېيى و كراسىيەكى خەت خەت. ھەردوو قۇلى كراسەكەم زۆر درىز بۇون، دەستە كانمىيان داپۇشى بۇون، چەند جارىك دەستىم لەدەستى بەردا تاكو تا ئانىشىك ھەلىان بىكەم، ھەلمە كەردنو جارىكى تر بىزارييان دەكەمەوە.

خاتى من وازيان لىيھىناوه، بەلام ئەم جارەيان بەبىچ ئەوەي بە من بلىن بە تەواوى بېياريان دابۇو، ھەرباش بۇو براادەرىكىم لە كۆبۈونەوە كەدا بۇوە گۈيى لى بۇوە، ئەويش بە پەلە هات بۆ لام پىيىتم كە شتىيەكى وايان بە دەستەوەيە. جا من خۆم بە كاڭم نەوت، بەلگۇ بەھۆرى ھاورييەكى خۆيانەوە وەلام بۆ نارد، كە ھەرچۈنەك بىت لەماوهى ئەم ھەفتەيەدا خۆي كوبكاتەوە لە گەل براڭنۇ بەخەدا دەريازىن. لەلايەكى ترىشەوە دىسانەوە لە گەل ھاورييەن خۆيدا تىكىداوە رەخنەي زۆرى لى گەرتۇونو ويسەتۈۋەتى بلاۋى بىكانەوە، بەلام ئەمان رېنگەيان پى نەداوه ھەرەشەيان لى كردووە، نازانم چ براادەرىكى ئىمە چۈوە بۆ لاي و داوابى لى كردووە كە گوايە گەر دەھەۋەت ئىمە بۆي بلاۋەدەكەينەوە، ئەو براادەرەي دەركەرەوە بە جىنۇ ئىمەشى شىتۆتەوە. بەھەر حال لە ھەممو لايە كەوە ھەرەشەيان لى كردوو، ھەرباش بۇو زۇو بۆي دەرچۈو. بەلام باشە تۆ نازانى بۆ بەخەيان نەبرەوە؟ بۆ بەجىيان ھىشىتۇوە؟

— بەخە دەلى، ئەويان بىردووە، بەلام لە كاروان بەجي ماوهە كەوتۇتە خواردو، زۆر چاودۇران بۇوە كەس بەلایدا نەھاتۇتەوە.

— من ئەم قسانە ناچن بە مىشكىمدا، بەخە راست ناكا، دەترىسىم دىسانەوە ھەر لەبەر نەرمىن واي كەدبىت، ئەي ئىستا ئەو لە كۆيىھە؟

— لە دىيە، دايىكى بىرى زۆر نەخۆشە. ھەرامە كە گەرەمەوە زۆر نەخۆش بۇوم، سكم دەچۈو، وەك ئاو دادەنىشىم، سەرما كارى خۆي تىكىرىبۇوم، ھەلامەتم بۇو، بۆ خۆم ھەر مىشە مىش بۇو، بەلام كە مامۇژىن ئاوى بۆ گەرم كەدم، خۆم شەتو بە پەلە بەرچايىم خواردو ويسەت يەكسەر بېچەم بەردارگا بۆئەوەي

ئەو پىكەنى و تى:

— ھىچ نەبۇو، مامۆژن! ھىچ نەبۇو، خەو بۇو..

نەرمىن بەيانىان بۇو، دەبوايە نىودۇرپۇ بهاتىيەوە، دەچۈومە بەرەرگا چاودەرۋانى ھاتنەوەيم دەكىد، ھەر نەمدەيىنى. دەچۈومە سەريان نەمدەدى. ئەو رۆزە تا ئىوارە ببۇومە دەرگاوان. دەجار زىاتر دايىكىم بىنى و دوو جارىش باوکى. نەخۆش بۇوم، نەخۆشى چىركە بەچىركە زىاتر گەمارقۇرى دەدام. جەستەم سات لەدواى سات زىاتر ئالاى بى ھېزى بەرزىدە كرددوه. (تا) قۇللى لى ھەلمالىبۇو، بەئاستەم چاوم بۇ ھەلەھات، بى ھېز بۇوم چەشنى ھەويىر. دەلم تەنگ بۇو چەشنى كۆچ، پې بۇو وەك ropyalar دەرياكان، قورگەم وەك گەرى قىلەمى لى درايىت، كە تەنم قووت دەدا دەتöt دەرziيەو دەچىتە خواردە. ئەزىز كانم ھېننە خۆنەگر بۇون، بەيەك پەلەپىتكە وام ھەست دەكىد وردوخاش دەبن.

يەك ھەفتەي تەواو لەناو جىڭادا كەوتىم، يەك ھەفتەي تەواو مامۆژن بەديارمەوە دەگىرلا، گىنگىلم دەدا، ئارامىم نەبۇو. بەلام لەگەل ئەۋەشدا ھەرچۈنىك بوايە بە رۆز دەچۈومە بەرەرگا، بەلام نەرمىن ھەر نەبۇو.

بۇ رۆزى ھەينى تۆزىك باشتىر بۇوم، ئىوارەكەي چۈومە سەريان، نىڭايى بىسىم شەرى بە دارو دىوار دەفرۇشتۇ يەخى گەردوونى دەگرت. چى بىبىنەم؟ كى بىبىنەم؟ بىرام نەكىد! نەرمىن وەك گولىكى كىيىكى كە چاودەرۋانى باران بىكتا، سىسى و يىدەنگ. وەك گۇرانىيەكى دەلتەنگ راودەستا بۇو، ئەستىزەي خەم بۇو كىز كىز سەرەتاتكىي دەكىد. ئاگام لەخۆم نەما، بەدەست ئىشارەتم بۇ كىد. دەستم ببۇو فەرەنگى كە. منى بىنى و واقى ورپما، پەپى گولى

— بەس ئەۋەندە ھەلىان بىكە! با دەستە كانمان لەناويا بشارىنەوە، دەرى بەختىيار! قىسم بۇ بىكە.
باسى ئەۋەم بۇ كەد چۆن لەسەر پىشى ولاغە كەمە عەشق منى بەردايە خواردە.

نەرمىن پىدە كەنى، نەرمىن دەگىرلا. كە پىدە كەنى پەلەكەزىزىرىنە لە دانە كانىيەوە تىشكىيان دەدا. كە دەگىرلا فرمىسەكە كانى پەنگاۋ رەنگ بۇون، چەشنى نوقلى تىشى شىرىن بەرددۇونەوە. منىش مشتىم دەگىرتو وە پېرم دەكىد. وتم:

— بەسە ئىتىر مە گىرى گولىم! ئەممەمان بەش دەكەت.
ھەنجىرىكىم بۇ پاك كەدو لىيى وەرگەرتىم، بەيانى بۇو، و تى:
— لە خورىتى ھەنجىر خۆشە.

نەرمىن تازە لە حەمام ھاتبۇوه دەرەوە، بۇنى عەمبەرەرەيدى لى دەھات. قىزى تەپرو خاو، رۇومەتە كانى وەك خۇتىيان لى بىتكىت گەش و ئال، ئەلبۇومىيکى ھېننە و ئىنە كانى خۆرى پىشاندام. ھەممە جۆرۇ ھەممە رەنگ بۇو، نەرمىن بەسەر ولاغىكەوە، نەرمىن لەسەر تاشە بەردىك، نەرمىن بە سەمۇونەوە، نەرمىن بە نەخۆشى، بە كالىيى، بە كولاۋىيى..

— ئەم كورە كېيە وا بە تەنىشىتەوە را وەستاۋە؟
— ئەوه خۆتى! خۆت ناناسىتەمە؟
لەپىر خۆم نەگرتۇ ماچىيىكىم كەد. باوکى بەسەردا هات. يەك شەقاىللەو يەك شەقى تىيەلدا. وەك شىت لەناو جىڭاكەمدا داچىلە كىيم.

— ئەوه چى بۇو بەخە گىيان!

هەر دەشە كەى خۆى تەواو نە كىدبوو، من هاتىمە ژۇورەوە.
 — مامۆژن! من زۆر باشمو لە بەيانىيەوە دەچىمەوە بۆ قوتاپخانە.
 — باشە بەخە گىيان! بەلام باسى ئەمە كە باوكتو دايىكت سەفرىيان كردووە.
 — باشە مامۆژن! لاي كەس باسى ناكەم، ئەگەر باسى باوكىيان كرد، بلىم چى؟ ئەمى بلىم لە مالىي مامىم دەزىم.
 — نا كورى خۆم! هيچ مەلۇي و ئەم...
 — ئاخىر ئەم كەسانەي باوكىيان نىيە لە قوتاپخانە جلو پىلاۋيان دەددەنى، من مەبەستىم ئەدبوو وەريان بىگرم يان نا؟
 — هيچ وەرمەگە، من هەممۇ شىتىكىت بۆ دەكىرم، ئى خۆ تۆ بى باوك نىت؟
 — مامۆژن! تۆ بلىي ئەوان بىگەرىئىنەوە؟
 — نازانم كورى خۆم!
 — وا بىزانم ئەوان قەت ناگەرىئىنەوە، چونكە خانووە كەمان فرۇشت.
 — بەخە گىيان! واز لەم قىسانە يېنەو وەرە ئەم قەندىخە بخۇرەوە، بۆ قورگەت باشەو گەرم دادىيەت. خشىتىكىش بۆ گەرم كردووەت، وەرە لەسەرى دانىشە.
 لە مالىي مامۆژن ھەستىم بە بەختەوەرى دەكىرد، لە نەرمىنەوە نزىك بىووم، ھەروەها مامۆژن لە گەلەمدا زۆر باش بىوو، وەك كورى راستەقىنەي خۆى سەيرى دەكىرم، لە بەرئەوەش كە مندالى نەدبىوو، جا من كورى تاقانەي مال بىووم ھەممۇ خۆشەويىتىيە كى بە من دابىوو.
 — دايىكه! ئەمە بۆ مامۆژن مندالى نىيە؟ خۆى حەز ناكات؟

چاوه كانى ھەلگلۇفى، گەشايمەوە، ھاوارىيەكى بىيەنگى لى بەرز بۇوەوە.
 تىشكەنگى لى دەبۈوە، لە دۈورەوە ماچىيەك بۆ ھەلدا، گەرتىيەوە پىكەنەنی، دەستىيەك بۆ كۆلان درىز كرد، سەرىنگى بۆ لەقاندەمە پىكەنەنی. هاتىمە بەردرگا، هاتە بەردرگا. ئىوارەيەكى درەنگ وەخت بۇو، ھەتاو ماواھىيەكى زۆر بۇو ئەم ناوهى جىھەيشىتىبوو، بەختىار بۇوم بەھەدى كەس دىيار نەبۇو، وەك رەشەبا بەرەو لاي رۇيىشتىم، وەك شەنەنەكى بە پەلە بەرەو لام ھات. لە چەقى كۆلانە كەدا بە يەكترى گەيشتىن، وەك دوو گلۇوى بە فەر بەر يەكترى كەوتىن و ھەر بەپىۋە لەناو يەكدا توانىمەوە.
 — من هاتىمەوە نەرمىن گىيان! هاتىمەوە لات، ئەمە يەك ھەفتەي تەواوە تۆ لە كۆيتى؟
 — لەناو جىڭىدا كەوتىبۇم، نەخۆش بۇوم.
 — منىش ئەمەر ھەستاومەتمەوە، دەزانى من ئىتىر لىرە دەزىم.
 — بەراستە، چۈن ؟
 بانگى نەرمىن كرا رەنگى زىدد بۇو.
 — نەرمىن! دوايىي ھەممۇ شىتىكىت بۆ دەگىزەمەوە.
 گۈيى لە دەنگى باوكى بۇو، بە پەلە وەك بىرۇسکە گەرایىمە بەردرگا. منىش بە فەركانىكە هاتىمەوە نىيۇ دەرگا كە. وەك هيچ رۇوي نەدابىت سەيرىنگى ئەمەرەوەم كرد، باوكى خۆى لى تۈورە كرد.
 — كېچى! تۆ نەخۆشى بۆ ھاتۇويتە بەردرگا؟
 چووه ژۇورەوە، باوكى هاتە شوينى، سەيرىنگى كردو تەفيكى لى كردمۇ وتنى:
 — خويىرى!

بههرد ووکمان گوپیکمان بۆ مامم هەلکەند، له کاتی هەلکەندنە کەدا
مامۆژن هەر به نینۆک کە وتبووه يەخەی زوییە کە.

مامۆژن! وا ناییت، وا زى لى بىنە من هەلیدە کەنم.

ھەر لە تەنیشت باپپەر گەورەو بۇو، چالیکمان بۆ هەلکەندو ناومان لى
نا گوپی مامم، چالیک و میزۇویە کمان تىدا ناشت، گلکۆکەیمان
ھەلبەستو باران بارى، ئىمەش لەش تەر، قىز تەر بەرەو مالەوە
چۈوينەوە، بېرىگاواھەر دەگریاين، سەیرىکى مامۆژنەم كرد، ئەو
خورپىر دەگریا، فرمىسکە كان تىكەلاؤ بارانە کە دەبۇون، من ژىر
بوومەوە، ئەو هەر دەگریا.. بارانە کە خۇشى كەدەوە ئەو هەر دەگریا،
ئاسمان پىكەنی و زىرەخەنەی بۇوە سايەقەی سامال، مامۆژن هەر
دەگریا. ھەموو رۆژانى ھەينىيەک بەيانىان زوو پىكەوە دەچۈوينە سەر
گۇرپەکەی و تاوىك دەگریاين، ھەندى جار مامۆژن قورپى دەگرتە
سەرى و لەھۆش خۆى دەچۇو، جار بە جارىكىش خەيال دەپەرەوە،
رۆزى وا ھەبۇو قىسىيە کى لە دەم نەدەھاتە دەرەوە، کاتى واش ھەبۇو،
سى ژەم نانى نەدەخوارد..

سېماي گوپا بۇو، بەزەحمەت دەناسرايەوە، ھەندى شەو تا بەيانى
دەگریا، منىش لە ژۇورەکەی ئەودىيەوە دلەم پېر دەبۇو، ھەشت دانە سالى
رەبەق جلى رەشى دانە کەند، ھەشت سال نەمبىيى مامۆژن پىكەنی،
جەژنان ھىچ بەيانىيەک چىشتى لى نەدەنا، خۆى نەدەگوپى و قىزى
دانە دەھىتى، تەنها نیوھەران نەبىت خواردنى ئامادە دەكەد، ئەۋىش زىاتر
لەبەر من بۇو، جەژنان جلى تازەي بۆ دەكەپەم و ماچى دەكەدمو
پىرۆزبىايى لى دەكەدمو جەژنانە دەدامى و دەبىناردم بۆ جەزىنە کە.

نا کورپى خۆم! حەز دەکات، بەلام نايىت.

چۆن؟ بۆ نايىت؟ سەيرە!

کورم! ھەندى کەس مەندايلان نايىت.

مامۆژن جىگەي دايىكمى بۆ گىرتىبومەوە، ھىچ كاتىك بە ھەناوى
خالى نەيناردۇوم بۆ قوتابخانە. سەيرى نینۆكى دەكەد، دەستە سپى
دەخستە گىرفانمەوە، كاتىكىش دونيا گەرم بوايە، ھەميشه مەتارەي
ئاوهەكەي بۆ دەخستەم بە فرگە كەوە. مامۆژن ھەميشه چەشنى گول
گەشاوه بۇو، بە فر كاتىك ھەموو مالەكەي گىشك دەداو ژۇورە كانى
دەكەدە ھەنلەكەي پاكىراو. بەيانىان بەرچايى ئامادە دەكەدو ئىنجا
منى لە خەو ھەلەستاند، نیوھەرانىش كە لە قوتابخانە دەھاتمەوە،
ھەميشه دەمبىيى، چەشنى پەيكەرىك لەبەر دەرگا چاودەپوان بۇو.

بەخە گىان! ئەوە بۆ وا دوا كەوتىت؟ دلە لات بۇو.

مامۆژن! لەبەر دەرگاي قوتابخانە تۆزىك نۆكاوم بە سەمۇونمەوە
خوارد.

ئى ئاخىر من چەند جارم بى و تويىت، خۆت تىر مەكە! تووخوا من
خۆشتى لى دەنیم يان ئەوهى تۆز دەيھۆيت؟

وەلا تۆ!

بەلام مەرگى مامم لەناخوھەمەزاندى و تىز و تاوى لى بېرى. كزو
بىلەنگ، كپ و غەمگىن دەھاتو دەچۇو، ماندۇو ماندۇو لە درەختىكى
بەر دەمى گەر دەلۈول دەچۇو، تەنبا بۇو چەشنى بىبابان، بى ھەۋىلە
وەك پرسىيارى دەمى مندال. پ گومان بۇو وەك پايز، ھەندى
جارىش توورە وەك رەشمەبائى شار، لەبەر مامم ھەموو كاتىكى پرسە
بۇو. مەرگىكى تازە بۇو، فرمىسکىكى وىلەن بۇو.

— ياخود ئەگەر رۆژىك لەگەل نەنە گەورەتدا شەپىيان بوايە، ئىتىر بۇ
بەيانى لە كۆبۈونەوە كانو دانىشتىنە كاندا دۇنىيائى دەھىنایە خوارەوە.
بەلام ئەمانە هيچى گىرنگ نىيە، گىرنگ ئەۋەيدى كە باپىرە گەورەت
كوردپەرور بۇوە، دەبىت ئىمە شانازى پىّوبەكەين.

زۆر جارىش كە لەسەر گۆرەكەى مامم دادەنىشتىم، شەپۇ ناكۆكى
نىوان مامم باوکم بىر دەكەوتەوە غەم دايىدەگەرتىم. (تۇز بلىيەت ئىستا
باوکم پىّى زانىيېت)؟ دايىكم بىر دەكەوتەوە وەك باران دامدەكردو
دەگرىيام.

— كورى خۆم! گەر ژنت هىننا، بەساقەئى ژنەكەت بىم، قەت پشتى
من مەدە لە عەرد.

بىرەورى بەو چەشىنە كاسى دەكىدم، دەرروونم پىر دەبۇو لە گەرەلاۋۇزە،
لە پىر ھەلدەستام، خۆم نەدەگرت، وەك مەستىك بەرەو مالەوە
دەگەرەماھەو، كە دەھاتمەو بۇ مالەوە، ماممۇزم وەك بۆنم بکات،
وەك سەرو سىيام بخويىنېتەوە، يەكسەر دەيزانى كە لە گۆرەستانە كەوە
ھاتۇومەوە، ماممە ئەكەمى بىر دەكەوتەوە خۇر خۇر دەگرىيا.

— خۆ گۆرەكەيان تىك نەداوەتەوە؟
— تۇز چۈوزانىت لە گۆرەستانە كە بۇوم؟
— كورەم! تۇز وەلامت نەدامەوە.
— نەخىر ماممۇزم! تىكىيان نەداوەتەوە.

دوايى كۆچى مامم بۇو، منو ماممۇزم دەستىمان بە ئىش كىرىدە.
ئەو بۇ مالان نانى دەكىدو منىش يان گولەبەرۆزەم دەفرۇشتى، يان
پاقلهى كولىيۇ. ئەمۇ رۆزەي گولەبەرۆزەم بىرۇشتىايە ھەمېشە وەك
گولەبەرۆزە پۇوم لە هەتاوى كېيار بۇو، گەر پاقلهشم بىرۇشتىايە

— بەخە گىيان! زۇو وەرەوە، ساردى زۆر مەخۇرەوە، با دلت نەگىرىي.
لڭاۋىش مەكە.

تەنها ئەوكاتە ماممۇزم پىكەنلىقى، دوايى ھەشت سال، ئەم رۆزە
ھەمالى چۈونە زانكۆم بىر راگەيىندى. باوهشى كىرىد بە سەرمداو لە
خۆشىياندا قىزاندى، ئاڭگاي لە خۆي نەمابۇو، سىيامى گەشكەو
شادىيە و پىكەنلىقى لى دەبارى. ھەزارو يەك جار خۆي بەساقام كىردو
لە گەل ھەر ھەناسەيە كىشىدا بەخە گىيان.. بەخە گىيانى بۇو.

ئەوكاتە كە گۆرەكەى باپىرە گەورەيان تىك دايىمە، بە شىيەيە كە
كە ھەر نەدەناسىرايەوە، بەلام ئىمە بەھۆي گۆرەكەى ماممەوە
دەماندۇزىيەوە، ئەويش تەنها چائىكى پۇوتۇ قۇوت بۇو هيچى تر.
بىرەمە زۆر جار ئىواران كە بە تەننیا پىياسەم دەكىدە، دەھاتمە گۆرەستانى
سەيوانو بە كىزىيە كەمە دادەنىشتىمۇ دەگرىيام.

ھەندىي جارىش ھەرەك شىيت بازم دەدایە ناو گۆرەكەى باپىرە
گەورەوە سام دەيگەرتىو بەخىرايى دەھاتمە دەرەوەو رام دەكىدە. قىسە كانى
مامم بىر دەكەوتەوە كە دەيىوت:

— كورى خۆم! باپىرە گەورەت مەرۇقىكى نىشتىمان پەرور بۇو، زۆر
پاڭ و دلسۆز بۇو، كە تۈورە دەبۇو دۆ و دۆشاۋى تىكەللاو دەكىدە، لە
كۆبۈونەوە كاندا وزىرە كانىش لىيى دەتسانو سلىان لى دەكىدەوە. لە
دونىادا لە ھىچ كەسىك نەدەترسا.

— ئەمە باشە لەسەر چى تۈورە دەبۇو؟
— ئىتىر خۆي وا بۇو، شىتىكى بە دل نەبوايە زۇو تۈورە دەبۇو.
مامم دەنگى نىم كەدەوە بە چىپە پىّى وتم:

— ئۆی چەند درەنگە، با بگەرپىيئەوە مالۇوە.

لای كۆلانەكەوە لە يەكترى جيا دەبۈيىنەوە، ئەمۇ لەپىشدا بۇ خۇى دەپرۇشتەوە، منىش دواى ئە و خۆم بە مالۇوەدا دەكردەوە، دواى ئەوەي چۈومە پۇلى چوارى ئامادەيى، مامۆژن نېھىيەت ئىش بىكەم و تى:

— كورم بەخە گىان! ئىتر بەسە شوکور گەورە بۇويت، ئەم شتانە مە فرۇشە، ئەمە زىاتر ئىشى مندالا، هىچ مە كەم تەنها خويىنەنە كەت تەواو بىكە، ئەمە لای من هەموو شىيڭە.

— باشە مامۆژن! بەس بە مەرجى ھاوينان ئىش بىكەم.

— باشە كورم! قىسىم كى لى دەكەين.

منىش بە گۆئىم كەدو بەس بە تەنبا ھاوينان ئىش دەكەد، ئىشەكەشم زىاتر بۇيە كەدن بۇو، كاتى پشۇسى سەرى سال، پارىيەكى چاڭم پىكەوە دەنا.. تا ماوەيەك پشۇوم بە مامۆژن دەدا، لەو كاتەوە بۇو ئىتر ورده ورده چاوم كرايەوە. راستو چەپى خۆم ناسى، دونيا وەك رپوتۇ قۇوت بىت ئاوا دەمبىنى، ھەستم بە جىاوازىيە كان دەكەد، خولىاي خويىنەنەوە كەوتە سەرم، ئەدەب و شىعر لەلایەك و لەلایەكى تىرىش مىزۈو.

— ئەمە كورم! كەي فيرى جىڭەرە كىشان بۇويت؟

ھەندى ئۆپلە شىعم بۇ نەرمىن دانا، بە دلى بۇو، زۇرى پى خۇش بۇو، و تى:

— ئەمە خۆ شاعيرىشى پىم نەزانىيۇوە.

— شاعير نىم، ورپىنە دەكەم.

وەك مىشەكەي ناوى، خۆم مات دەكەد تا ھەموويم دەفرۇشتۇ بە دلخۇشى دەگەرامەوە.

مامۆژن ھەموو شىيڭى بۇ ئامادە دەكەد. ھەر لە قوتاپخانە دەھاتمەوە نەرمىن دەيىنى، ئۆخەيىم دەكەدو ناتىكى خىرام دەخواردو بەخۆم و عەربانە كەمەوە بە كۆلانە كاندا دەخولامەوە، ھاوينانىش چلۇورەم دەفرۇشت. (ئەمە چلۇورە ئەرخوانە، چلۇورە).

تا چوار سال ئەمە ئىشىم بۇو، بېيى ئەوەي بىيەلم نەرمىن پى بىانىت.

— ئەمە چى بۇو بەختىار! دويىنى عەربانەم بە دەستتەوە بىنى؟

— هىچ نىيە نەرمىن گىان! ئەمە ھەندى جار كە شت دەكەم، مامۆژن ئەو عەربانەيەم دەداتى، بۇئەوەي شتە كان بىخەمە ناوى، وا ھەلگەرتىيان ئاسانتە.

لە پۇلى دووی ناوندى سالىك مامەوە، ئەويش لەبەر ئەوەي لە كاتى تاقىكىرنەوە كاندا نەخۆش كەوتەم. سەر ھىشەم ھەبۇو، ھەندى جار سەرم خەرىك بۇو بەتەقىت. جارى واش ھەبۇو وەك شىت، لە خەرەپەرپىم مامۆژن تا بەيانى بەديارمەوە دەگەريما. ئەمە شەوەي وام لى بەھاتىيە بۇ بەيانىيە كەي نەيدەھىشت شت بفرۇشم. زۆرم بى ناخۆش بۇو كە لە پۇلى دوو مامەوە، ئەمەش زىاتر لەبەر نەرمىن بۇو، چونكە ئەمە دەرچوو بۇو بۇ پۇلى سى. جا من لە ئاستىدا ھەستم بە شەرمەزارى و كەمى دەكەد. من تەممەل و ئەويش يەكەم و زىرىك. بەلام ئەمە مانەوەيە هىچ كارى خاپى نەكەد سەر خۆشەۋىستى و پەيودنەيمان، لە نىزىك گۇرستانە كەمە يەكتريمان دەيىنى، بۇ ماوەيە كى كەم پىاسەمان دەكەدو باسى خەونى دويىنى و ئەمپۇرى قوتاپخانەمان دەكەد. وەك كفرمان كەرىپىت، ئەم دەيىوت:

رۇناكىييان لەسەر بۇو. لەۋاتەتەدە بۇ ئىتىر تەننیايى (من) بە راکىدىن بەرەت لۇوتىكەتى خۆى ھەنگاوى نا، سەرگەوتە سەرەتە، سەرەتە.. ئەوا ئىستاش دواى ئە وەمۇ سالانە، لەسەر لۇوتىكەتى تەننیايى راۋەستاوم. وەك ھەلۈيەك بالەكانم كەردىتەدە بەسەرىيەتى ھەناسەتى يېڭىكەسى ھەلدەمژەم. لە گەل ئازاردا سەرمان ناوه بەسەر يەكتىرىيەتە، يەك چىكە چىيە بەبىي يەكتىرى ھەلئاكەين.

خۇ تەننیايش شىئت نەبۇو بۇو لەخوييەدە قوت بۇوەتە ھاتە وىزەتى تەمەنم. باش لەيادمە لەپۇلى يەكمى زانكۈوه بۇو ھەمۇو رۆژىيەك تارمايىيە كان دەھاتنە لام دادەتىشتن. وەك زىستانىكى تووش يېتىۋ ئەوانىش جەستە تەپو بى لانە، منىش زۆپايدەكى تاقانەتى يەك چاو، دورو خولىان دەدام. لە سۆلە سۆلى ھەناسەمدا خۇيان گەرم دەكردەدە دەتونانەدە. تارمايىيە كان پاشماوهى رىزبىي (بۇون)يان گۆرىم. سەرنجە كانميان وەك ماسى خستە دەريايەكى تەرەتە بۇ ژيان. ھەناسە كانميان قىلىپ كەردىدە، پىستى ھەستىميان گۇورى، چىكە بە چىكەتى تەمەنميان دىزى و رۆحىمان بە خۇيانەدە گىردى.

من مىزۈوم دەخويىندۇ مىزۈوش ھەمۇو رۆژىيەك زەردەوالە بۇو پىوهى دەدام. راپىدوو بۇو ونى دەكردەم، ئىستا بۇو قۇوتى دەدام. خەونە كانى مندالىيىمان دەكروشتە خولىاي ئەوسامىيان دەفرۆشت. بەلام ئىتىر من ئەوسا مندالە ناسكەكەتى جاران نەمابۇوم، كارەسات گۇورەتى كەردىبۇوم، كە دەخەوتە ئازار لېفەتى بەسەرمدا دەداو خەونە ئالۇزە كان خەبەريان دەكىدەمەدە. كە لە زانكۈ گۆيم بۇ مىزۈو را دەدىرا، مىشكەم دەبۇوە پۇورە ھەنگ. پې دەبۇو لە درق. كە پىياسم دەكەد،

لە پۇلى شەشدا بۇوم كە نەرمىن چووه زانكۈ، لە بەشى پىشىكى وەرگىرا، بىرمە كراسىيەكى سېپىم بە دىيارى بۇ كېرى و دامە مامۆژنۇ ئەويش بە پەلە چوو بۇ مالىياند پېرۇزىيەتى لى كەد.

ئائى چەند حەزم دەكەد منىش زۇو پۇلى شەش تەۋاۋ بىكەم وەك نەرمىن بچەمە زانكۈ. بەلام ئەفسوس، ئەو سالەش دىسانەمە سەرھىشە كە لىيى دامەوو ئەمچارە يەك سال خىستىمى. ھەندى جار خۆم لى دەبۇوە دوو كەس.. جارى تىرىش بۇ ماۋەتە كى زۆر لە ھۆش دەھات، خراپ دەرشامەمە، دەستو قاچم رەق دەبۇون، بەرچاۋىشىم لىل و پىل و دونيا وەك تارمايى بۇو لەلام.

شەوانە خويىنى لووتىم دەپىزاو يەكسەر خەبەرم دەبۇوەدە گلۇپە كەم دادە گىرساند، سەيرىم دەكەد سەرىنە كەم ھەمۇي خويىن بۇو. بۇ سالى داھاتتو تاقىيەتىنە دەنە كەنام داۋ لە بەشى مىزۇو لە زانكۈ موسىل وەرگىرام. مامۆژنەم لە خۆشىاندا نوقلى بەسەر گەرە كە كەدا بە خشىيەدە مىۋۇرە دەشكەو چوكلىتى بەسەرمدا باراندو دووجارىش ھەلەھەلەتى لىدا، لەبىر دلى من جىلە رەشەكانى گۆرى و جلى شىنى پۇشى.

زانكۈ بۇ من ژيانىكى تازىبۇو، ھەستىكى سەيرىم تىدا خولقا. سەرنجە كانىم پۇشتە بۇون، چەند مانگىيەكى نەبرەد بۇو ژيانىكى كۆنۇ مەرددوو، زانكۈ بۇو گۆرەستانى راستى و جوانى. گۆرەستانى هيواب ئاواتو خەونى پەمەيى. بۇو راپىدوو كى دوورو مىزۈو كى تال، زانكۈ پەرەتە كى رەش بۇو. ھەرزۇو بۇم دەركەوت لە پىشىتى ئەو پەرەتە كى رەش بۇو. شانۇيەك بۇو تەنها شتە بەدەكان پەرەتە كى رەش بۇو.. روودەدات.. شانۇيەك بۇو تەنها شتە بەدەكان

پى چۈل كردو سەفەرى كرد. مامىت هەر بە يەكجارى كۆچى كردو من و تۆ ھەرگىز اۋ ھەرگىز نايىينىنەوە. بەخە گىان! دلم جىڭكى كۆچ و مەرگىكى ترى تىدا نايىتەوە. من وا پېرىيۇم، لەبەر من سالىكى تر بەچۈرە زانكۆ، گەر لەبەر منىش نا، ئەوا لەبەر نەرمىن.
— نەرمىن گىان! من لە زانكۆ زۆر ماندۇوم.

— بەختىار! منىش وەكى تۆ ماندۇوم، بىرا بىكە لەدواى خۆپىشاندانەكەوە ھەموو رۇزىك يەك دووانىكى رەزاقوورسىم بەدواوەيە.

لە خۆپىشاندانەكەي ھەولىردا بۇو، نەرمىن لە نىيۇرۇۋە تا ئىوارە گىرا، ئەو كاتە بۇو كە حۆكمەت پىئى زانبىوو كە بۆ بەيانى قوتابىيەكان دەيکەنە خۆپىشاندان. جا دەرگائى بەشى ناوخۆيىه كانيان داخست، بەلام قوتابىياني زانكۆ لە پەنجەرە كانەوە دابارىن، لىزىمە بۇون لە ھەورى رەشى ژيانەوە هاتبۇون، دەيانگرماند. شار شەلەزار، دووكانە كان خىدا خاران، شەقامە كان پىكەنин و سنگى زىرو قىرتاوابىيان لەبەر پىئى قوتابىيەكاندا راخست، ھەر دەسترپىزىك و چەند قوتابىيەك دەكەوتىن، نەوهىيەك ھەر بەپىوه لاز دەبۈوەوە. پەيتا پەيتا وەكى لا فاو ھاۋىرەكانيان لەسەر شانو بە ماشىئەكان ھەلىاندەگەرنەوە دەيانبردن بۇ تىمارخانە كان. ئەو كاتە نەرمىنېش لە گەرمەي ھاوارو جىيۇداندا بۇو، ھەر لە تەنىشتىيەوە ھاۋىرەيەكى گۆللەيەكى بەركەوتبوو، ئەويش ھەرززوو ھەلىگەرتبووەو دەستى لە تاكسييەك راگرتبوو، بىردىبۇرى بۇ خەستەخانە. دەستىبەجى سەدرىيەكى سېپى لە جانتاكەي دەرھىناؤ لەبەرى كرد، خەرىكى تىماركىدىنە ھاۋىرەكەي بۇو، ئاگايى لەخۇرى نەمابۇو سەدرىيە سېپىيەكەي ھەموو خوین بۇو، جا ئەو كاتە پىاوانى

تارمايىەكان تەننیايان را او دەنامۇ ئىدى تەننیاتىريان دەكىردى. كە لە پىاسەوە دەھاتمەوە، گەلا زىرددە بارىيەكاني نىۋ زانكۆ كەم لى دەبۇونە مىزۇو، لارە لارە لەملاۋ ئەولا بۆم دەۋەستان.

— كۆپى خۆم! باپىرە گەورەت ھىچ كاتىك حەزى لە دارو درەختو گۆل نەكىردوو، چونكە مەرگىيان لەدواوە دى.

كە دەھاتمەوە ژۇورى ناوخۆيى، ژۇورم لى دەبۇونە كونجى زىنдан. ھەراسانى دەكىردى، دلم تەنگ دەبۇو، رېشانەوەم دەھات. لەسەر ھەموو چىركەيەك، كە تىيدەپەرى پرسىيارم ھەبۇو، لەسەر ھەموو دىمەنېك كە خۆى دەدایە دەم شەپۇلى نىگام، گومانم ھەبۇو. ھەموو رېستىيە كى مىزۇوم تاوانبار دەكىد. جا چ نۇوسراو بىت يان نەنۇوسراو، ھەموو سەركەوتىيەكى مەرقۇم بە كەم دەزانى. ھەموو شىتىك ئەبەدى نەبوايە گالتنەم پى دەكىد. بە دواي ئەبەدىيەتدا دەگەرام، لەھەر شۇتىيەك بىمبىنېبايە پەلەقاڑىم بۇ دەكىد. بە دواي رېاستىشدا زۆر گەپەرام، ئەفسوس! لە ھىچ شۇتىيەك نەمدۇزىيەوە. من لە جىهانى خۆمەوە هاتبۇوم.. ماندوو، نامۇ، ئاسمانى خەيالى جەنجالى، سامالى راژو نىازم پى لە چىرۇكى دەردو كۆچ. ساراي دەرۇونم دۇوردىست، سېيىھەكىن دوو دەفتەر بۇون، ھەرچەندىم دەكىد قەلەمى ھەناسەم پېرى نەدەكىرنەوە.. ئىتر من ئەوسا مندالەكەي جاران نەمابۇوم، بە ھىچ شتىيەك دايىن نەدەكرام.

— مامۇزىن! من ناچىمەو بە زانكۆدا، مىزۇوېك باپىرە گەورەتىدا نەيت، من نايխوئىنم.

— كۆپى خۆم بەخە! گوئ بىگە! يەك تىكام ھەيم بەلاي سىياسەتدا مەچۇ! ئەو باوكت ھەموو ژيانى لەسەر سىياسەت داناو شارو ولاتيان

ئاسمانىك بولو پەھور، تەلىيسيك بولو ژەنگاۋى، مەتەلىك بولو
شىكارىدىنى بولۇ نەبۈو.

— نەرمىن گىيان! من تەنiam.
— تەنiam، تەنiam چىيە؟ ئەو نىيە من لەگەلتا.

— نەرمىن! كاتى خۆى چەند سالىك لەمەمۇ پىش، خەنېكىم بىنى،
پىش ئەوهى زانكۆ بېيىمۇ ئەم مۇسەلە بېيىم. لە خۇنمدا قەرەجىك
دواى مەندالىك كەوتبوو، ئىمە لە مائىك بۈوىن، دايەو بابه لەگەل
خاونەن مالەكەدا دانىشبوون، گولەبەرۆزەيان دەخوارد. مامۇزنىشىم
وەك خاونەن مال بىت، لە چىشتاخانەكەدا گولەبەرۆزەى لە تاۋىدە كى
زىلدا دەبىزاندو چاودەپىي منى دەكەد. منىش لە بالكۇنى مالە كە
سەيرى خوارەوم دەكەد. مەنداڭە كە تۆقى بولو، راي دەكەدەمەمۇ
گىانى خويىن بولو، لەمە دەچۈر خويىنى لووتى پڑابىت، كچىك بولو
جوانكىلە، سېى سېى چەشنى گولى دارقەيسى، قەرەجە كەش ناشىرىن
وەك بىنى مەنچەل بەدوايدا غارى دەداو چەند ھەنگاۋىك لىۋەي
دۇور بولو. ھەر دووكىيان بۆز بەختى رەشى خۆيان دەگرىيان. قەرەجە كە
لىي نزىك بولو وەلپەر پەلامارىداو گىرتى، خەبىرم بولو وەسەيرىم كەد
خويىنى لووتى پڑابولو. سەرىنە كەم يەك پارچە خويىن بولو. كاتىك لە
زانكۆ وەرگىرام، ھەر بەدواى ئەو كچەدا دەگەرام، ئىستاش ھەر
دەگەرېيم بۆم نادۇززىتەوە، قەرەجى زۇرم بىنى، ھەر لە قەرەجى ناو
خۇنە كەم دەچۈون، بەلام كچە كەم نەبىنىيەوە، يېڭىمان ئىستا گەورە
بۈوە، كى دەلى ئىستا لە زانكۆ وەرنە گىراوە؟ ياخود لەوانەيە ئىستا
بۈوبىت بە كچە قەرەجىك و ھەر رادە كات و رادە كات و رۆحى خۆى لى
ون بۈوە. يان بە دواى مەندالىي خۆيدا دەگەرپىت، ئەو مەندالىيە لىي

ئەمن دابۇويان بەسەريانداو نەرمىنیان بەوشىۋەيە بىنېبۈو، كە خەرىكى
تىماركىرىنى قۇوتاپىيە كە، پىيان سەيربۈو، شىكىان لى كەدو گەرتىيان،
لە گەل چەند كچىكى تردا تا ئىيوارە ھېشتبۇوياننەوە، دەست بەسەر
بۈون، چەند جارىكىش كارەبايان لە قاچ و قولىيان دابۇون، ئىتىر نەرمىن
دواى ئەوه زۇر دەترسا، زېرەى كەدبۈو.

— بىرته بەختىار! كە پىت وتەم : ئاڭادارى خۆت بە! تو شتىكەت لى
بىت من شىت دېم.

— باشم لە بىرە نەرمىن گىيان!

— جا كەواتە سالىكى تر دەپىن بچىتەوە زانكۆ، ئىستا شەرەو خۆ
سەربازى ناكەيت، ئەوسا دېيت ھەر لە مالەمە بىتىو يەكترى نايىنин.
من لېرە توش لمۇى، ئەمە چەندى بە چەند؟

چۈومەوە زانكۆ، درىزەم بە خۇينىندىمدا، بە خۇىنىمىدا، بە لىشاوى
دەررونىمدا. تەمەن تىيەپەپرى و من لە گىزىاوى خۆمدا گىرترم دەخوارد،
تەمەن بالى دەگەرتى جىيى دەھىشىتىم، من جىهانى تايىەتى خۆم
فراواتنر دەكەد، واى لى هات تەنبايىم وەرزى بۆ نەبىت، ھەمۇو كات
لۇق پۈپىي سەوزۇرۇ لەبەر چاوتر بىت، لەتاودا ھەلدەھاتم، ھەر بە رېنى
موسىل — ھەولىرەوە بۈوم.

— ئەوه دىسان ھاتىتەوە! بەختىار گىيان! چاوه كەم! تاقىكىردنەوە كان
نزىك بۈونەتەوە، خۆت ئامادە بکە لە ھاتووچۇى ئەم رېنگاۋ باانە
باشتىرە.

ئىتىر لەكاتەوە بولۇ عەشقىش كەوتە بەر رەشەبای گومانم، دەمۇيىت
لە دىيۇ پەنجەرەي عەشقەوە شتىك بېيىم، ئاسۇيەك تەنبايىم ون
بکات، سامالىك من ھەلبەفرمۇ ئەۋىش ئەبەدىم بکات. ئەدىيۇ عەشق

لیم تینه گئیشت، بهتایبەتى رۇژىيکىان كە هاتىمەوە بۆ سلیمانى، لە گۈرپستانەكەوە دەھاتىمەوە، لەپر وەك يەكىك بىتە سەر پىڭامو يادم راپۇھىشىنىت، قوتۇرى مىشكەم ھەلباتەوە پېشانم بىدات چى تىيايە، لەپر داچىلە كىيم و ترس و خۇشىيەك سەرتاپاي گىيانمى گىرمەوە، بىرم كەوتەوە كە من ئەمە دوومجارە دەزىم، جارى يەكەمم وەك خەون دىتە پېش چاوا، تەمەنم ھەشتا سال زىاتر بۇو، رېشىنلىكى سېپىم ھەبۇو، لە حوزۇورى شىيخ مەحمودى خاون شىكى دانىشتبۇوم، رانكى و چۈزغەيەكى قاوهىيم لەبەردا بۇو، ھەر پېشىنە كەم بۇ خۇى دە مەتر بۇو. قۇندىرەيەكى لاستىكى رەشى بى قەيتانم لە پىدا بۇو، چاوهەكانم زۆر كىبۇون، زۆر شىتم وەك تارمايى دەبىنى.

ئەو كاتەي بۇ يەكەمجار بۆ نەرمىنم گىرايەوە، تازە زانكۆم تەواوكىردىبۇو، نەرمىنيش بۇو بۇو بە پېشىكەو لە خەستەخانە ئىشى دەكىد، چۈوم بۇ لاي، بەلام ئەو ھىيندە سەرى قاڭ بۇو، كاتى نەبۇو، رپوئى پىنەدام وتنى:

— ئۆي بەختىار! ئەو تۆ چى دەلىيىت؟ يەكەم، من ئىستا سەرم قالىم و ناتوانم گۈيىت لى بىگرم، دوودم، ئەم قسە بى مانا يە چىيە دەيکەيت؟ نەرمىنە كەم لىم تینه گەيىشتى وتنى:

— بەيانى ئىوارەكەي وەردە بۇ لام، من مۇلەت وەردە گرم، تا مالەوە بە پىاسە پىكەوە دەرۋىنەوە، بەس تىكەت لى دەكەم، ئەم قسانە لەبىر خۆت بەردوه.

من ئەو شەوە ھەر چاودەروان بۇوم، چاودەروانى بەيانى بۇوم، ئىوارەكەي خۆم بىگەيەنەمە لاي نەرمىن، ئەو شەوداش وەك شەوانى دى، مىزۇو بەسەرمدا بارى، تارمايىكەن دەرۋىشتىيان تەننیم، لەبەرددەمى

بۇتە تارمايىكەن. ئاخۇ ئىستا چى بىكتى؟ داخۇ ئىستا لە كوى بىت؟ ئاخ! بە دوايدا چەند دەگەرپىم.

— ھەرئەوە ماوە بە دواى كچانەوە بىت.
— تۆ لە من ناگەيت.

ئىتىر لەو كاتەوە بۇو منو نەرمىن زۇو زۇو شەرمان دەبۇو.

— دەستە كاتىم بەدرى نەرمىن گىان! تۆ دەزانىت دويىنى شەو لە خەونمدا دەستى يەكتىمان گىرتىبۇو، لەپر ھەرددو دەستم ون بۇون، دەمۇيىت باوەشت پىتابكەم، نەمدەتوانى، تۆ گىريات، منىش رقىكى دەبەنگ و پىنكەنیم، وتنى:

— مە گىرى گولم! وەرە با دەستە كاتىم بەۋزىنەوە.

گەشايتەوە، گەشامەوە، تۆ پىكەنیتىو منىش گىريام. گەرپاين.. ھەرچەند گەرپاين، بن بەردو پاسارەكان، بن مەقباۋ تەختە فېيدراوە كان، بن ئىسقانە رزىوه كان، دەستە كانى من دىارنەبۇون، ھەرددو كەمان شەكەتىو ماندۇو، دوودل لەيەكتىمان دەپۋانى، تۆ زۆر دەتسايت، من وتنى:

— ترسى ناوى! جا دەستم بۆ چىيە؟ من بى دەست باوەشت پىادەكەم.

— تۆش قاقايىھەكت لىداو خۆت رووتۇ قووت كرددوھ.

— دەنگەت نزم بىكەرەوە، تۆ بۇ كى قسە دەكەيت؟

— بۇ تۆ! بۇ تۆ!

نەرمىنە كەم لىم تینه گەيىشتى وتنى:

— بەختىار! لەوە دەچى تۆ نەخوش بىت، ھىوام وايە ئەمسال زانكۇ تەواو بىكەيت.

ئاپری لى نەدامەوە بە تەنیا جىيەھىشتەم.
شەيتانى دواى سەماى پى فرمىسک و جەستە تەپرى بەرباران، ھەر لە دەريايە كى رەنگاۋ رەنگ دەچوو بەپىوە راودەستايىت. ھاژوھۇزى ھەر لە زايىلەى خەمىيکى دىرىين دەچوو، ويىتى بىتە لامەوە، ھاتنە كەى ھەناسەئ ئاوازىيکى غەمگىن بۇو. بەردىيکى هيئناو لەسەردى دانىشت. دانىشتىنە كەى ھەر لە كەوتىنىڭ دەچۈرۈپ: وتنى:

لیم ببوره، فیم لی هاتبیو، ههندی جار به دهست خرم نییه حائل
عهشق دهمگریت. لیم ببوره.

بیڈنگ بووین، وہ ک بُو شتیک بگھریت، دھستی به گیرفانه کانیدا
کرد، چاوم لئی بوو پهرویہ کی رہنگاوہنگی وہ ک جله کانی له
گیرفانی دھرهینا، له پارچھے یہ ک خونی مندالیی دھچوو. منیش
شہ کہ تو ماندو بوووم، له بھردی ٹیئر پیئی ریبوواران دھچووم. فریاں
ھے ناسہ یہ ک نہ دھ کھوتم پیئیہ کی تریان پیدا دھنام. ئای چھند چاوه پران
نه کراو بوو له لام، پیسوم:

ـ حـزـت لـه گـهـزوـيـه ؟
ـ گـهـزوـ؟
ـ وـكـ منـدـالـيـكـ كـوـتـرـهـ كـانـيـ هـلـفـرـيـنـيـتـ، ثـاـواـهـاـ پـهـرـوـ رـهـنـگـاـوـ
ـ رـهـنـگـهـ كـهـيـ بـهـ ئـاسـمـانـداـ هـلـلـاـ، پـهـرـوـكـهـ وـهـكـ بـولـبـولـيـكـيـ بـالـ شـكاـوـ
ـ چـهـنـدـ بـالـايـهـكـ بـهـرـزـ بـوـوـهـوـ جـريـوهـ جـريـويـكـيـ وـهـكـ نـالـهـ، وـهـكـ
ـ سـوـوتـانـ، وـهـكـ هـاـوارـ لـيـ بـهـرـزـ بـوـوـهـوـ. زـوـرـيـ نـهـبـرـدـ گـهـرـايـهـوـوـ كـهـوـتـهـوـهـ
ـ نـيـوـ مشـتـىـ شـهـيـتـانـ. پـيـمـ سـهـيـرـ بـوـوـ، ئـوـهـوـ چـيـ بـوـوـ؟ لـهـوـكـاتـهـداـ لـهـ
ـ ئـاسـمـانـهـوـهـ سـيـ دـاـنهـ گـهـزوـ كـهـوـتـنـهـ خـوارـهـوـهـ. مـنـ سـامـ گـرـتـبـوـمـيـ وـ
ـ نـهـمـدـهـوـيـراـ دـهـسـتـيـ بـوـ بـرـمـ، وـهـكـ فـوـوـ لـهـ مـؤـمـيـكـ بـكـاتـ، فـوـوـ لـهـ

پنهنجه ره که دا دههستان، نه مده بینین، به لام به دنگه دنگیاندا دیاربوون،
ده فرین و دهاتنهوه، جار به جاریکیش وه ک له پشت ده رگا کهوه خویان
مات دابی، ده رگا که جیره جیریکی ده کرد، ده مکردهوه، کهس نهبوو.
_ ماموژن گیان! ئهوه تو بویت خمریک بووی بیتته ژوورهوه؟ من
جاری نه خه و توروو.
ماموژنی، چی؟ ئه و خه و توروو.

ئەو شەوه تا بەيانى دلەتەپىم بۇو، وەك شەرم لە بۇونى خۆم بىكمە،
چىن چىن ئارەقەم دەرددەدا، دەرددەدار بۇوم، بىمۇ ترس ناخمييان دەكۆلى،
وەك ژەھرى مارم خواردىيەت، دەترسام ئەو شەوه هەلنىستەمەوه، كەسييرە
بۇوبۇوم، تا بەيانى لە سووچىكدا بە دانىشتاناوه خۆم مەلاس دابۇو،
گۈرمۈلە بۇوبۇوم، نەمدەويىرا بىخۇم، نەوهەكولە شىرينى خەودا ئاگام لە
خۆم نەيىتىو بىرمە.

نه مردجو روژ بیووه، ئیواره کەی پىش ئەوهى مەرگ بگاتە لام، من
گەيشتمە لای نەرمىنى ئازىزم.

نهرمینه که م تیم نه گهیشت و دوور که وته وه، منی به شیت له قمه له مدا،
بانگم کردو به فر کانیک گهیشتمه لای و وتم:

نهرمین گیان! با بیانی یه کتری بیینین، له نزیک گوپستانه کهوه، کاتژ میر شهشی ئیواره، چونکه من ئیتر ناتوانم بیم بو لاتو به دلی خومان پیاسه بکهین، کاتی سهربازیم هاتووهو ئیتر من هر له مالله وه دبهو ناچم بوزهربازی، دیت یان نایهیت؟
لچیکی هەلقورتاندو وتی: نازانم.

دورو که وته وه به جی یه شتم.. له دورو ره هاوارم کرد وه:
_ نرمین گیان! بیانی یه کتری ده بینین، کاتثر میر شهشی ئیواره.

ئەو لىشاوه بە خورپەھى خۆم بودتىئىنم. كى بى و لەبەرەھمى
گەردەلولۇدا خۆى راپكىرى و قىسىيەكىش نەكتات؟ پىيم وت:
 — گەورەم! تۆ ئەمەرە هېچ وەلامىكت نەدامەھو، تۆ لە پىش ئادەم و
حەواوه دەزىتو بۇونت ھەيە. نەوە لە دواى نەوە لە گەل مەرقىدا ژياۋىت،
ھەر تۆ ئاگات لىيىھە لە ئەشكەمەتە كانەوە مىزۇرۇ چۈن چۈنى خل بۇوه،
يە كەم باران كەھى دايىكىد؟ بۇ دايىكىد؟ يە كەم گۆل چۈن گەشايەوە؟
بۇ گەشايەوە؟ شار چۈن كەھوتەوە؟ حىزبۇ سىياسەت چۈن دروست
بۇون؟ ترس كەھى لەدaiك بۇو؟ عەشق كەھلەت؟ تەنيابى چۈن
لقو پۆپى كەد؟ ئاگات لەھەمۇ شتە ئەبەدىيەكانە، دە پىيم بلى! بە
ئازارتىن شتم پىي بلى! چ شتىك حەزىت دەكەد ھەرگىز بۇونى
نەبوايە؟

وەك تف لە چارەھى خۆى بکات، ھەستايە سەربىيەن، تۆقىبىوو،
دەيىزانى وازى لى ناھىيەن، دەيىزانى شەپى شەپى پى دەفرۆشىو يەخەيم
گەرتۈوە دەلام دەۋىت. دەيىزانى ئىتىر هېچ ھەناسىيەكى ئەم گالىتە
خانىيە دلەم خۆش ناكات، رەنگ و رووى پەرىسىوو، وەك لەبەرەدەم
يەزداندا كەنگەرلىكى تازەتى كەرىدىت، رۆحى لە كەلى دوودلى دەچجۇو.
دەيىزانى خۆى و خوداكەھى بەرامبەر مەرۆڤ تاوانبارن، سەرىنلىكى
يەھۇدەي بادا وەك زۇر لە خۆى بکات، وتنى:
 — لە ھەممۇ شتىك بەئازارتىر (چاوهەروانى) اىدە.
 چەند ھەنگاۋىيەك لىم دەور كەھوتەوە، خولىكى بەدەورى خۆيدا خوارد،
وەستا، قولپ قولپ دەگرىي، ھەناسەپەركىي پى كەھوتەبۇو، دەورتر
كەھوتەوە، لەپىر وەك شتىكى بىر كەوتېتىھە، وەك شتىكى مایىت
بىلىت، نزىك كەھوتەوە، نزىكتەر، ھاتەوە بەر دەمم، وتنى:

گەزۆكان كەدو دەوانى پىدام. دانەيەكىيان لەسەرى نۇوسىرابۇو
(نەرمىن)).

— ئەمەشىان بۇ خۆشەويىستە كەت.
— نەرمىن؟

.....

— ئەمە دەزانى بۇچى ئەمەرە نەھات بۇ لام؟
.....

— دەبوايە بىت سەعات شەشى ئىوارە.

وەلامى نەدامەھو، گەزۆكەي نەرمىن خستە گىرفانمەھو، قەپالىك
لەوى تىريان گرت، پىكەمە شەيتانو من، منو شەيتان گەزۆمان خوارد،
گەزۆي خودايى، ئەدو وتنى:

— دەزانىت دواى شىرنى جەگەرەيەك خراپ نىيە.
دۇو جەگەرەم لەپاکەتە كەم دەرھىتىنا، دەستە كانم دەلەزىن، ويسىتم شقاراتە
دەرىيەن، كەچى ئەو يەكسەر پەنجە گەورەي دۇو جار جولاندەھو بۇو بە
چەرخو ئاگىرىكى كىزى شىن باو لە نىنۇ كېيەوە وەك سەرتاتىكى
بکات، سەرى دەرەھىنار دەبىرە ژۇرەرە، وتنى:
 — فەرمۇو!

جەگەرەمان داگىرساند، بىلەنگ بۇونىھو، دەمۇىست قسە بکەم، شتىك
بلىم، نەمدەتowanى، ترس چووبۇو خويىمەھو، بە دووكەلى جەگەرەي
شىرباومەھو دىياربۇو، رۇح چ ژانىكى بەخۇرە گەرتىبوو.
لە پىر وەك خەيال مەلکەشىت، وەك مۇتەكە لەسەر سىنگەم
لاچۇوبىت، وەك ئەوهى كانى دىرىنى پىر پرسىارام بىتەقىت، نەمتowanى

هنهندی کەسم بینی هەر بەرمیل گەزۆيان دەبردەوە، فريایەتى تەر دەكەوتەن، نەدەكەوتەن، ماشىن و ھاتۇچۇ وەستان، نەدەوەستان.. كەس حەزى نەدەكەرد پى بەمەنزمىدا بىنى تاڭو ئەوهى بەردەمى ھەلەنەگىرىتەمە، خىرايە پى بەمەنزمىدا دەنى.

خالە گىيان! لەسەرخۇر، خەرىك بۇو بىمەكتەت بە ژىرەوە.
لاچۇ ھەتىيو!

ھەر خەلکەو بىروا ناكەنۇ لە ھۆش خۆيان دەچن، لەبەر گەزۆ كۆكىرىتەمە كەس بەلاياندا ناچىت، ماۋەيەك دەكەونۇ خۆيان ھۆشيان دېتەمە بەرخۆيان. ھەلەستەنەمە گەزۆي تەر ھەلەنەگىرنەوە، فريای ئەوه دەكەون جارىيەتى تىرىش لە ھۆش خۆيان بېچنەوە، ھەر ماشىنەمە گەزۆ بەردەمى شۇوشەمى پىشەوەلىي گەزۆ، بەردەمى خۆي نابىنېتى بەر ماشىنەتى تەر دەكەوتەت، ھەر مەرقەو دېبىت بەزىر تايىھە، ھەر منداللۇ دېبىت بەزىر پىيە، ھاوار ھاوارە، بۆلە بۆلە.. شەرە، شاتە شاتە، نۇوزىيە، پىكەننەنە، گىيانە، شلەزانە..

بالىندەكانى ئاسمان ھەپەساون، بە دەنۈوك گەزۆيان ھەلەنەگىرتەمە، لە دەمى يەكتىيان دەفراند، يان ھەر يەكسىر لە ئاسمانەمە گەزۆيان ھەلەنەگىرتەمە، بەر تەپلى سەريان دەكەوتەن، بەردەبۇونەوە، دەيانجىريواند، دېيانخۇيند، دېيانخوارد، لە كاتى فەنەدا گەزۆ كان بەر بالىان دەكەوتەن، لاردەبۇونەوە، ھەندىيەكىيان بەدرەختە كانەمە دەنیشتەنەمە دەنۈوكىيان لە گەزۆ كان گىرەكەرد، ((تۇر دەزانى دەنگەت زۆر خۇشە)), دەنگىلىي ھەلەبىرى، پارچە گەزۆ پەنیرەو بەردەبىتەمە..

فريایەتى تەر دەكەوتەت، فريای گەزۆ، گۇرانى، لاسارى.

زۆر سۈپاستان دەكەين! بە رەستى ئىيە مەرۆف مانايەكى زۆر گەورەتان بە ئىيمە بەخشىوود. بەبى ئىيە ئىيمە بۇونمان نىيە، من بىرمە پىش ئەوهى مەرۆف سەر ئەم زەمەنە ئاۋەدان بەكتەوە، منو خودا ھىنەدە تەنبا بۇون، ھەر دادەنىشتىن و سەيرى يەكتىرمان دەكەدە.

بىدەنگ بۇو، لەبەر دەمدا بە رېزىكەوە سۈۋەرە بۇ بەر دەم نۇوشتايەوە، دەمى ھەلەنەيەوە شتىكى تەر بلىت، بىدەنگ بۇو بەر ھېچى نەوت، ھەستايەوە، پەرەنگاۋ رەنگە كەي دەرھەنەيەوە بە ئاسماندا ھەلەنەيەوە گەزۆ بارى. يەك.. دوو.. دە.. سەد.. ھەزار.. ملىيون.. بىلييون.. تىلىيون.

گومەتەي داو دوور كەتووەو لەبەرچاوان ون بۇو.

ھەستامەوە ھەپەسابۇوم، دەمۈست بىگىريم، نەمدەتowanى، دەمۈست بە قاقا پىيەكەنم، ھېزىم نەبۇو، دەمۈست غەمگىن بىم، توانام نەبۇو، ئارەزۈرمۇ بۇو لەو كاتەدا دەن خۆش بىتى بەختىيارىم، دىمەنە كەي بەرچاوم موخابىن نەيدەھېشىتە متقى لەبەر بېرىبۇوم. بەرەنە خوار بۇومەوە، بە رېنگاۋە چەندەم توانى گەزۆم ھەلەنەگىرتەمە، وروۋەبۇوم، گىرفانە كانم پېپۇو بۇون، سەرىيەكم ھەلېرى، شار لە گەزۆدا نوقىم بۇوە، گەزۆ كان تىشكىيان دەداو شەھەيان رۇوناڭ دەكەدەوە. سروشت لە ئەفسانە دەچوو، شارىش لە خەمون، كلۇو كلۇو گەزۆيە دەبارى، بەسەر قەدو بالاى ھەمۇ شتىكەدا دەبارى، ھەمۇ شتىكى شىرىن كەدبۇو، خەلەن گەزۆيان ھەلەنەگىرتەمە، بە راڭىرنو گۇرانى و سەماواه، شەقامە كان پېبۇون لە گەزۆ، سەربانو خانۇوو كۈلانە كان پېبۇون، شار بۇنى گەزۆي لى دەھات، فەركان فەركان بۇو، خەلەن گەزۆ كانەوە وروو كابۇون، سەتل و قاپ و قاچاغ پې كەرابۇون، گىرفانە كان پېبۇون، دەمېشيان پې.

دابارین، وه ک ئاواي چاوان رژان، وه ک خويىنى گيان بهريون، گىرددلول بعون پىچيان دخوارد، لە هەموو شويىنگىوه گول گول دياربۇون، ولاتى شارەزورە، گول عومەرە بۇنۇ بەرامەمى دەگاتە هەموو دونيا، مىزرو ئىستىكى كرد، شار شەلەژا، ترس كۆچى كرد، دوودلى ئاوابۇو، كەس نەبۇو لە مالەوه خۆى بىگرىت، شەرم بۇو بوهستىت، شەرم بۇو جىئۇ نەدىت، نەدەبۇو گەر رەق نەبىت، جەستەمى پياوانى ئەمن شەقار شەقار، لاشەيان دارى گۆل سەريان تۆپ و يارىش ئاھەنگو يازدە پەنارتىيە، سەمايە، بىردىمانمۇ.

— دە پورى گيان! وازى لى بىنە، خۇ سەرىي پىيە نەماوه، گازى چى لىدە گرىت؟

— تۈوخوا وازى لى بىنە! ئەم كەللە بەرازە سى جىڭەرگۈشەمى بەدەستى خۆى خنکاندوو.

لە هەموو پارچەيەكى دىلسۇتايى شاردا ھەلمەت برا، دەزگا حىكومىيەكان وەك مەداليا بە دەستى خەلکىوه بۇن، هەر دەستپېرىزىك و چەند فريشتەيەك دەكەوتىن، هەر گوللەيەكى ويىل و نەمامىيەك دەيزرىكىاند، هەر پېزمىنى دۆشكىيەك و رەشەبايەك كې دەبۇو، هەر ھاوارى ھەلمەتىك و خويىن تا كەللەي سەر نەدەوەستا، بۇ بوهستىت؟ سەرىبەستى پەرىيەكى شەرمن بۇو، ھەلتەك ھەلتەك لە دوورەوە دەبىنرا، بە مiliونەها چاوش خويان لى دادەگرت، دىيانقۇستەمۇ، مiliونەها دەم بانگىان دەكەت، ((تۈوخوا ئافرەت گيان! چىشىتىكى چەورىمان بۇ لى بنى میوانمان دىت)).

شار ئەم جارىيان وەك جاران نىيە، پەلەي نىيە و زورى پىيە، مىزرو تكاي لى دەكتات، گازى دەكتات، لەبەردەمیدا سوۋۇز دەبات، شار ئەم

بالىندە كان وەك ھىرىشيان ھىنایىتە سەر ئەم شارە، خەلکى شاريان گەزۆباران دەكەد، گەزۆ كان كەسيان نەدەكوشت، تەنها گەزۆ نەناسەكان نەبىت، ھەرچى ئەوانى تە گەزۆ كانيان ھەلەگەرتەوە، فريايى ھى تە دەكەوتىن، فريايى گەزۆ، ئەفسانە، جوانى. دوو پىرىزىنم بىنى، يەكىكىيان نەوەد سال دەبۇو، ئەوى تىريان لە سەدو پەنجا سال زىياتر بۇو، دياربۇو ھەردوو كيان زۇر بە ھىمەنى بەبى ئەوەدى ھىچ سەرسام بنو خۆيان تىك بەدن، ھەر دەتوت لەو خەلکە ناچىن. گەنجه كەيان وتى:

— من بىرمە كاتى خۆشى جارىكى تە گەزۆ بارى. ئەوى تىريان وەك گائىتە بە تەممۇنۇ عەقللى بىكات، پىي پىكەنلى و بە ھىمەنى وتى:

— ئىنجا رۇلە! ئەوه چىيە، من بىرمە كاتى خۆى كفتە بارى. بەرەو كۆلانەكەي خۆمان پىچىكىم كردەوە، كۆلانى ئىمەش پىر گەزۆبۇو، سېپى دەچۈوهە، وەك ھەموو شار جەمى دەھات، وەك شەۋى بەرات، بەراتى چى؟ وەك جەڙنۇ بازارى كاتى جەڙن، جەڙنۇ بازارى چى؟ وەك بەندىخانە كان، بەندىخانە چى؟ زىياتر، زىياتر. من ئەوسا بە ھىچ شىوھىيەك نەمتوانى وەسفىك بۇ ئەو دىيمەنە بەدۇزمەوە، تەنها دواي چەند سالىك نەبىت، ئەو وەختەي كە كاتى رەوە كە هات، رېزىنە كە هات.

رۇق قىنى چەند سالە بوركان بۇن تەقىنەوە، كوردستان بىيندارە، ئەستىرەكانى ئاسمان ون، گەر بىتىستايە ترووسكەيەك بىبىنەت، دەبۇايە ھەموو زەمین لە گەل خۇتدا بجولىتىت، سەرچاوهى ژان لەھەموو لايەكەوە ھەلەدقۇلىت، خەلک لە كۆچەو شەقامەكانمۇ

وەرزى مەرگىكى تردا نىشتىنەو، لامە كەمە! لە دوو مندال مەندالىك، فريا كەمە! لە دوو سەمۇون، سەمۇونىك.

رېڭاكان درېزتن، تەمەن وەناسەو ئىيان بى نرختى، كورت تر، سەرمائ سۆلە بەھىزىر. باران تىزابىدو جەستە دەتۈنىتەو، ئىوارەكانى سروشت جوانى خۆيان لەدەست داوه، كى بى و بهم ئىوارەيە خەيالى شىعىتىكى قەشەنگى بۇ يىت؟ سەرنجى چاوان بەلادا دىن، هەستو نەست بە لادا دىن..

مېشۇو لەسەر دەم كەمەتىو، نەمەردووەو وەك مەرگ تىيان دەروانىت، دەشتىو دەر ئەمەندە مىيانى بە خۆيەو نەبىنیووە، فريايى كى بەكەويت؟ لە شەرماندا پىدە كەنیت، مىيان زۆرە ئەم بى رايەخ لە خۆي زىاتر ھىچ شك نابات بىداتە كەسىك. نەخۆشى دېنديه كى چەند سەرەو با قاقا پىدە كەنیت، دەرىدەرى بىشكىنیت، دەھىويت بۇ ماۋەيەك خەواللو يىت، پەيتا پەيتا خەلک وازى لى ناھىنیت، پەروازەيى توونىلىك بۇو نە ئەمسەرى دىياربىو، نە ئەسەرى.

ئەو ئىوارە درەنگ وەختىي ويستان شار چۈل بىكەين، مامۆژنم لەناو جىڭادا كەوتىبو، نەخۆش بۇو.

— كورم! وازم لى يېنە لىرە دەمىنەمەو،
— ئاخىر مامۆژن گىيان! دەتكۈژن.

قىيناكا كورم! چىم لى دەكەن با بىكەن.
— دە باشه مامۆژن! منىش لەلات دەمىنەمەو.

— نە خىر، بەخە گىيان! نە خىر تو بىرۇ! تىكتات لى دەكەم تو بىرۇ!
— نە خىر! گەر تو نەيەيت، ئەوا من لەلات دەمىنەمەو.

جارەيان وەلامى ئەفسانەش ناداتمۇ، بىرى ناچىتەو كە ئەفسانەش چەند جارىك پاشقولى لى گىرتۇوە، لە ھەموو مالىكدا جەزىنە، شايىھ، پىكەنинە، گۆرانىيە، ھەلەبجە وەك مەندالىكى دەم بە خەندە ھەستاۋەتەو، خونچىيەو گەشاۋەتەو، مانگەو رەشمەلى تىرفەي زىپىنى ھەلداوه، ئەستىرەيەو تىشك دەبەخشىتەو، سروشتەو نازى دەگىرىت، گىلىنەيەو لە چاواندا حەشاردارو.

شار ئەم جارەيان سنورى عەشق دەپرىت، رۇونا كىيەو پەمى بە تارىكى مېشۇو دەبات، خەيالەو بە بازىنبالاى ھەتاودا ھەلەذىنیت، شەمالەو تەپ و تۆزى سەر سىمايى چەند سالە دەسپىت. شار كراسى رەش تۈر دەدادت و پەلكەزىپىنە دەپۈشىت، پىدە كەنیت.

بۇمباران كەردنە، وېرانييە، ھەلانتە، غاردانە، ئاژاوهىيە، دەنگە دەنگە، تارىكىيە، گىريانە، ترسە، كەوتىنە. خودايى مەرگ دوكانو بازارى لەسەر پىشىتە، مشتەرى زۆرە، ھەلگەرانە، داگەرانە..

فرۇ كەيەو رەشاۋەتەو، ھەر ئاسكە كىيىيەو لە ئەزمەرەو بەردەپىتەو، مانگەو پېچى زىپىنى دەپىتەو، ھەر درەختى لقۇ پېڭدارە سەوز سەوز خۆى ھەلددەتە سىروانەوە. عەشقەو بەلادا دى، غەمەو سەرى بەر سەققى ئاسمان دەكەويت، رېزىنەي خەلکە، بەسەر لاشەي باوكدا بازدانە، مەندالى دە سال خوشك و برا چكۇلانە كەي بە كۆلەوە گرى داوهو پىچ پەتىيە، قاچ زامدارە، بىسىيە، تىنۇوە، غەمبارە.

ئاور لە كەس مەدرەوە، كى ئازايە خۆى لە گەرەوى مەرگ رېزگار بىكەت. لە توونىلى مەرگەوە ھاتىنە دەرەوە بال لى رواو، لە ناوهندى

ماشینه کان ههر له شارهوه تا سنوری ئیران به دوای يه كتريدا رېچکهيان بېستبوو، ئىمەش كە بېپى دەرۋىشىتىن لە ماشینه کان خىراتر بۇين، سەرماء سۆلەو بارانى ئەو دەشتو دەرە كارىكى زۆر خاپىان لە مامۆژن كرد، مامۆژن تۇوشى ئىفلىجى بۇو، بە هيچ شىۋىدە كە نەمدەتوانى ليى دوورىكەومەوه. تەنھا ئەو ساتانە نەيىت كە فرۇكە كان خواردىيان بۇ ھەلددايىن. جا ناچاربۈوم مامۆژن بەجىبىلەم بۇئەمەدە دەرىيىك بگەرمەوه. هەر ماشىنېك خواردنى بەيىنایه، بە ھەزارەها لەدەوري كۆدەبۈونەوه، بىست سى كەس هەر خۇيان پىدا ھەلەواسى. تاكە تاكەش بەرەبۈونەوه بۇ ژىير پىي ئەو خەشاماتە. كاتىكىش گەراينەوه، ھاتىنەوه سەر مالى چۆل، مامۆژن بېھىزىتر بۇو، بە تەواوى پەكى كەوتبوو.

ئىستا مامۆژن لەودىو لەناو جىڭگا كەيدا كەوتۈو، مىردووه يان ماوه، خۆيىشم نازانم، جار بە جارىك (ئاه) يېكى لى بەرزىدىتەوه، گۆيم لىيەو گۆيم لى نىيە، دوای ئەم كۆچە، تارمايىھەكانى دەورو پاشتم زۆرتىن، دەتسىيەم مامۆژنىشىم بچىتە لايانو رۆزىك لە رۆزان ئەويش بىيىتە تارمايىھەك.

نەرمىن و مالى نەرمىن نازانم كەى ھەلھاتن و رېيانكىد؟ بۇ كوى چۈون؟ ئەو ھەموو ماوهىھ لە كوى بۇون؟ لە دەشتى دەرو تارىكستانە كان، لەزىر دەوارە كان، لە پەناو پاسارە كان، لە ئوردوگا كان، جار بە جارىك چاوم بۇ دەگىرمان، نەمبىنېنەوه. تەنھا ماوهىھ كە لەمەو پىش نەيىت، كە بىستم بە يەكجاري مالىان چۆتە ھەولىرۇ لە رەوهەكەدا باوکى لە دەستداوه، خانووه كەيان فرۇشتۇو و ئىستا مالىكى ترى تىيايە، ژنو پىاۋىكى گەنجو كىژۇلەيە كى

ئاخىر كورپ! من نەخۆشمۇ ناتوانم رابكەم، ھېزم نىيە.

بە پەله چۈرم ئەو عەربانەيەم ھىيىنا كە جاران گولەبەرۋەرم لەسەر دەفرۇشت، مامۆژن بە گەرمۇلەيى لەسەر داناو بەتانييە كەم پىاداوه بېپى بىكىتكە.

ئاي مامۆژن! خۆ شار چۆل بۇوه.
مامۆژن گىريا.

مامۆژن گىيان! تىكتات لى دەكەم وەختى گرىيان نىيە.
كەوتىنە رى، مەرگ بە دواماندا، لە گەلماندا، لە پىشەوه، لە ھەموو لايەكەدە دورە دابووين.

ئۇ كۆرپەيە هي كېيە بەجى ماوە؟
دايىكە! من مەندالى ئىيۇم يان ھى ئاخىر زەمان؟

كورپ! تۆ مەندالى ئىمەيت.
ئەي ئاخىر زەمان كېيە؟ چىيە؟

كورپى خۆم! ئەو كاتەيە كە سەرزمىن كەسى لى نامىيىتىو ھەموو كەس دەفرىت بۇ ئاسمان، رۆزى لى پرسىنەوەيە.

ئىمەش دەفرىن، منىش؟

ئا كورپى خۆم! ھەموو كەس، ھەموو كەسىك ئەوسا لەتاو گىيانى خۆى، ژيانى خۆى، خەمى خۆى، ئاگاى لە كەسى تر نامىيىت، فرەكان فرەكانېك دەيىت ئەو سەرە دىيارنەيىت، ھەر دايىكەو مەندالى خۆى بەجىدىلىت، ھەر باوکەو رۇو لە كۆرپەي خۆى وەرده گىرپىت، كەس ئاور لە كەس ناداتەوه، ھەر يەكمە لەبەر قىېزەو ھاوارى خۆى، دەنگى كەسى تر نابىستىت، كەس فىيائى كەس ناكەويت.

ئەو شەوه تا بەيانى كەس نەخھوت، هەر خەريکى گەزۆ كۆكىدنهو
بۇون، تەماو نەدبۇو، هەر دەبارى، مەنيش تا بەيانى لەبەردىرىگا بۇوم،
چاودەرۋانى دەركەوتى نەرمىن بۇوم، مامۆژنم بۆ دوو سى سەعاتىك
سەرخەويىكى شىكандو بە پەلە بە خۆى و سەتلەكائىيەوە ھاتەو
بەردىرىگا. وتى:

— ئەو ھېچت كۆ نەكىدۇتمو؟ گەر يارمەتىم نادىت، بچۇ بخەوە.
ھەندى كەس هەر لە كۆلان كەرويشكە خەويان دەكىدو يەكسەر قىت
دەبۇونەوە ھى تىيان كۆدەكىدە، يەكىكم بىنى گەزۆي وەك لىنە
دابۇو بە خۇيدا تا سەرخەويىك بىشكىتىت، چەند گەزۆيەكىانلى
دزى، ھەستى پى كەدو قىزاندى.

وپۇ ماندۇو بۇوم نەرمىن نەبۇو، خۆم بەپىوە نەدەگرت، ھاتىمە ژۇورەوە،
لەسەر جىڭاكەم راڭشام، گەزۆكەم نەرمىن خستە زىر
سەرينەكەمەوە، دەركەي ژۇورەكەم داخست، كەچى دەنگى
دەرەوە دەتوت لەناو ژۇورەكەمدايە. ورووژابۇوم، بىرم لە شەيتانو
قسەكانى دەكىدە، جولاندەنەوە كانى، سەماكەي، پەرۇز رەنگاوا
رەنگەكەي، گولەكەي يەخى، چەرخەكەي، فرمىسىكە كانى، دوا
وتىي ((الله ھەموو شىتىك بەئازارتىر چاودەرۋانىيە)). ((منو خودا ھىنە
تەنبا بۇوين، هەر دادەنىشتىن و سەيرى يەكتىمان دەكىد)). دىبى
شەيتان چاودەرۋانى چى بىكەت؟ مەرگى يەزدان؟ مەرگى خۆى؟
مەرگى ئىمە؟ لەم خىالاندا بۇوم خەوم لى كەوت، كاتىشمىر دوازدەي
نیوەرۇ بۇو لەناو جىڭاكەم راپەرېيم، وەك دىلم خەبەرى دايىت نەرمىن
ھاتۇتەوە، بە پەلە گەزۆكەيم خستە گىرفانمەوە وەك شىت دەرپەرېيم.
گەزۆكە تۆزى خۆشى كەردىبۇوە، مامۆژنم ھەموو مال و حەوشەكەي

خنجىلانەي دە سالەيان ھەيء، ھەندى جار لەناو دەركاكەدا دەيىيەن
وەك گانى دادەنىشىت، جار بە جارىك لەناو دەركاكەدا وەك
ئاۋىنەيەكى بەرھەتاو رەدەھەستىتىو ئاۋى چاوان وشك دەكات، ئاگام
لىيەو سەرەتاتكى لە كۆرىكى چكۆلانەي دراوسيمان دەكات، پىم
سەيرە هەر بە ئاشكرا لە ناوهندى كۆلانەكەدا پىنگەوە يارى دەكەن و
دەستى يەكتىر دەگىنزو كەسىش بانگىيان ناكارتەوە.

لەسەرە كۆلانەكەوە بۇو ئامۆژنم بىنى، خەريکى گەزۆ كۆكىدنهو
بۇو، حەوت ھەشت سەتللى گەورە گەورە پىر كەردىبۇو، دياربۇو
چاودەرپى من بۇو كە بىيانبەمه ژۇورەوە، لە ناوهندى كۆلانەكەدا
دايكو باوكى نەرمىن بىنى، بەتائىيەكىان لەسەر زەۋىيە كە
رەختىبۇو، بەم دەستتو ئەو دەست گەزۆيان تى دەهاوى. ئاگايان لە
خۆيان نەمابۇوو..

— بەخە گىيان! ئەو تۆ لە كۆيىت؟ ھاتىتەوە؟ وەرە ئەم سەتلانە بەرە
ژۇورەوە.

— مامۆژن گىيان! ئەم ھەموو گەزۆيەمان بۆ چىيە؟
— كۈرم! با ئىمەش وەك ئەم خەلکە لىي بى بەش نەبىن.
سەتلەكائىم بىردنە ژۇورەوە، ئەو تاقە گەزۆيە كە شەيتان بە دىيارى
دابۇوي پىم بۆ نەرمىن، لە گىرفانم قايم كەردىبۇو، نەوە كۆتىكەلاؤى
ئەوانى تەرىيەت، ھاتىمەو بەردىرىگاو سەيرىنەكى ئەۋىرەوەم كەر، نەرمىن
دىيار نەبۇو، مامۆژنم دوو سى سەتللى گەورە ترى پىر كەردىبۇو..

— مامۆژن! نەرمىن ئەبىنیيەوە؟
— نەخىر كۈرم! ئىستا كەي وەختى نەرمىنە، وەرە يارمەتىم بەدە.

— نه‌رمین گیان! شهود دوینى ئیواره بۇ نه‌هاتى؟ دهزانى چەند
چاودرۋانت بۇوم؟ بۇ خۆت شاردەوه؟
وەلامى نه‌دامەھو رۇوى وەرچەرخاند.

— دەپىم بلى! بۇ نه‌هاتى؟

لەكاتەدا دايىكى باوکى ئەم سەرو شەوسەرى بەتانييە كيان گىرتىبو،
زانيم كە دەيانەۋى بىبىنە ژۇورەوه، تۆزىك دوروكەوتىمەھو خۆم
خالا凡اند، دايىكى وتى:

— ئادى كچى! لاچۇ لەناو ئەم دەرگايىدە.

بەتانييە پر گەزۆ كەيان بىدە ژۇورەوه هەلىانېشتۇ هيئىيانەوه. باوکى
بە نەرمىنى وتى:

— ئى كچى! يارمەتىشمان نادىت، تۆزىكت لەگەل دەستدا
بېئىانىيەتمەوه، خۆ كفر نەدەبۇو.

دايىكى هەلىدايە و تى:
— كچمان بە خىۆكىد.

ھەردووكىان لەناو چەقى كۆلانەكەدا بەتانييە كەيان راخستەوه،
دىسانەوه بە ھەلم زانىيەھو چۈومەھو بەرددەمى، شەو خۆى لە من گىل
كرد، و تى:

— دوينى لە كاتىكدا چاودېرى تۆ بۇوم، شەيتانم بىنى و ئەم
گەزۆيانەش ھەموسى بە ھۆى ئەھوھەن، بىرام پى بکە نەرمىن گیان!
بىرام پى بکە! من درۆت لەگەل ناكەم.

بە ئاستەم سەيرىكى كەدمۇ چاويىكى پىا خشاندەم، گەزۆ كەش بە
تەواوى خۆشى كەدبۇوه، كۆلانەكە سووک بۇ بۇو، گەزۆ زۆرى
تىدا نەمابۇو، نىيەرۇ بۇو، هەتاو سەرى كەچەلى دەسووتاند.

پر كەدبۇو، تا سەريان ھەلىچىنېبون، ھاتىمەھ بەردرگا، كۆلانەكە هەر
جەمى دەھات. ھەندى گەزۆ لە دۈرەھو سوور دەچۈونەوه، لەو دەچۈو
خويىن رېزابىت.

باوک و دايىكى نەرمىن ھەر بەتانى بۇ پېيان دەكىدو ماندوو نەدەبۇو،
ديار بۇ مالەكەيان پر كەدبۇو. مالى نەرمىن لە قەلائى گەزۆ دەچۈو،
مامۇزىن وازى لە سەتلە كان هيئىابۇو، لەو دەچۈو بىن من نەيتۈانىيېت
بىيانباتە ژۇورەوه. جا بەرگە سەرينى هيئىا بۇ بۇ پر كەدن. لەگەل
دايىكى نەرمىندا بەدەم كۆكەنەھەنە گەزۆھ قىسى دەكىد، دايىكى
نەرمىن وتى:

نەرمىن دوينى شەو لە خەستەخانە مابۇوه، مۆلەتىان پىن نەدابۇ
بىتەھە مالەوه، ئەوا ئېستا هيلاڭ و ماندوو ھاتۇتەھە دەيگىرېتەھە كە
قاوشى خەستەخانە كان پر بۇوه لە خەلک، بەسەدەھا كەس زىاتر بە
وەستانى كەتو پېرى دل مەدون، بە ھەزارەھا لەبەر زۆر خواردى
گەزۆ رېشاپۇنەھە سكىان چوو بۇو، وە كو مەيتىانلى ھاتبۇو،
بەسەدەھا كەس لەسەر گەزۆ چەققۇيان بەرگەتىبۇو، بەدەھەھا كەس
شىت بۇون. دەيىت: كە فريايى كەس نەدەكەوتىن، تەنانەت دوو
پىشىكىش لە كاتى ئىش كەندا بە لادا ھاتبۇونو ھەلنىستابۇنەوه.

لەبەردرگا ھەر چاودرۋانى نەرمىن بۇوم، ھەر سەيرى ئەھوبەرددەم دەكىد،
لە پر دەركەوتو ھاتە بەردرگا، بىنیم، بە تەنەيا راوهستا، ماندوو
دياربۇو، تاققىتى گەزۆ كۆكەنەھەنە نەبۇو، بە ئەسپاپى بەرھو لاي
رۇيىشتمو ليى نزىك كەوتىمەھ، نزىكتىر، فرسەتم هيئىا، زانيم باوک و
دايىكى سەرگەرمى كۆكەنەھەنە گەزۆن، و تى:

— گهر بپوش ناکهیت، حمده کهیت له نووکمهوه بوت ده گیزمهوه،
هه مهو شتیکت بو ده گیزمهوه، تهناهت شهیتان به دهستی خوی
گه زؤیه کی به تایبیت بو ناردوویتو لیئی نووسراوه (نهرمین)، ده لیم
وریگر هو سهیری بکه!

گه زؤکهی لی ورگرتمو خویندیه وه، سهیریکی کردمهوه جاریکی
تریش ناوه کهی خوی خوینده وه، لچیکی هلقورتاندو پیم پیکه نی.

چهند جاریک سه ری باداو له پر گه زؤکهی به سه رمدا داو و تی:

— به سه ئیتر به خه شیت! دهستبه ردارم به، من توم خوش ناویت.

چووه ژووره وه ده گاکهی به روومدا پیوه داو به ته نیا به جیی هیشتمن.

خارکۆف_ئۆکراینا

1992_1991

لە بەرھەمە چاپکراوەكانى نۇو سەر:

Expectation Aram kakay falah

١- زىزاب، كۆمەلە چىرۇك، چاپى يەكەم، سويد ١٩٩١

٢- چاوهپوانى-رۆمان، چاپى يەكەم، سويد ١٩٩٢

٣- بەيازى گۈلفرۇشىڭ - كۆمەلە چىرۇك، چاپى يەكەم، سويد ١٩٩٨

٤- وىئەكان دووبارە دەبنەوە - كۆمەلە چىرۇك، چاپى يەكەم سلېمانى ٢٠٠٣

٥- نۇوسىنەوەي درېك - كۆمەلە چىرۇك، چاپى يەكەم سلېمانى ٢٠٠٧

جهبار سایبر	ستیوارت همبل	منلان	منو باپرده نه نه	۲۵
هادی محمدی	میخانیل باختین	لیکلینه وه	دیالوگ، خندن، تازادی	۳۶
کاروان کاکسسور	رمان	امنیت	رمان	۳۷
هیوا نه بین نژاد	چیزون	نیمه گوناهین	هیوا نه بین نژاد	۳۸
هدنرین	رافق ددق	شه به نگی بورون، زایله..	هدنرین	۳۹
جهبار سایبر	ستیوارت همبل	منلان	خوش نه وی شیشه کیان	۴۰
جهبار سایبر	رسول پیمان	چیزون	فریشته کان	۴۱
		شیعر	ژاپنی شالی	۴۲
	ستیوار سیوهیلی	لیکلینه وه	نه توهو حکایات	۴۳
دلادر فخر داغی	ثان زین	شماق نامه	گمی پاقیزه	۴۴
بوسف عیزه دین	رمان	ساجه راکانی سه امانتی فارسی	بوسف عیزه دین	۴۵
هر رامان ویرا قانع	چیزون	گرانه وی خوشکه کان	هر رامان ویرا قانع	۴۶
عهتا محمد	حیکایات	تازه نه رنگ	تازه نه رنگ	۴۷
هیوا قار	کردیار	نوهی دنیا روزگار دمکات جوانیه	هیوا قار	۴۸
ردا مونچه هری	پیاسه یک به تدبیا	وتارو لیکلینه وه	توانا نه مین	۴۹
د. حسین پوشیریه	ده روزه یک بق فالمه فی دادپروردی	فهله فهی	ده روزه یک بق فالمه فی دادپروردی	۵۰
	پار له باخ	شیعر	پار له باخ	۵۱
	کاروان کاکسسور	سواره کان به فاچان بون دگوزنده وه	کاروان کاکسسور	۵۲
	لوquam ره نواف	لیکلینه وه	جیهانی سیتم و جهانی مودتین	۵۳
	نه نهور ره شید عه ولا	شیعر	باران ره دوک و تنووی قسیده کانی با	۵۴
	توانا نه مین	کپی نار تابلوک	چیزون	۵۵
و: جهبار سایبر	نیتالق کالفینز	فیسکننی دوللت بون	نیتالق کالفینز	۵۶
	ثارام سدیق	لیکلینه وه	نیستاتیکای کیانه وه	۵۷
	ثارام کاکی فلاح	چاوه بروانی	ثارام کاکی فلاح	۵۸
	سه باج ره نجد هر	شیعر	نتوان	۵۹

كتبه چاپکراوه کانی یانه قله لهم

ز	ناوی کتیب	بابت	ناوی نووسه	ناوی و درگیز
۱	فریبو خوچه شاردان	چیزون	عهتا محمد	
۲	نایین (هز سیاهه)	فیکری	کومه لیک نووسه	پاسین عمر
۳	بهیک اکشنات شارستانی	فیکری سیاسی	نوات نه محمد	سامانیل هانتینکن
۴	رسویلا	رمان	شارام قه وامی	
۵	رقنی هانه کای عوده	چیزون	نوات عه دولا	
۶	سیمکانی عقالتیه تو خرافه	فالع عبد الجبار	نوات نه محمد	
۷	وهنوه کای چیزون	چیزون	کومه لیک نووسه	شیرین. ک
۸	نه به هشت لمسار زهودیه	فیکری	نومید عوسمان	کومه لیک نووسه
۹	فیضیزم	فکری	نوره غرج	عه دولا تامیر
۱۰	له روانگی خوزناواه	فکری	کومه لیک نووسه	کومه لیک نووسه
۱۱	مندالیاز	رمان	فههاد پریان	
۱۲	کیمیاگ ران وشه	لیکلینه وه	کومه لیک نووسه	کیمیاگ ران وشه
۱۳	گوزارشی موسقا	هونه ری	فهاد زکریا	حمه کریم
۱۴	خمه کانی روندگه کری	فکری	هاشم سالح	نوات نه محمد
۱۵	پلاماز گونه	چیزون	کومه لیک نووسه	کومه کریم
۱۶	هه ناسه پیخفه داخرا	چیزون	چنور سه عبدی	لیکلینه وه
۱۷	سادقی هیدایت	لیکلینه وه	حمه کریم عارف	لیکلینه وه
۱۸	یاده دهیکانی کولانیکی خاپورکراو	چیزون	سیامهند هادی	سیامهند هادی
۱۹	قالاو یه عن قهه سیکی خالی	شیعر	کمال نه مینی	
۲۰	تینانوسی پاشای هیج	شیعر	پاسین عوسر	
۲۱	له سیبه ری پرسیاردا	دیدار	سنهاد نه محمد	
۲۲	زمین و دک پرته قالیک شینه	شیعر	پول نیلوار	فههاد پریان
۲۳	کنلاسی خوین	رمان	عهتا محمد	
۲۴	حرارتین	چیزون	علی پیتچونی	
۲۵	رهنگه کالیوه کانی دنیا	شیعر	گروسه بولمه لیکیان	مریوان هله بجهی
۲۶	کونتران میدا و راکماندن	راگیاندن	نوم چمزسکی	
۲۷	مزارت، ششان نه سوناوی	هونه ری	ماموستا نه محمد	
۲۸	نه غریته رانی خور ثاوا	فکری	هاشم سالح	
۲۹	ده ریا یه که لوشه	دیدار	مهاباد قهه داغی	
۳۰	داهیتان و مرگ	لیکلینه وه	سه لاح حاسن	
۳۱	زنن له برد هم و درزیکی	ذیان د باره هم	نیاز د بزنجی	
۳۲	که ران به دوای قولاییدا	چیزون	پاتریک نوکسیند	شیرین. ک
۳۳	پایه ندوین نه دهی	لیکلینه وه	رمجان الصیاغ	ثارام سدیق
۳۴	منزووله و کوتور	منلان	نیز قب	جه بار سایبر